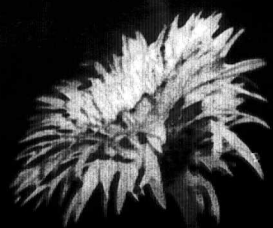

XUAN Saigonmoi 1969

Thám-Thúy-Hằng

Chúc Mừng
Năm Mới

Năm mới hy vọng mới

của Bà BÚT TRÀ

T IẾNG GÀ đã gáy, Trời sắp hồng đông, triệu chứng mới mẻ tốt đẹp bắt đầu hiện ra.

Thế giới một năm qua ở trong tình hình giao động bất an, như là Việt Nam đầy khói lửa, thế lương, bị quan vật bức, sự chịu đựng của nhân dân Việt Nam làm cho thế giới đều xúc động, đi đôi với sự khâm phục. Kề cột gút không ngăn ngại mở gút, ông Johnson nguyên Tổng thống Mỹ là người ra lệnh leo thang chiến sự, đã phải tuột thang...

Ai cũng mong rằng cuộc hòa bình đến với chúng ta trong tự do, danh dự chứ không còn ở dưới bom đạn khủng bố, với đất nước nguyên vẹn, chứ không lo sợ sút mẻ.

Liên hiệp hay không Liên hiệp? Trung lập hay không Trung lập? Đó là cả một vấn đề thuộc về thời gian hoàn toàn do ở ý muốn của nhân dân.

Sau khi hòa bình đã trở về đất nước, các đoàn thể, các đảng phái, không còn vì quyền lợi địa vị, tham vọng riêng tư mà xung đột nhau, thanh toán triết hạ nhau. Đó là điều hy vọng trước nhất của chúng tôi.

Nạn hối lộ bắt đầu từ năm mới được thanh trừng và không còn nghe, không còn thấy xảy ra. * Cướp đêm là giặc, cướp ngày là quan * câu tục ngữ ấy từ ngàn xưa đã miêu tả cái độc hại của quan trường còn khốc liệt hơn bọn cướp đêm, vì nó dám công khai hoành hành dưới bóng mặt trời, mà pháp luật không dễ gì can thiệp. Nếu hòa bình đem lại mà trật tự không đi đôi, thì hòa bình dù có cũng bằng không.

Năm Kỷ Dậu này nguyệt cầu sẽ có dấu chơn nhân loại bước lên, thế nào mới hy vọng này cũng được thực hiện. Một tiến bộ khoa học đáng mừng, nhưng hiện địa cầu có những bao nhiêu triệu người mù chữ, song song với bao nhiêu triệu người nghèo đói, theo ý chúng tôi thì khoa học nên dành trọng tâm cho vấn đề sau hơn. Vì vấn đề trên có giúp ích gì cho đại đa số?

Năm Kỷ Dậu này vật giá đừng bị kinh tế uy hiếp. Đồng lương của công nhân, công chức, quân nhân có giới hạn. Nếu vật giá tăng lên vô giới hạn, những xa xỉ phẩm chẳng nói làm chi, chó rau, gạo, cá, thịt v.v..., là món ăn cần thiết hằng ngày không đủ sức mua thì đám dân nghèo dựa vào đâu mà sống.

Đa số công nhân, quân nhân cũng như công chức đều muốn đồng lương được tăng mà thuế má cũng tăng, thì cái hại sau, chẳng những giai cấp công chức công nhân và quân nhân bị thiệt thòi mà cả làm bình dân còn bị khốn khổ nhiều hơn. Nội hy vọng vừa kể trên, mong sao năm mới đều được thực hiện. Nhân dân có sinh hoạt đầy đủ thì hòa bình mới có ý nghĩa.

Nhân dịp năm mới, chúng tôi chúc cho quý anh chị em bạn đọc một năm hạnh phúc và sức khỏe dồi dào. Một năm đầy tình thân thiện. không chỉ riêng cho gia đình mà chung cho xứ sở, chung cho nền tảng hòa bình.

Bà BÚT TRÀ

Chủ nhiệm kiêm chủ bút : Bà TÔ-THỊ-THÂN tự BÚT-TRÀ

Tổng thư ký tòa soạn : CAO TRẦN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 39 ĐƯỜNG PHẠM NGŨ LÃO SAIGON — ĐIỆN THOẠI : 92449

IN TẠI NHÀ IN NGUYỄN ĐỨC 39 PHẠM NGŨ LÃO — SAIGON

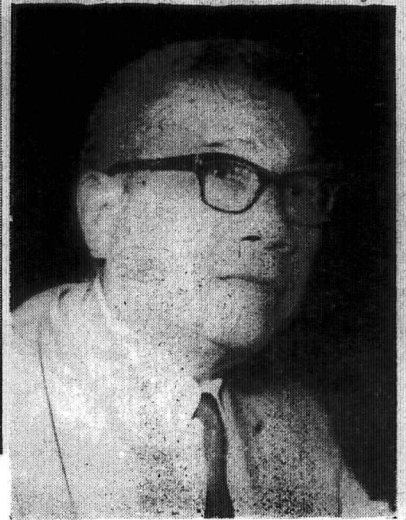
Giá : 60\$

PHÓ TỔNG THỐNG VN.CH.
Nguyễn-Cao-Kỳ

TỔNG THỐNG VN.CH.
Nguyễn-văn-Thiệu

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ
Trần-văn-Hương

Sớ Táo Quân VN.CH. đệ lên Ngọc Hoàng

của HOÀNG VIỆT ghi trộm

Việt Nam Cộng Hòa
Thần là « Vua bếp » !
Hàng năm đến Tết
Sớ tấu Ngọc Hoàng :
Thượng cảm, hạ vàng.
Mọi điều, cần kể
Việc to, việc bé
Đầy đủ, phần minh
Thảo Sớ tấu trình
Dâng lên « chín bề ».
Những việc trào thế
Lắm truyện nực cười
Chứng vợ chúng Tôi
Đã ghi sổ « nổi » (1)
Dầu ăn đại đột
Cũng rỗng « lập bờ » (2)
Chẳng dìm hồ đồ
Rắc tai Hoàng Thượng.
Nhớ ơn rộng lượng.
Đại xá đi cho
(1) — Notes — (2) Rapport

Những việc nói mò
Chỉ nghe, không thấy
Vả chăng, « tức mảy »
Ngày cười « hồng đa »
Khấp chôn la cà
Điều tra mọi sự.
Tiền « sắng » cửa tử
Dầu chúng lại nghèo
Cả sớm lẫn chiều.
Có hôm nhện dơi,
Chẳng dám tấu đối
Chẳng dám nói man.

☆
Vị ruộng bỏ hoang,
Không người cày cấy
Dầu cho súc mảy
Mà đám hy sinh
Lắm truyện bắt tình
Kể sao cho xết
Thần xin Táo hết
Đầy đủ ngon lành

Làng mạc vắng tanh,
Dẫn ra Tinh ở,
Người thời bán phở,
Giàu có dong chơi
Kẻ lái xe hơi
Xông vào Sớ Mỹ

« Sà dầu, long vỹ »
« Cực khổ chiến binh »
« Nay kiến Hòa Bình »
« Thần Đậu đã tởi » ...

Toàn dân trướng dọi,
Ngóng mẹ chờ về
Hai mươi năm lẻ
Nhị tử lớn, bé,
Mọc lên khắp nơi,
Dẫn chết như rươi.
Kể hàng mấy triệu !
Việt Nam nhược tiểu,
Mạng sống kể chi ?

●
Hội nghị Ba Lê,
Kéo dài bất tặc
Cộng quân học hặc
Vấn đề vấn công
« Xuân Thủy » ... lung tung
Hợp bản hội nghị
Hắc Man tề nhị.
Đầu lý không thời
Sáu bảy tháng trời
Hòa bình chưa mấy,
Việt Nam sức mảy.,
Từ chối hợp bản
Quyết đánh cho tan
Những quân cường đạo.
Tuyên truyền, báo cáo
Nói láo huyền thuyên :
Mỹ sắp hết tiền
Nên thôi oanh kích
Xiết tay bỏ bịch
Bắc Việt từ đây,
Chẳng sợ tan thay.
Không lo vỡ mặt...
x x x

Xuân Thủy ngủ gật
Lật đặt hợp bản
Cùng với Hắc-man (2).
Xướng thang chiến cuộc
Kẻ nào như nước
Cải cối, cải chày,
Mặt trận : « voi giầy »
Miền Nam giải phóng.
(2) Harriman

Mỹ bầu Tổng Thống,

Toàn việc thiên hạ,
Công sản đổi trả
Đã kích lung tung
Trái độn một vùng.
Biến thành Hòa tuyến.
Việt Nam cục diện
Khúc ngoặt rõ ràng
Nam Bắc hai đảng
Ai về nhà nấy.
Ruộng đồng lại cấy
Áo ấm, cơm no,
Huỳnh đệ, thầy tở,
Thanh bình, thịnh trị
Thần què, Thành thị
Bến Hải, Cà Mau,
Núi bém-rừng sâu.
Vui ca hạnh phúc...

x x x
Cộng sản uất ức,
Đẩy tớ họ Mao :
Lên sên, lao sao,
Theo Nga Tàu đỏ
Việt Nam bé nhỏ
Nhất quyết tự cường.
Hội nghị song phương,
Mọi là thượng sách
Việt Nam rất hách,
Lãnh đạo phái đoàn
Bảo đảm an toàn
Ba Lê phó hội.

x x x
Đây việc quốc nội
Dẫn chúng than van
Khó sống muôn vàn,
Đồng tiền mất giá
Miếng thịt, con cá,
Bò cũ, mớ rau,
Tất cả rũ nhau
Leo thang vùn vút
Sông bạc, tiểu hút
Hoạt động từ tung,
Dần khổ vô cùng,
Đành liều kiếm miếng,
Lại thêm gãi diêm
Săn Mèo xoay tiền.
Khoai lạc như diên,

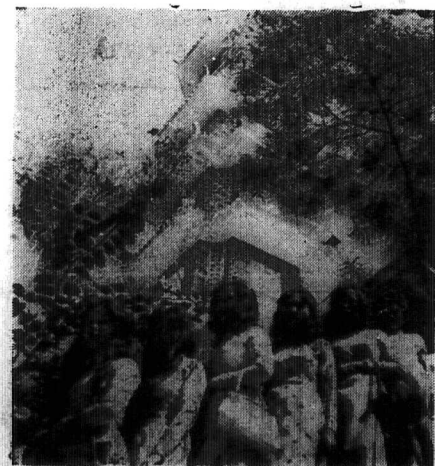
Ngoại kiều rỗng « hóp »
Thời trang đúng « mốt »
Váy ngắn, tóc dài
Tỏa chấm ngang vai
Đùi trắng phớt phớt
Ngựa gãi sồn sột
Cổ ý hờ hạng
Chú Mèo mơ màng
« Đò la » mọc cánh...

x x x
Loại xe hai bánh
Nhập nội như rừng
Nam Nữ rừng rừng
Mua xe chạy đại
Mỗi người một cái,
Duyệt Kỳ — Hồng đa
Pạch ma lay-a
Lấy le điện bánh
Xa lộ ngon bánh
Lắm kẻ chết tươi
Người bán đứng cười :

— « Ông cho bay chết ! »
Tối hơn, lắm kết
Lại điện xe hơi
Ấy bọn đặc thời
« Loay a » bóng loáng
Bọn này hàng tháng,
Lương lãnh trăm nghìn,
Đại diện ở tim
Mấy Ngai Dân biểu,
Mặc ai « đâm tiểu »
Chỉ cốt làm tiền
Đòi sướng hơn tiền
Cha con chồng vợ
Thật là bèo bở !
Tiền Triệu, bạc muôn,
Chính Trị cái mồm
Thương Dân, yêu Nước.
Buy dinh cao vút,
Mọc lên khắp nơi
Mỹ muốn khai thời
Toàn là cao ốc
Tiền nhiều dè mướt
Mấy kẻ làm mưu
Xa mà đập đầu

Ưng từ thanh niên
Chúng tôi nhón lên,
Cao bồi học thói
Tóc dài dể bới
Đánh lộn lung tung

● XEM TIẾP TRANG 30

Chị em đưa nhau đi hái lộc ngày Xuân
gần chùa Xá Lợi

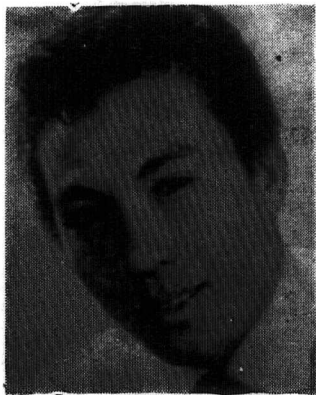
**KHI BẠCH TUYẾT
• NGỖ • TAM LANG**

Như các bạn đều biết, sau khi Bạch Tuyết đã trải qua vài mối tình gay gắt và đôi phen muốn tìm cái chết, thì nàng đã chán nản trước những chuyện yêu đương. Nhất là với những ông già thương gia nhiều tiền nên sanh tật hảo nọt, hay những cậu trai tơ lóc tóc theo điệu « Đê cô » buồn sùng húc dậu thưa » thì nàng coi như đồ bỏ.

Hồi đó, cô lẻ vì chuyện giao thiệp làm ăn, hay vì buồn nên thỉnh thoảng nàng đi giải trí, mà thỉnh hạ đồn âm lên về cái « si căn đàn » gọi là vụ Bạch Tuyết Bàu Xuân, nhưng rồi chỉ bong bóng không lồ ấy cũng xẹp đi với giá trị nát tin vịt.

Đứng một cái, người ta được tin Bạch Tuyết thành hôn với Cậu thủ Tam Lang, mặc dù trước đó nàng có một kỷ giá là chừng 10 năm nữa nàng mới nghĩ đến chuyện chồng con.

Mà chuyện Bạch Tuyết gặp Tam Lang cũng tình cờ lắm. Trước đó nàng với chàng không hề thân mật. Cho tới khi đoàn Tắc cầu Việt Nam tháng giêng Merdika về nước, ông Bàu Xuân có tổ chức bữa tiệc khoản đãi, lại còn mời các cậu thủ tới xem hát ở đoàn Dạ Lý Hương, trong đêm ấy có thêm cái nục tang bóng cho các anh hùng sân cỏ. Lễ di nhiên Bạch Tuyết là đi dạo chánh thì nàng phải ôm bó bóng tạng, và Tam Lang là Thủ quân của đoàn cầu nên lên nhận lãnh bó bóng. Thế rồi : « đôi mắt cùng liếc, đôi lòng cùng ưa », chỉ một lần gặp gỡ ấy mà cả hai cùng bị tiêng sét ái tình làm cho rung động. Họ đã tìm đến với nhau và nên nghĩa đã vàng. Đó là tất cả giai thoại Bạch Tuyết • Ngỗ • Tam Lang đó vậy.

**HÙNG CƯỜNG NGÂN MỸ
• TÍA • NHÀ BÁO • ẦU •**

Hùng Cường là một nghệ sĩ được hoan nghênh và ăn khách nứt hiện nay trên cả hai địa hạt tâm cổ. Đã nổi tiếng tất nhiên phải có nhiều người ái mộ, và nhất là chuyện « đất bở » sẽ khó tránh. Hùng Cường lại cũng hay là lướt với « các em » nên một vài bạn kỷ giá bên... về rần thêm chân chút dính để viết vài cái phóng sự giật gân bà con chơi. Vì vậy Hùng Cường than trời như bông. Chàng tỏ oán : « Tuy ngân mỹ • tía • ầu quá. Nào là viết tôi ăn chơi bạt mạng, có năm bảy cuốn nhật ký động trời... thôi cũng thông qua đi, nhưng có ông còn tá kỷ đến cả tiếng giường kêu cọt két nữa thì thật quá quắt. Xin lỗi cho tôi... lúc ấy « tía » đó nằm chỗ nào mà nghe rõ như vậy ?

Nghe Hùng Cường than thì cũng ghi lại cho vui, chứ xin miễn... phê bình !

Những chuyện vui vui về các nghệ-sĩ lừng danh

★ PH-SƠN

**THANH NGÀ TÌM CHỖ Ở CÓ
NƯỚC NÓNG ĐANG HOÀNG**

Nghe đầu trong chuyện du lịch qua Nhật Bản Đài Loan, Phi Luật Tân và Hong Kong trước đây Thanh Nga đã rút được nhiều kinh nghiệm về xuất ngoại, trong đó có chuyện nộ nghĩnh là khi ở Nhật vì mưa la h hoải nên cô làm biếng... tắm. Lúc qua tới Đài Bắc thì cô muốn nghỉ ngơi. Vì vậy chuyện đi Pháp nhằm nửa lạnh này hình như Thanh Nga đã chọn lựa nơi ở đầy đủ tiện nghi, Có Nước nóng đang hoàng đề có ki ôi ngai tắm.

Kể từ sau khi Pháp Thanh Nga có hát tướng Hoa Mộc Lan vừa kho-g, ở Chợ Lon khi đèn tuồng này lúc Thanh Nga ra về, một á xấu thích vai Hoa Mộc Lan quá, tay cầm tấm hình chạy theo Thanh Nga và kêu :

— Có Hoa Mộc Lan cho xin một chữ ký đi !
Nàng Hoa Mộc Lan dượt nam bên tươi cười ký tên, nhưng ký bằng chữ Việt.

Tuy Thanh Nga rất thành công trong vở tuồng này, nhưng chắc qua Pháp cô không có dịp gặp trai như vậy nữa. Vì nghe nói đoàn này chọn lựa toàn những vở tuồng đã sũ và xã hội Việt Nam để đem qua Pháp mà thực.

**THÀNH ĐƯỢC NÓI CHUYỆN
NGÀY XƯA ĐI HÁT**

Nghệ sĩ Thành Được trước khi nổi tiếng đã từng gian nan lận đận theo những đoàn hát nhỏ lưu diễn miền tỉnh xa xôi, như đoàn Thanh Cầm hồi đó. Gánh hát di chuyển bằng ghe, và thường có những cảnh ăn uống trên sông do các ghe nhỏ hoặc

người trên bờ xuống bán. Anh còn nhớ mãi một câu chuyện cười ra nước mắt là chuyện ăn cháo dè » mà một bạn nghệ sĩ... ối tới mặt xanh.

Hôm ấy đoàn hát mới vào, anh em xuống ăn cháo. Người bán cháo gà được dịp đất khác : nên nấu cháo thêm không kịp, bèn cứ thêm nước dưới sông lên đồ vô. Mà sông những nơi đó thì ai cũng biết là vô số kẻ phóng uế bừa bãi.

Một chàng nghệ sĩ ngồi kể Thành Được ăn chén cháo nóng hôi và khám phá ra trong chén có một viên màu vàng thì yên trí là cái trứng non của bộ lông gà. Chàng nọ bèn khosi quá, để dành ăn sau. Khi đã ăn hết tổ cháo, chàng mới mới thường thức đến cái trứng non nọ. Nhưng một mùi thum thum làm chàng bật ngửa, vừa ói vừa kêu trời. Vì thật ra vật ấy chỉ là sản phẩm của một chú bé náo động phóng xuống sông, mà chỉ bán cháo đã vô tình đổ vô nồi cháo chứ chỉ tía lén múc nước đồ thêm trong đêm tối !

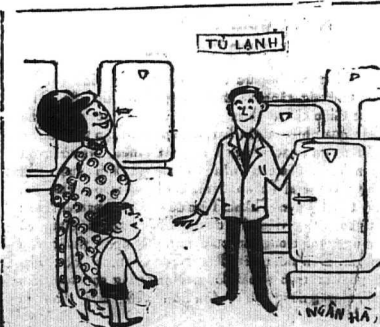

**MỘNG TUYỀN CHẮC ĐÃ
HẾT SỢ MA**

Có đào có sắc đẹp tươi mặt của sân khấu Cải lương nguyên danh hiệu Kim Loan, ung từ khi có cô Kim Loan tân nhạc thì Kim Loan cải lương mặc dù đã đoạt Huy chương vàng với danh hiệu này cũng vẫn như định đổi tên lại là Mộng Tuyền.

Cho tới khi nổi danh, nghĩ là đã lớn khôn rồi thì Mộng Tuyền còn có tật sợ ma, ban đêm thường phải có một cô em gái hoặc mẹ ở gần.

Nhưng bây giờ thì chắc cô nàng đã hết sợ ma rồi. Vì tên cảnh năng đã có một vị thiếu tá đẹp trai và oai phượng năm kê, thì có quý mười nhai cùng chẳng dám hù, cho đừng nói chi mà cô, sức mảy mà dám nhất nàng ?

— 3 ngày Tết bỏ thức ăn vô dĩa đóng lại, bỏ yên trí không sợ thiếu thớt !
— Ừ ! thế nhà ta ăn Tết bằng gì hã mà !

HỮU PHƯỚC LÝ LUẬN VỀ CHUYỆN ĐAT THỀ

Hữu Phước, chàng nghệ sĩ oom mà có duyên ấy nổi tiếng là giỏi giải thích, chuyện gì chàng cũng đem lý luận giải thích rất rành rẽ.

Sau khi bị bà vợ lờn bỏ đi lấy Mèo, Hữu Phước được ngay cô em vợ thay chầu chàng khấn súa tui, « đi ấy » ngoan ngoãn hiền lành và phục vụ hết mình. Tuy vậy có một thời gian Hữu Phước còn được một góa phụ « ái mộ » đưa chàng về Phú Thọ nghiêm nhặn lắm cha xấp nhỏ, trong số ấy có cả một cô gái lớn xén mon môn mà nhiều chàng bạn bè của Phước đã chạy theo năn nỉ « Cho tao làm rể mày đi »

Khi chúng tôi hỏi chàng về chuyện một bà ở Sài Gòn, một bà ở Phú Thọ có dư không, thì chàng giải thích ngon lành rằng :

— Bà ở Saigon là để phục vụ đường mẹ già, còn bà ở Phú Thọ là để phục vụ cho mình.

Chàng bao lâu chuyện tình của Hữu Phước và góa phụ ấy đi đến chỗ rã đám, nhưng chàng lại chớp ngay được một nàng trẻ măng bên Gia Đình để lập tổ uyên ương. Biết có hỏi lý do thì chắc Hữu Phước lại cũng sẵn sàng lý luận như trên, nên chúng tôi không « Phỏng vấn » về chuyện ấy nữa.

NGỌC GIÀU ĐẢ TÙNG TRỐN NGOÀI RUỘNG

Đề tiến đến mức thành công tuyệt đỉnh với hai Huy chương vàng và một Bằng Danh dự của GTT Ngọc Giàu chẳng những đã phải lẩn lóc với nghệ thuật qua nhiều đoàn hát, mà ngay khi tập tành bước vào làng ca nhạc nàng đã một rất « chiều ». Người huấn luyện bước đầu cho nàng chính là anh ruột của nàng : Nghệ sĩ Thành Tâm. Có lẽ vì muốn cho em mau tiến bộ nên Thành Tâm đã hết sức nghiêm khắc gắt gao trong việc tập dượt. Chàng ta đã dùng cả đến ngón roi trong các buổi trau dồi nghệ thuật cho em gái. Đến nỗi nhiều đêm Ngọc Giàu sợ « đòn » quá đã phải ra trốn ngoài đồng. Nàng cũng sợ « ma » lắm chứ, nhưng nàng còn sợ đòn hơn nên mỗi đêm ra ngủ luôn ngoài ruộng.

Ngọc Giàu thường nói : lúc ấy có khi nàng đã oán anh nàng nghiêm khắc, nhưng sau này nàng lại mang ơn, vì nhờ có những sự nghiêm khắc buổi đầu ấy, nàng mới có đà tiến lên dài danh vọng ngày nay.

LÊ THỦY VÀ XẤP THƯ XANH

Trong số những cô đào trẻ thì Lê Thủy thật là chọn chất hơn hết. Nàng lúc nào cũng kín đáo, e lệ trong vấn đề tình cảm. Ít khi nàng dám nói gì về chuyện này. Nhiều chàng ái mộ gởi thư cho nàng trong số đó hình như có một nhà giáo nào đó dợt tính sẵn sàng đặt giá vài sự sẵn dưới tay nàng, miễn là được nàng ưng thuận. Nhưng nàng chỉ cắt những lá thư xanh ấy vào tủ như những kỷ vật mà thôi.

Trong nạn chi ty nhà hồi tết Mậu Thân, bao nhiêu đồ đạc tiêu tan hết. Nàng cho biết cái Huy chương vàng còn nguyên, nhưng không hiểu xấp thư xanh kia có còn chăng, chúng tôi không nghe nàng nói tới ?

THANH TÚ BẮN BAO CÁT

Hồi sau tết Mậu Thân, đồng bào chạy loạn đã

dời, lại đến cái nạn pháo kích phải lẩn lộn hầm rúp. Do đó nhà bán bao cát xuất hiện, và người ta báo kếp Thanh Tú cũng bán bao cát ở đường Cao Đạt bên cạnh cô vợ đẹp thơm tho. Nhưng Thanh Tú thì cho biết đó là việc làm của gia đình chứ chàng ta lo bầu dậu vợ việc quân ngũ và hát xướng còn chưa xong, đâu có thời giờ làm ông chủ tiệm bao cát !

Thế mà làm có đã quả quyết được Thanh Tú bán cho những bao cát và xấp các bạn đến đường Cao Đạt xem chầu nghệ sĩ đẹp trai có thêm một nghề mới. Khi người ta đã nổi danh thì làm lúc lại khổ vì cái vinh quang của mình. Trong đêm Noel vừa qua, Thanh Tú và vợ đã muốn khóc vì bị các cô cậu ái mộ níu kéo thiếu điều rách áo ngay trước nhĩ thờ, Chàng hoảng hồn vội vàng cầm bà xã đóng tuốt về nhà luôn.

DŨNG THANH LÂM CUNG XE HƠI NHƯ CUNG BÀ XÁ

Chàng kếp đẹp tây lai này đã nổi tiếng với nhiều chuyện tình nấp lửa. Hồi sau tết, thấy chàng cưỡi xe Mobylette chạy trên đường Phát Diệm, tôi bèn hỏi :

— Xe hơi đầu mà chạy xe gần mấy vậy, kếp đẹp ?

Chàng đáp tỉnh bơ :

— Xe hơi « móa » để ở nhà, còn lộn xộn quá đem ra lộ trưng diện hư hết.

Sợ đàn trùng xe hơi mà chàng thì chạy lông nhông ngoài đường không gần đàn lạc.

Bà, nhiều đủ thấy chàng Dũng Thanh Lâm cung cái xe cơ nào. Hiện nay chàng lại còn một cục cung nữa là có vợ đẹp bên cạnh, một bước không rời.

Như vậy có lẽ Dũng Thanh Lâm cung như trong dĩ là B. Xá và cái xe hơi. Song chàng cung bên nào hơn ? Xin phép còn chờ hỏi lại chàng Robert cái đã. P.S.

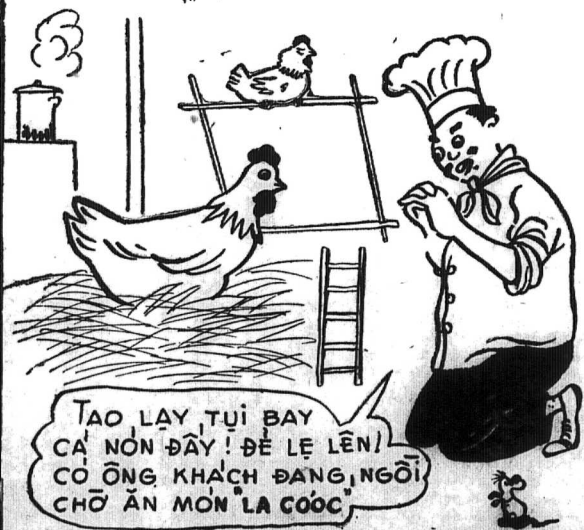
TRANH KHÔNG LỜI

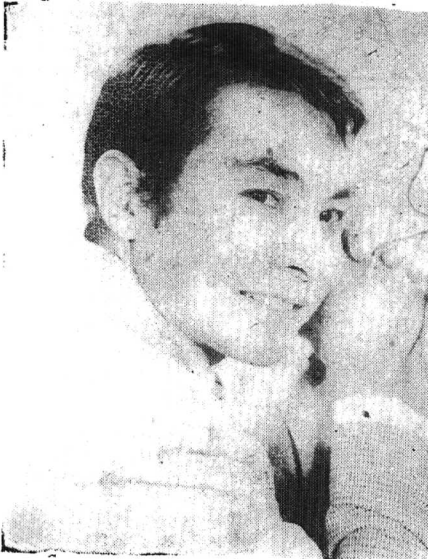

NỤ CƯỜI năm GÀ

NĂM, MỜI XIN CHÚC BÀ CHỊ ĐẤU TUẦN SINH CON "TRÔNG" VÀ CUỐI TUẦN SINH CON "MẠI"

Dù gặp nhiều chuyện bực mình, Thành Được ngoài đời bao giờ cũng vẫn tươi trẻ hào hoa

Thú thật với bạn đọc, cái hôm mà thành tôi được bổ chức nhiệm giao cho nhiệm vụ đi săn Thành Được để lấy tài liệu viết bài cho báo Xuân S.G.M, thành tôi đã quýnh quýnh lên vì đây quả là một chuyện hơi khó khăn. Mà khó khăn chẳng phải vì thành tôi không đủ khả năng để viết một bài báo, trái lại thành tôi chỉ lo sợ... tìm được ra "dung nhan" của Thành Được thì khó lắm. Chẳng kếp đẹp hào hoa này đã vang danh là "con ngựa chứng" rất khó trị. Liệu thành tôi có dự khi được chôn "ta" "bật mí" chuyện đi Tây, đi Maroc vừa qua chăng?

Từ sau ngày rời đoàn T.M.T.N. đến nay, Thành Được sống là một cách rất lạ là ăn dật. Nghe đâu mỗi đầu Thành Được tính ra Vũng Tàu mở một nhà hàng ca nhạc, nhưng dự định đó bất thành vì Thành Được cứ bị người này người kia tin có xuyên tạc hoài. Muốn yên thân mà cũng không được, Thành Được đắm ra buồn chán cho tình đời đến bạc. Chẳng bèn trả thù đời bằng cách nằm nhả ả hút suốt một thời gian dài. Giữa lúc đó số khán giả cứ ngờ cuộc đời đi hát của Thành Được đã "tụt" đến nơi thì một nguồn tin mới bỗng được tung ra trong giới kịch trường: Thành Được xuất ngoại.

Nếu chuyện chỉ vốn vậy có vậy thì người ta cũng chẳng xôn xao bàn tán làm gì. Đằng này, chuyện xuất ngoại của Thành Được bỗng gặp phải nhiều trở ngại bất ngờ từ đầu đưa tới. Trong số đó, đáng kể nhất là vụ bà bầu Thơ nhờ luật sư vô đơn kiện Thành Được... Nhưng chuyện gì rồi cũng phải lắng dịu dần. Rồi cuộc Thành Được vẫn dùng theo phái đoàn văn nghệ đem chương đi đàm xử ngoại... Cho tới nay thì tất cả kể như đã đi vào dĩ vãng, và phái đoàn văn nghệ VN đã về nước với nhiều thành quả đáng kể...

TRƯỜNG HỢP NÀO ĐƯA ĐẾN CHỖ THÀNH ĐƯỢC XUẤT NGOẠI

Đang ở Vũng Tàu sống phây phây với một người đẹp chủ Snack bar, tình cờ Thành Được gặp ký giả H.H. Từ ngoài đó, Anh chàng ký giả có bộ ria mép rất... hấp dẫn này bèn cho biết là Thành Được có tên trong danh sách phái đoàn văn nghệ VN. xuất ngoại. Thành Được nghe tin đó mà tưởng chừng như chuyện mơ hồ hư hư... Hay là thành H. H. Từ nó "phịa" mình chăng? Cũng có thể lắm chứ phải chơi đùa. Để cho chắc chắn, Thành Được xách xe phóng thẳng một mạch về Saigon, quên cả từ giá bà xã.

Đến nhà mẹ Bảy Phùng Há, Thành Được được mẹ Bảy xác nhận là chuyện xuất ngoại ấy có thật. Thế là Thành Được mừng như bắt được vàng, thiếu điều nhảy cá tung lên. Tuy đã nổi danh và đang ở thời kỳ sung sức, nhưng có bao giờ Thành Được dám mơ ước chuyện xuất ngoại? Đó là vì hạng tuổi của Thành Được kết nhiều chuyện lắm... Vậy mà Thành Được vẫn xuất ngoại như thường, thế mới kỳ chứ.

Những ngày sau đó, Thành Được bắt đầu lo tập tành và lo chuẩn bị giấy tờ... xuất ngoại. Về vấn đề được đem ra trình diễn ở nước ngoài là một đoạn trong vở hát đã từ VN: "Chiếc Áo Thiên Nga" tức chuyện "Trọng Thủy Mỵ Châu". Lúc

Theo chân Phái-đoàn Văn-ngệ Việt-Nam xuất ngoại

Thành - Được nghe và thấy

những gì trong chuyến đi vừa qua!

PHAN-BẢO-QUÂN

(viết theo lời kể của Thành Được)

Những người con mang sứ mạng văn nghệ qua đây, giờ đã được an ủi phần nào. Trời lạnh cắt da, nhưng họ thấy sao vô cùng ấm áp. Giây phút bờ ngõ ban đầu qua đi, một niềm vui thoáng hiện nhẹ lên vào hồn Thành Được. Chẳng kếp đẹp hào hoa này được các nữ sinh viên đặc biệt chú ý, sự kiện đó khiến Thành Được đã phải cười cười luôn miệng. Phái đoàn lên xe buýt về khách sạn lúc 9 giờ 30 sáng.

THĂM VIẾNG CÁC THẮNG CẢNH VÀ CÁC RẠP HÁT LỚN

Vừa chân ướt chân ráo qua Pháp, Thành Được phải như đến sự hướng dẫn của một người bạn cũ là cậu Tư Ngọc (on ông chủ hàng đĩa Asia ở VN) để có mặt đi đây đi đó cho biết với người ta. Cậu Tư Ngọc lại xe nhà đưa Thành Được đi du hí khắp mọi nơi. Những thắng cảnh nổi tiếng nhất của nước Pháp lần lượt được cốt cách của chàng lãng tử giang hồ Thành Được tới thăm viếng: Đồng sông Seine, tháp Eiffel, khu Maderlin (xóm của các nàng kiêu) v.v., đã lưu lại trong lòng Thành Được biết bao kỷ niệm vui buồn, mà có lẽ suốt đời Thành Được không thể nào quên được.

Ngoài ra, Thành Được cũng đã tới thăm viếng các rạp hát lớn, các nhà ga địa lớn để hiểu biết sự qua hiện tình hình kịch nghệ của kinh đô ánh sáng Ba Lê. Nhìn thấy tận mắt những rạp hát vĩ đại, những kỹ thuật thâu đĩa tối tân của nước người, Thành Được như ma gắm tâm trạng của hai chàng Lưu Nụ, ả lạc thiên thai.

Thành Được, Thành Tú và nhạc sĩ Út Trọng đứng trước Khải Hoàn Môn (Cérouse) Paris

bấy giờ, Thành Được một mặt lo tập tành, một mặt chạy đôn chạy đáo lo thủ tục giấy tờ cho kịp ngày đi. Mọi việc đều trôi chảy và suông sẻ hết. Vậy là chỉ còn chờ ngày xuất ngoại mà thôi. Nhưng ở đời có ai biết trước chứ ngờ, chỉ còn 5 ngày nữa là đến ngày đi thì Thành Được nhận một tin sét đánh: Bộ Ngoại Giao cho hay vừa tiếp được một văn kiện do bà bầu Thơ khởi tố, ngăn chặn không cho Thành Được xuất ngoại. Văn kiện khởi tố này được sao ra nhiều bản, gửi đi khắp các cơ quan liên hệ: Bộ Thông Tin, Bộ Ngoại Giao, Bộ Nội Vụ, Tổng Nha Cảnh Sát, Ty Cảnh Sát Gia Định v.v.. Bà Bầu Tố là đây rồi, Thành Được bở cả một ngày tập tành chạy lại nhà bà bầu Thơ để nói xin bà rút lại vụ thưa kiện. Bà Thơ cho biết, nếu Thành Được đi, đánh Thanh Minh Thanh Nga của bà sẽ tan rã vì kếp H.P. lỡ uyển bỏ: khi Thành Được lên máy bay là tôi sẽ bắt đầu phá giá.

Thật hai lần đầu, Thành Được chán nản ra về. Chiều lại, Thành Được rủ thêm ông Đại (đại diện Bộ Ngoại Giao) và cô Bảy Phùng Há cùng đến nhà bà Thơ xin rút lại vụ kiện.

Ông Đại nêu lên một sự kiện mới: chuyện Thành Được đi là chuyện chung của quốc gia chứ không phải chuyện cá nhân. Sau cùng, bà bầu Thơ cho biết vụ thưa kiện này bà đã giao cho luật sư lo rồi, bây giờ tùy luật sư định liệu. Thành Được lại ra đàn xếp với luật sư xin đình vụ này lại một thời gian ngắn, nhưng ông luật sư vẫn cương quyết không chịu. Thành Được đành phải chấp nhận đi. Thành Được chẳng lẽ mới vừa đi mà đã dứt gánh rồi sao?

Vào một buổi tập tành khác, Thành Được đem chuyện đó trình lên ông Tổng Trưởng Thông Tin, hy vọng ông Tổng Trưởng sẽ giải quyết giúp. Nhưng ông Tổng Trưởng chỉ lắc đầu mà không thể can thiệp được, vì nếu đó là bản án thì không ai có thể cãi lại. Chưa hết hy vọng, Thành Được lại đến Bộ Ngoại Giao tìm gặp ông Đồng Lý Văn Phòng của Bộ này. May mắn làm sao, như ông Đồng Lý Văn Phòng này sống suốt một chút mà Thành Được đã được xuất ngoại. Vịn vào điều khoản: "Thiếu nợ, thì chỉ sai áp tải sản và bất động sản chứ không thể sai áp người" do đó chánh phủ có quyền trung dụng Thành Được vì lý do công vụ.

Thế rồi mọi việc trôi chảy cho tới ngày đi. Nói thì nói vậy, chứ thật ra trong thâm tâm Thành Được vẫn phấp phồng lo sợ. Bết có còn trở ngại nữa không? Cho đến giờ phút bước lên phi cơ, Thành Được mới dám tin chắc rằng mình đã được đi Tây...

ĐẶT CHÂN TRUNG KINH ĐÔ ÁNH SÁNG BA LÊ

Bốn giờ ba mươi chiều ngày 24 tháng 10, chiếc phi cơ Air France chở phái đoàn văn nghệ từ VN trực chỉ đi Pháp. Suốt 25 tiếng đồng hồ của cuộc hành trình (phi cơ đáp xuống các phi trường Băng Cốc, TânĐêLy v.v., để tiếp tế xăng), không riêng gì Thành Được mà có lẽ ai ai cũng chỉ lo tưởng tượng rất giờ phút quan trọng trước khi đặt chân xuống thành phố Ba Lê, thủ đô của nước Pháp. Lần đầu tiên đi nước ngoài, ai mà không tránh khỏi ngỡ ngàng lạ lẫm? Trường hợp Thành Được cũng vậy, nghĩ rằng chắc là mình sẽ vô cùng lạc lõng nơi xứ lạ quê người.

Rồi chuyện gì phải đến sẽ đến, phi cơ chở phái đoàn văn nghệ Việt Nam tới đất Pháp vào lúc 7 giờ sáng (giờ địa phương). Buổi sáng với sương mù dày đặc, hàng trăm hàng ngàn người đã tập trung sẵn ở phi trường để chào đón phái đoàn. Sự tiếp rước của kiều bào và sinh viên đối với phái đoàn thật nồng hậu. Có Việt Nam bay phát phối. Những vòng hoa chào mừng vào cổ với biết bao trầu mền. Những tiếng hoan hô vang trời dậy đất. Bay nhiều đó đủ chứng tỏ mức độ thân thiết của tình đồng hương, bao giờ cũng đậm đà và đã ăn sâu vào lòng dân tộc Việt. Có xa xứ mới cảm nhận được nỗi buồn người viễn xứ, bởi nhớ quê hương sẽ day về ray rứt khôn nguôi.

Thánh Từ, Lê Hoàng Hoa, Ông Viên (giám đốc nghệ thuật Bộ Thông Tin, và Thành Được chụp chung một bức hình kỷ niệm với các sinh viên, cạnh dòng sông Seine

Thiên thai ở đây không là người đẹp mà là thơ là nhạc, là tiếng hát lời ca... Ôi! ở xứ người sao bất cứ cái gì cũng hay cũng là hết, còn ở xứ mình. Thành Được không dám nghĩ tiếp nữa, chầy: sự mình phải buồn và phải tới tận chốn khác đi mất. Hời chàng lang từ giã biệt kia ơ! Xứ mình là xứ chàng tiến, lại thêm bị chiến tranh tàn phá, làm sao so bì được với nền văn minh rực rỡ của xứ người. Bết đến bao giờ đất nước Việt Nam khôn khéo này mới có được những hi vọng to lớn, những kỳ thị mấy mốt tình vì... để nền kịch nghệ nước nhà bước vào đó mà vươn lên cao hơn. Những người có trách nhiệm văn hóa nghĩ sao về chuyện này?

GẶP CÁC TÀI TỬ MÀN BẠC VÀ CÁC CHÍNH KHÁCH VN BÊN TRỜI TÂY

Ở bên này trời VN, Thành Được đã nổi danh về những chuyện ăn chơi bạt mạng của chàng. Sang bên kia trời Tây, dĩ nhiên là Thành Được không thể bỏ qua cơ hội ngàn vàng để chứng tỏ mình là tay ăn chơi "số dzách". Những vũ trường, nhậu nhả hàng lớn nhất của Pháp như: Max's, Lydo Pierre Co son v.v... là ra Thành Được cũng đã tới tìm vui một lần. Trong những dịp lui tới nơi đây, Thành Được đã được các vị danh tiếng xúc với "hiếu" tài tử nổi danh của màn bạc Pháp: BRIGITTE-BARDOT, SYLVIE VARTAN, ALAIN DELON... Nhờ biết chút đỉnh tiếng Pháp nên Thành Được không ngần ngại đứng lên nói đôi ba lời thăm hỏi xã giao với họ. Người Pháp lịch sự bao nhiêu thì Thành hạo hoa bấy nhiêu. Bên tây bắc bên nửa cái. ALAIN DELON đẹp trai ư? Thế thì Thành Được chẳng đẹp trai đó sao? Như thế thì rõ ràng rồi đấy dân VN mà h dáo có thua kém dân Tây bao giờ!

Chiều ngày 31-10 để VN chào mừng Tết Cách Mạng 1-11-68, Ông Đại sứ VN cho tổ chức một buổi tiệc khoản đãi phái đoàn văn nghệ. Buổi tiệc tương đương diễn ra trong một dinh thự với cùng nguy nga tráng lệ. Hôm đó, dinh thự được trang trí thật lộng lẫy hoành tráng khác gì trên đầu những vị vua chúa thời xưa. Buổi tiệc còn được sự tham dự của ngoại giao đoàn, những thương khách mẫu mực của nước Pháp cùng một số đồng kiều bào của ta. Trong buổi tiệc này, Thành Được đã gặp nhiều chính khách VN hiện sống bên Pháp như các ông: Trần Văn Hữu, Nguyễn Văn Tâm, Nguyễn Văn Hùng, Bảo Long, Bửu Lộc, cựu thủ tướng Nguyễn Văn Lộc và phu nhân v.v...

Thành Được cao hứng hút hết bao thuốc "555" và uống hết chai rượu chất trong một đêm

Tối đất Pháp, phái đoàn văn nghệ được nghỉ ngơi hai ngày để dưỡng sức. Các nghệ sĩ trong phái đoàn tha hồ đi chơi thỏa thích. Những thú vui của Ba Lê môn mặt thật ra thì cũng chỉ tầm thường, tại người mình chưa quen hưởng thú nên mới cho là hay, là lạ mà vậy thôi. Khi mà thực chất của kinh đô ánh sáng được phơi bày ra trọn vẹn, bề trái của nó vẫn là một cái gì đó bao gồm sự mệt mỏi và chán chường. Thành Được là người ăn chơi phong phú đồng tình như nước, chắc anh hiểu rõ điều đó hơn ai hết? Công việc diễn diễn muốn rạp xong xuôi, nơi được chọn trình diễn là rạp Play một rạp hát lớn ở Ba Lê. Phái đoàn ba ra một ngày để các nghệ sĩ được duyệt lần chốt những tiết mục trước khi trình diễn. Đêm hát đầu tiên dành riêng cho kiều bào VN coi. Khán giả đông nghịt, ngoài sức tưởng tượng của bạn tôi chức. Từng làn sóng người ÷ ạt chen lấn trước cửa rạp, sự xô bồ này chưa từng thấy bao giờ tại Ba Lê. Rạp Play chỉ đủ sức chứa 2.500 người mà số khán giả đến đó ra cũng khoảng 5.000

người. Một số uất ức bỏ ra về vì không làm cách nào vào được rạp. Họ ra về mà lòng nuối tiếc, tự trách mình sao không tới sớm hơn để cho phải lỡ cả một buổi hát hiếm có mà từ lâu rồi họ vẫn hằng ao ước.

Đêm hát thành công trọn vẹn, ngoại trừ những sơ xuất nhỏ nhặt không đáng kể. Ai nấy đều phấn khởi vui mừng vì từ ra họ cũng đã làm trọn sứ mạng văn nghệ của họ. Riêng Thành Được, khi trình diễn xong, chàng cảm thấy khoan khoái như vừa trút xong gánh nặng. Lắm hồn chàng bay bổng lên chín tầng mây cao vút, không ngờ mình bất hủ hay quá. Hôm nay hời ca Thành Được bỗng dưng truyền cảm lạ. Chàng say sưa lột tả vai trò thủ diễn một cách thần tình. Khán giả, nhất là phái nữ, dành cho Thành Được nhiều cảm tình nồng hậu.

Khi văn hát và màn nhung đã khép lại rồi, đa số khán giả vẫn chưa chịu về, Họ tràn vào hậu trường để xin chữ và thăm hỏi hiện tình đất nước. Một số đứng đón ngoài cửa rạp, chờ các nghệ sĩ ra là họ sẵn sàng bu quanh làm thành một vòng tròn thật chặt chẽ. Thành Được mệt đứt vì phải ký tên tặng ảnh là lạ. Mãi đến 3 giờ sáng, chàng kếp đẹp hảo hoa của chúng ta mới thoát được làn sóng người đó mà về khách sạn. Thế rồi suốt đêm hôm đó, không biết mắc chứng gì mà Thành Được nằm trần trọc mãi chẳng ngủ được một phút nào. Tỉnh ra, trong lúc cao hứng quá, Thành Được đã hút hết một bao thuốc ba số 5 và uống hết một chai rượu chất mà vẫn không hề biết say...

THÀNH PHỐ LUÂN ĐÔN VỚI SƯƠNG MÙ DÀY ĐẶC

Sau khi trình diễn thêm một buổi hát thứ hai đặc biệt dành cho các quan khách tới thường thức, phái đoàn văn nghệ VN tạm nghỉ tại kinh đô ánh sáng Ba Lê để sang trình diễn tại Luân Đôn, thủ đô của xứ Anh Cát Lợi. Để tiết kiệm các chi phí và tránh thiệt hại cho ngân quỹ, phái đoàn đã đi chuyên bằng tàu hỏa, xuyên qua biên Manche. Tại đây, phái đoàn cũng được sự tiếp rước của Toà Đại Sứ và kiều bào với cùng niềm náo nức. Suốt hai đêm hát ở xứ Ăng Lê này, phái đoàn cũng đã thu lượm nhiều thành quả rực rỡ. Theo chương trình luân phiên, Thành Được khởi hát ở đây, cô Bảy Phùng Há đóng thế vai của Thành Được.

Điều đáng nói là trước giờ trình diễn của mỗi buổi hát, bao giờ cũng có một nhóm người thần công mệnh danh là dân Hippie đứng lên treo cờ M.F.G P.M.N, rải truyền đơn hô hào hòa bình... với mục đích phá hoại đêm hát. Đợi họ tuyên truyền lảo khoét xong, khán giả mới dũng cảm đứng lên để chào họ. Rồi Cảnh Sát đến mới họ đi một cách êm thấm. Mới đầu, cả Thành Được lẫn mọi người đều không tránh khỏi sự lo sợ vu vơ. Nhưng rồi rồi thành quen, sau đó vẫn lảnh họ giữ được bình tĩnh, sẵn sàng coi mọi chuyện như "vớ vẩn". Ở các nước tự do như Anh, Pháp, Mỹ... vấn đề để xảy ra nhân nhân hằng ngày, chẳng ai thêm để ý đến làm gì cho mệt xác.

Đến Luân Đôn vào lúc thời tiết lạnh lẽo, sương mù dày đặc nên đã được nghỉ hát phê phôn hết ngày này qua ngày kia, chàng lang từ giang hồ Thành Được đành bỏ tay chụm năm co ro trong khách sạn mà không đi đâu chơi được. Thật không còn điều gì làm Thành Được bực tức cho bằng, hẳn gì mặt mày chàng cau có suốt ngày cũng phải. Lúc bấy giờ Thành Được chẳng khác nào con chim xanh bị nhốt kín trong lồng sơn, thêm từng cánh bay nhảy ngoài trời mây. Sau cùng, sống tù túng quá chịu không nổi. Thành Được đâm ra liều mạng, hết cơn sợ lạnh nữa. Qua Luân Đôn mà không biết gì về Luân Đôn thì qua làm gì? Chính vì nghĩ như vậy nên Thành Được đã dành trọn một buổi sáng, mượn xe hơi và tự mình lái đi vòng quanh Luân Đôn cho biết thành phố với người ta...

QUA MAROC VÀ SÉNÉGAL XÚ CỦA NGƯỜI DA ĐEN

Ở hai xứ này Thành Được như cuồng cuồng lên vì chỉ thấy toàn là người da đen. Lâu lâu, người ta mới bắt gặp một màu da khác chen vào. Màu da vàng của dân tộc mình đó rất dễ trở thành lạc lõng. Suốt thời gian hát ở đây, Thành Được không dám đi chơi nhiều vì nghe đồn họ sẽ rình rập bắt cóc người mình mà ăn thịt. Sự thật đó chỉ là một tin tức nhảm nhí và thậm vô lý. Thời buổi chiến tranh nguyên tử này làm gì còn chuyện ăn thịt người giữa một xứ tự do như Maroc, Sénégal, chẳng cần suy luận n lều, chúng ta cũng có thể biết điều đó. Họ là người da đen nhưng trước sau họ vẫn là người, làm sao đủ can đảm ăn thịt đồng loại. Chúng ta chỉ nhìn màu da của họ mà khinh rẻ họ, như thế hóa ra chúng ta là hạng người chỉ biết kỳ thị chủng tộc hay sao?

Tại Maroc, phái đoàn chỉ trình diễn một đêm. Đêm hát này, nữ nghệ sĩ tiên phong Phùng Há diễn. Thành Được lại tiếp tục ngồi chơi xơi nước. Thấy

Thành Được loay hoay mãi chẳng biết làm gì cho hết thời giờ, Lê Hoàng Hoa bèn rủ Thành Được cầm đèn cho đạo diễn nhà ta quay phim. Chuyện có vẻ khôi hài vì hồi nào tới giờ Thành Được đâu có làm công việc này. Vậy mà Thành Được háng há: làm coi bộ cũng xôm tụ lắm.

Sang Sénégal, phái đoàn tiếp tục tạo thêm nhiều tiếng vang đáng kể. Đêm đầu, cô Bảy Phùng Há hát. Đêm sau tới phiên Thành Được trình diễn...

MỘT TAI NẠN PHI CƠ SUYT CHẾT NGƯỜI

Từ Maroc qua Sénégal, một tai nạn chết người suýt xảy ra làm ai nấy đều giật mình. Lúc gần sắp xuống phi trường, phi cơ đang bay ngon lành trên không trung thì bỗng dưng mọi người bị dẫn xúc thật dữ dội. Và rồi liền theo đó, phi cơ rơi vùn vụt đâm đầu xuống đất. Nhưng may mắn quá, phi cơ chỉ rơi xuống khoảng 200 thước thì lầy lại được thăng bằng. Đường như vì đột ngột gặp không gian không nên phi cơ mới "trở chứng" bất ngờ, làm mọi người phải một phen hú hồn. Chỉ trong một vài tích tắc đồng hồ mà mọi người tưởng chừng như vừa chết đi sống lại. Phần Thành Được, chàng cứ ngỡ rằng phần này mình đã trở thành Cố Nghệ Sĩ rồi. Hú hồn, đây chỉ là một tai nạn nhỏ nhoi, cả phái đoàn không ai bị xảy xất hay phải mang thương tích gì hết.

HOÀN THÀNH SỨ MẠNG, PHÁI ĐOÀN TRỞ VỀ SAIGON

Trước khi về Saigon, phái đoàn từ qua Pháp và định diễn tại đây thêm 2 xuất nữa. Giờ phút phái đoàn muốn khởi được rạp, thời tiết đã h phụ lòng những kiểu bào chưa có dịp xem vậy.

Đợi lấy vé máy bay cả tuần lễ mới xong, phái đoàn về đến Saigon ngày 28-11. Lúc đó, nhiều nguồn tin cho rằng Thành Được sẽ ở lại Pháp mà không trở về Việt Nam nữa. Muốn được một ngạc nhiên cho những người tung ra tin đồn ác ôn đó. Thành Được chơi họ một vài hơi dài. Phi cơ đã đáp xuống phi trường, các nghệ sĩ lần lượt bước xuống rào rạo mà người ta vẫn chẳng thấy ai "đang Thành Được" đâu cả. Nhiều tiếng ồn xì xào bàn tán rồi

Thành Được và kỳ quan thứ sáu của thế giới: Tháp Eiffel

lên. Đợi đến lúc các nghệ sĩ trong phái đoàn đã vào phòng danh dự. Thành Được mới từ phi cơ ló đầu bước ra. Một số người đứng ngày ra, nhìn Thành Được tươi cười bước xuống phi cơ, chàng là người xuất sắc bay sau cùng hết. Lập tức, máy ảnh của các bác phóng viên nhòm nhòm vào người Thành Được mà bám liên miên. Càng lúc một hàng rào kỳ giả xấp mà vây quanh lấy Thành Được để phỏng vấn chuyện xuất ngoại vừa qua.

Ba ngày sau, ông Tổng Trưởng Thông Tin gần hay chuyện tưởng thưởng cho từng người trong phái đoàn Bảy giờ, Thành Được mới trở phò nhệ nhàn.

Sứ mạng thế là xong!

PHAN BẢO QUÂN
tháng giêng năm sáu mươi chín

bi mật núi kim Kê

Của Thành-Lan Phương-Tử

Màn đêm buông trùm cánh vật. Đêm 30 Tết là đêm Trừ Tịch, trời tối đen như mực, từ nơi am Ni Cô Từ Diệu, một bóng đen nhỏ nhẩn thoắt thoát bước mau.

Trời bỗng nổi cơn mưa, nhưng bóng đen kia không chạy trở lại chùa mà lại cầm đầu nhăm theo đường mòn đưa đến núi Kim Kê mà chạy lúp xúp.

Trông dáng chạy ấy biết ngay bóng đó là đàn bà, dáng eo là yếu đuối và gió lồng bốn phương làm tan những bước chân nàng nghiêng ngả trước gió táp mưa sa.

Từ phía am, ánh đuốc sáng bập bùng của ai đang dờ lên quơ qua quơ lại trong đêm, như soi rõ bóng kẻ xa xăm hay như ra ám hiệu trong đêm tăm tối.

Từ phía cuối thôn lố nhố 5,7 bóng người kêu nhau chạy tới chạy lui rồi họ cùng cầm đuốc chạy về phía am Từ Diệu.

Người vừa quơ bó đuốc là một người đàn ông, người đàn ông đã lớn tuổi, cầm đuốc đầu hơn người, mới đến bảo người đó:

— Chú Thủ Từ thấy rõ ràng Ni cô chạy về phía Kim Kê à?

Người Thủ Từ trả lời:

— Thưa bà Chánh, cũng như bình đêm tối đã thấy ni cô Từ Diệu có dáng điệu bí mật lắm. Hôm nay có điều gì ta đi sớm hơn mọi đêm.

Một giọng con gái thể sau lưng bà Chánh.

— Thì Tết như người ta đi sớm thăm nhân tình rồi còn về chùa Kíp Giao Thừa mà. Thế nào chẳng em theo oản chuối, phải không chú Thủ Từ?

Chú Thủ Từ chấp tay nói:

— Thưa đúng, Mối cô bác theo tôi mau lên kéo rồi Ni Cô trở lại thì công toi.

Có gái bảo bà Chánh:

— Phà đấy mẹ à, sao mà con ghét cặp mắt sắc như dao của Ni cô quá. Vậy mà mẹ cứ lượ.

Ni cô Từ Diệu đã lo xong cho căn lều vững chắc mới quay lại mở gói xôi và chuối dút từng miếng cho người ngồi trên bộ ván mộc ghép đơn sơ.

miệng đem cổ ra làm vương cho rơn. Nào là xem Ni Cô đó. Mới 19 tuổi đầu, nhan sắc mặn mà vậy mà đã diết hết thất tình vô nhờ ơn Phật... Nào là...

Bà Chánh xua tay:

— Thôi, thôi có gì! Lẽn mình để đồn rồi nên mới bị vậy này. Chắc là hươu làng làm sao nên con gái thì ế nhân và ốm bầu không hề hoài cho đến vị Ni Cô tu hành đặc quả cũng lại tề tập bí mật có nhân tình thì hết nước rồi. Chú Thủ Từ à, phen này mình bắt tại trận rồi phải thưa với Hòa Thượng và họp làng xin đôi hướng đi thì vừa.

Mấy người trái tráng đi theo bà Chánh thì lộ về am:

— Ni Cô Từ Diệu xinh xẻo tuyệt vời da như trứng bọc sờ vào chắc là mát lạnh, vậy mà trai làng chẳng dám sờ mui gì, khinh à! đúng ngầm nét mặt trang nghiêm của nàng trong khi thặng nào... đầu nó dăm phồng tay trêu, đem phàm tục chọc người tiên của mình.

Bà Chánh lại xua tay:

— Thôi, thôi, các cậu ơi hơi đầu đứng đó mà ứ, mình đi theo chú Thủ ngay đi, cứ lo bắt tại trận trời gờ họ lại cho có tang chừng đã rồi muốn nói gì thì nói...

Rồi Đoàn người 9 mạng kéo nhau ồ ạt, cầm đuốc cầm đèn như đi bắt cướp tiến về phía núi Kim Kê.

oO

Lúc ấy, trong một túp lều lúp xúp, cô đơn tiêu tụy dưới chân núi Kim Kê là một nơi hiu quạnh, bốn bề vô mọc ngang lưng, chỉ có con đường mòn của khách bộ hành cần qua núi là coi còn có nốt chân người làm cho bớt phần hoang vắng.

Nhưng ban đêm thì nốt chân cũng chẳng rõ, chỉ nhờ đoàn người rầm rộ từ xa dưới ánh đuốc bập bùng làm cho cảnh vật đó thể lượng.

Trong bốn bức vách liếp che mưa bay Ni Cô Từ Diệu đang cột nốt mỗi giây cho khỏi ngã nơi đầu vách ập vào ven sườn núi. Nhờ nương vách núi mà núp gió mưa nên lều này còn tạm vững.

Trong lều chỉ có một bộ ván và một đĩa đèn dầu phộng lờ lỏi, soi lờ mờ một hình thù người thu lu trùn cái mền len xám, thứ dành cho lính thú thời xưa.

Ni Cô Từ Diệu đã lo xong cho căn lều vững chắc mới quay lại mở gói xôi và chuối dút từng miếng cho người ngồi trên bộ ván mộc ghép đơn sơ.

Đột nhiên, những bước chân và tiếng réo hò trong đêm khuya vắng làm cho Ni Cô giật mình thất sắc.

Một giọng nói khàn khàn của người đang được nâng sẵn sóc cất lên như hổ:

— Chắc có kẻ theo rồi em tới đây đó.

Ni Cô bưng mặt khóc:

— Trời Phật ơi! Con biết làm sao đây?

Người kia nói:

— Anh đau đớn vì đã để khổ cho em quá nhiều, anh chỉ đáng cần lưới tự vạy là xong.

Ni Cô Từ Diệu hoảng hốt quay lại nắm lấy hai vai người vừa thốt ra câu đó. Nàng dùng bàn tay xinh đẹp nâng cằm người thanh niên có bộ mặt xanh xao và cặp mắt thâm thẳm như hai lỗ đen đang rung rung nhún nhún:

— Không không, em sẽ nói hết, khai hết với làng, trăn trăn hết với họ, rồi họ đuổi chúng ta đi thì em công anh đi xin vậy? Anh đừng tự tử bỏ em bơ vơ tội nghiệp, cái xác thân nơi trần thế có bị dọa dẫm nào đáng kể gì, đáng kể là chúng ta đừng đau đớn, tình thân chúng ta dù gì sa dọa, lương tâm chúng ta đừng dấy vô kia. Anh là chồng em, em là vợ anh, nay anh tàn tật không còn làm gì mà sống được thì em vô thì phật ản mây lộc. Phật lên lét nuôi anh cho qua ngày đoạn tháng. Chỉ cần được chỗ dung thân cho tự cách con người còn được nhân nhà khỏi dọa dẫm. Nay nếu Phật Trời bắt tội em phải bỏ lớp áo nâu sồng, phải ra khỏi am yên tĩnh thì em đành cùng anh lăn lộn bên nhau trong cỏ trên ai tự lụy, miễn là qua ngày đoạn tháng; có nhau...

Một tiếng nước từ cổ người đàn ông đưa ra. Và tiếp lời than dài nào nuốt:

— Em ơi, anh hiểu lòng chung thủy của em. Anh tiếc rằng không còn lấy một cánh tay để ôm em mà khóc, nhưng lòng anh vẫn hận sao không can đảm chết đi để ru cho em gánh nặng lo âu. Em Thuyết ơi! Chẳng qua là lòng anh cũng chưa dứt được tình yêu em nhiều hơn tất cả mọi sự trên đời nên anh cứ nấn ná kéo dài tâm thần bất thành nhân dạng này để khổ cho em...

NỤ CƯỜI

Hai cái "chai" gặp nhau

Hai tay nhậu gặp nhau tại một quán cóc. Sau khi vô tổ đứng mức rồi, anh A hỏi anh B:

— A à thành thật cho tôi biết tại sao anh nhậu chứ?

B là nhậu:

— Nhậu để... cho... nó quên...

— Để quên cái gì?

— Để quên... nhậu, chứ gì... mà hồi.

Sau khi hỏi bạn, anh A trầm ngâm suy nghĩ một lát rồi buồn buồn:

— Tôi... thì khổ quá, tôi lại không... nhớ được... cái gì!

— Thế thì... tại sao... anh nhậu chứ?

Đoàn người đi bắt gian đã rón rén tới gần, bao quâ h túp lều xiêu vẹo từ lâu. Họ đã im lìm lắng nghe hết những lời than thở của cặp vợ chồng 19 đôi mươi như cặp nai non xấu số ngưng trước phút cháy rừng ngàn bách.

•••

Một tiếng rú thẳm t ã cất lên. Ni Cô phóng mình theo người đàn ông cụt cả tay chân đang lặn trôi dưới đất và quơ vôi mền xám đắp lên thân đó ôm lấy và ngược cặp mắt đắm lên in mọi người ghen lị :

— Đây là chồng tôi, chúng tôi ở làng bên có cư i xin phải núp. Chẳng may chồng tôi bất cớ bị chú g chầu lử, cả tay chân, tình vợ chồng không nở dứt, tôi phải đem chồng tôi đến chân núi Kim Kê vắng vẻ này lập túp lều che mưa đỡ nắng nuôi chàng...

- Biết thân mình như cánh hoa khô lìa cành, người
bướn... bực tôi xin thí phật, tự mình lấy áo nâu
sống làm bực, tôi ăn ngủ trần trụi tựa cỏ thể
và lấy Kinh kệ làm gối, nuôi lòng từ bi từ tình
tiếp từ nước, chôn bằng lòng Phật, chia sẻ
chuối năm châu. Tôi tự nguyện không xâm phạm
tới ai, không làm gì nên tội, còn việc đầu ló, rúi
tóc tôi cho Phật chúng giảm bớt, từ tình chúng tôi
nuôi chúng, tôi không hề phạm một mảy may tội lỗi.

Nay cô lác đẽ gặp, nếu không vui lòng cho
tôi tiếp tục nuôi chồng thì cũng xin đừng ra tay vù
đập để có thể vẫn tồn tại như vậy. Tôi xin cô bả
thả thủ cho tôi được trốn thầy tôi đem chồng tôi đ
ngôi khác thật ư. Để cô làm phiền lòng cô bác

Những cặp mắt xanh quan đầu nhòa lệ từ khi nhìn knu n mặt hoa xinh đẹp au yếm chờ che, người chồng xấu số, hai tay cột sắt tới vai, hai chân trể dầu gôi. Gươg mặt người ấy thâm sâu như mặt Ni Cô dưới ánh đèn bập bùng.

Ông Thủ Từ và bà Chánh bàn nhau rồi b
Chánh bảo một người trai tráng :

— Từ à, em chịu khó bằng... anh này heo N
Cô về chùa. Mai ta xin thua với Hòa Thượng d
cho anh ta ở sao liệu và ta xin dăm lo phân nu
anh ấy giúp N. Cô.

Ngoài trời mưa gió đả ngưng, những ánh đèn
sáng chùng dờ tạt đem ánh sáng đều hòa soi tỏ cả
lều. Bà Chánh quay bảo Ni Cô Từ Diệu :

— Bạch Ni Cô, chúng tôi khâm phục tình phụng thờ thầy của Ni Cô. Chúng tôi muốn đến cho Ni Cô một mùa Xuân tươi đẹp để Ni Cô hiểu rằng Trời Phật đã từ Bi với người chạy cùng Ngai. Mời Ni Cô về chùa kéo sập tới Thờ nà a ị cùng bọn.

Ni Cô Từ Diệu đỡ chồng lên tay người trai trẻ rồi chỉ p ta", ngược cặp mắt nhưng dăm lệ nhìn l vào trong i cao, tuy đêm tối mà Ni Cô như thấy ánh hào quang chói lọi của một trời Xuân đang ào t

**Người đang sống
mà hồn là khỏi xác**

Trong một dịp, Mục sư Bertrand dẫn một nhóm học sinh qua Thụy sĩ tập leo núi chơi. Bữa đầu, Mục sư dự định thăm một ngọn núi ở vùng Luarno,

Sau vài giờ leo trèo, Mục sư cùng đám trẻ vượt qua chặng đá gồ ghề và ỏi ì ì bằng phẳng.

Nơi đây, Mục sư Bertrand cảm thấy mọi mệt
khác thường. Ông bảo bon tiê !

— Đáng lẽ ta hươg g đầ các con đi tới đình núi nhưng lúc này ta mệt quá, có lẽ vì uôi lao sức yếu nên không đi đợc nữa. Vậ, ta nghĩ lại đây chờ các con về. Các con cứ tiếp tục đi. Nhớ hơ lời ta dặn là hết sức, ngoan ngoãn đừng có đùa nghịch đại dột nghe k ô g ? Ta giao quyền hướng đạo cho 2 con trư này. Các con khác phải tu, theo con nhấ cợ mặt ta vậy.

Nói xong, Mục sư Bertrand chỉ tay kêu 2 trò lớn nhất và ra chỉ thị căn kè về cuộc hành trình.

Xong đâu đấy, ông ra lệnh cho bọn học trò khởi hành.

Bọn trẻ giờ tay chân Mực su theo độ hướng đạo
sinh mới bắt đầu tẩn lên phía trên núi.
Mười lăm hút sao là Mực sư dưới chân núi
ngón dài ngáp ngáp và buồn ngủ vô cùng.

Mục sư cố gắng giữ cho tâm hồn mình tỉnh táo cho không quên ngủ chú. nê, nhưng vô hiệu.

Chỉ một lát sau là ông ngủ một cách say sưa không biết trời đất ra sao cả.

Thời gian qua vài phút, Mục sư bỗng thấy
đầy ắp cảm thấy hồn mình đang chơi vui ở bên

Như g chi vai khoảng khá sau, cng lấy lại đượ

bình tĩnh. Và liền đó hồn ông bay bổng lên trên xa
nuôi (rất ban) .

Ở trên cao, ông thấy rõ ràng xác mình nằm dài
sống suốt cùng dờ ra. Và lúc này ông cảm thấy
xác mình rất xa lạ như xá. kẻ nào chứ ăn nhập gì
với mình cả.

Thế rồi càng bay bổng lên cao, ông càng thấy hết lo sợ và trở nên dễ chịu lạ thường ; hoàn toàn thoải mái, tự do, lâng lâng nhẹ nhõm chứ không mệt nặng nề lo âu như khi còn ở thế xác nữa.

Ông làm một vài cử động thì được biết mình có thể bay dễ dàng như chim bầu trời và bay rất mau, tới đâu cũng được mà chỉ trong nháy mắt thôi. Thế mới thú !

Bết vậy, hẳn ông chợt nẩy ra sáng kiến là bay theo bọn trẻ con xem chúng đã tới chỗ nào rồi, nghỉ là làm liền, ông bay lên hướng núi.

Chưa đầy một giây, ông đã đuổi kịp bọn trẻ. Đến gần chúng bao nhiêu, ông càng lại không bằng lòng chúng bực ý nhiều, vì chúng đã bắt tuân lời chỉ dẫn của ông khi này. Chẳng hạn như lúc chưa đi được bao xa mà chúng đã cùng nhau dừng lại để ăn nhai rồi.

Phản ứng đầu tiên của Mục sư Bertrand là lại gần chúng và la mắng om sòm. Nhưng ông thất vọng vì chẳng đứa nào nghe tiếng và nhận ra sự hiện diện của ông cả. Ông lấy làm lạ quá nhưng cứ tiếp tục làm cứ chỉ và nói âm ỹ để chúng chú ý. Rốt cuộc cũng vô ích!

Phải chăng hồn người vô hình và vô âm thanh chăng ?

Mục sư càng bức hơn nữa là nhìn thấy có đứa đang ăn luôn cả phần ăn dành cho ông. Có lẽ chúng tưởng ông mê không ăn được, nên khỏi cần dè phần.

Tuy vậy, ông cứ lên tiếng la mắng một lần nữa xem, pheng cũng chẳng có kết quả gì. Chả dứa

Không làm sao khác được, Mục sư đành im lặng để coi chúng làm gì. Một lúc lâu ông mới về chân núi.

Khi nhập vào xác rồi, ông có cảm giác như người vừa ngủ một giấc say, thế thôi !

Nhưng ông lại còn muốn nhân dịp này hay về nhà xem « bà dâm » đang làm gì vì ông đang có thể xuất hồn thoát xác được.

Thế là ông lại bỏ xác để hồn bay về nhà.
Qua những đường và cảnh vật quen thuộc. Mục
sư Bertrand bắt gặp bà xã đi chơi bằng xe hơi với
4 người là mặt.

Ông lên tiếng gọi và lại gần. Nhưng cũng như bọn trẻ, bà vợ và nầy người đó không trông và nghe thấy ông. Rồi bà vợ xuống xe bước vào. 4 người kia rẽ mách cho xe đi.

Mục sư theo vợ vào trong buồng. Bỗng ông cảm thấy khó chịu và tự nhiên bị một áp lực nào khiến ông phải bay trở về chỗ thân mật, nơi xác mình đang nằm.

Và có một sức mạnh nào không rõ khiến ông phải chui vào xác mình.

Cái gì đã xảy ra ? Nguyên do bọn học trò c
lao núi đã tước lại chỗ ông nằm nghỉ. Nhân thấy ôn

leo núi đã trở lại cho ông nằm ngủ. Nhận thấy ông nằm ngủ quá say, kêu không dậy, chửi nghe quạu của ông vẫn còn đập liên dùng phương pháp hăm nhằn dọa dè lay ông dậy.

Vừa vặn, chính là lúc hồn ông vừa nhập vào xác và tỉnh dậy, sau vài cử động chân tay từ từ mở mắt.

Ông chỉ có cảm giác như người ngủ thức giấc thôi. Câu nói đầu tiên của ông là trách mắng bọn học trò về cuộc leo núi.

Hết truyện học trò, khi trở về nhà, ông, trác móc bà vợ về cuộc đi chơi với 5 người lạ. Ông lại tất cả sự việc xảy ra lúc bà về nhà cho bà nghe. Bà vợ cho rằng chồng mình đã thuật thâu từ ở nơi dò thám. Nhưng ông cười và thuật lại chuyện tho xác trong khi ngủ để bà về nhà như tăng hình nà bà không biết.

Trường hợp Mục sư Bertrand trên đây được hội nghị cứu tâm lý ở Luân Đôn nhận có thực. Hiện nay ông vẫn sống ở Anh quốc và thì thông tin còn có những vụ hỏa hiếp xác như vậy.

Kỷ Dấu

Trước thềm năm Kỷ-Dậu

PHIẾM LUẬN VỀ "GÀ"

của LỖ ĐẠT VĂN

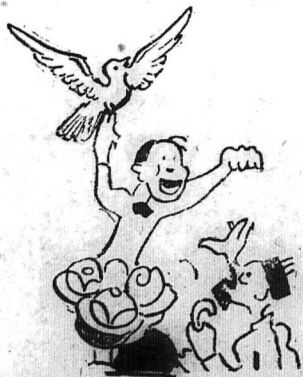
Cổ nhân khen Gà có năm đức : Văn, Võ, Nghĩa, Dũng, Tín. Gà có mồng đỏ oai nghi như đôi kim khôi, có bộ lông xinh đẹp như mặc cẩm bào, có tướng đi đường bệ như đôi phu chủ lễ, đó là Văn đức. Gà có cựa bén như đôi bảo kiếm, có mỏ nhọn như trủy thủ, có đôi cánh khỏe như giáp thuẫn, đó là Võ đức. Gà mái ấp trứng nuôi con như từ màu, dầu là nghĩa tử khác giống cũng « mẹ gà con vịt chắc chịu » gà mẹ chết gà trống cũng tận tụy nuôi con, đó là Nghĩa đức. Gà trống đối địch nơi đầu trường rừng lông đỏ máu vẫn hiên ngang như mãnh tướng giữa sa trường. Gà mẹ bảo vệ bầy gà con chống mồi mòng quạ, xem chết như không, đó là Dũng đức. Và tiếng Gà gáy điểm canh đánh thức gia chủ, ra đồng cấy ruộng, ngày nào cũng như ngày nào, đúng giờ đúng giá, không hề sai chệch như quân tử nhứt ngôn, đó là Tín đức.

Bởi có ngũ đức ấy, Gà thường vô nghề « ta đây » trước sáu loài gia súc tranh công là Trâu, Dê, Hươu, Chó, Ngựa. Chẳng thế mà dân tộc Pha Lang Sa từ thời kỳ Cách mạng lu sang Dân quyền năm 1789 đã chọn kỹ hình tượng « CON GÀ GAULOIS » để làm quốc huy, thay thế cho « Hoa Huệ » của tập đoàn Vương gia Bourbon, đã hết thời vàng son độc tôn thống trị. Tuy có lúc con Gà Gaulois bị « Con Ông » của dòng họ Đại đế Nà Phả Luân truất phế, nhưng rồi ngoại cỡ Cộng Hòa vẫn thăng vọt huy hiệu Con Gà, vinh hạnh và trở gòn như hình ảnh « Con Gà sắt bất hủ đứng trờ trờ cùng tuế nguyệt trên đỉnh các lâu chuông Nhà Thơ tại nhiều quốc gia ở Âu châu.

Thành ngữ Pháp có câu « LE COQ DU VILLAGE » (con gà trong làng) là ý nói một nhân vật quan trọng nhất xứ, một llinh giữa đám đông cũng như ngày nay ta thường bắt chước. Mèo gọi các ông to đầu là VIP đó mà ! Trái lại người Á Đông ta quan niệm loài Gà phải đứng sau loài Hươu, loài Phụng, nên sách có chữ : « HẠC LẬP QUÂN KẾ » (con hạc đứng giữa bầy gà) ví như bậc cao nhân lạc lõng giữa phường dung tục. Đồng thời cũng có câu ca đặc ám chỉ thế sự thăng trầm cuộc đời có lúc lên voi xuống chó, như Hàn Tín đã từng lón trón giữa chợ, từng nhận bát cơm phiếu màu :

« Sáo đôi thì sáo ăn da,
« Phụng hoàng lúc dờ rút Gà cũng ăn.
Nhưng kẻ hân si ở chợ Hoài Âm gặp văn may,
lược thầy địa lý cao tay để cho ngồi một tở, khi
yếm huyết có con Gà vàng bay ra, sách gọi là

PHẢI 72% DẦU KHÔNG ?

— Mày vô ! Mày vô !
— Bỏ câu thiết hay giở đó cha ? Đưa coi !

« KIM KẾ ƯNG THUY » là gà vàng ứng điềm lành, quả nhiên về sau Hàn Tín theo phò Lưu Bang dựng nghiệp Hán, được phong tới tước, Tề Vương.

Nói đến Hàn Tín lúc hàn vi, không quên anh Tân Quỳnh tức Tân Thúc Bảo đời nhà Đường. Anh hùng chưa gặp hội, họ Tân là gói giang hồ khắp đó đây, đêm nằm nhà trọ, gác tay trên trán nhìn ánh trăng suông rơi qua mái lũng in trên vách là những hình tròn tròn như ba bốn quầng trăng, nên có câu thơ rằng :

« Ốc lâu nguyệt xuyên, hình như tên oán tam tam tứ tứ... » KÊN OÁN hay KÊ TỬ là trứng gà. Trứng gà của họ Tân chỉ là ảo giác dưới ánh trăng. Có kẻ được trừ gà gá thật bằng vàng—như trong chuyện ngụ ngôn « GÀ BÈ TRUNG VÀNG »— lại sanh lòng tham, bắt gà bè bưng tìm vàng, khiến gà chết mà vàng chẳng thấy đâu !

Những kẻ si như Hàn Tín, Tân Thúc Bảo lúc chưa gặp thời phải đi cầu cày hay năm đêm trứng gà trên vách lá, nhưng lại kể chi lừng trong thiên hạ đã gặp nhau trong một sự ngẫu nhiên là : « NINH VI KẾ KHẨU, VÔ VI NGƯU HẬU ». Thì làm cái MIỆNG GÀ, chứ không làm cái đi trâu, thả rông ở trước kẻ, nhờ chó không chịu ở sau kẻ lớn, nhờ lập chí như thế mà về sao hai kẻ sĩ Hàn Tân đều làm nên nghiệp lớn qua hai triệu đại Hàn Đường.

Đã nói miệng gà phải kể đến ĐUÔI GÀ. Cả một thế hệ phụ nữ Việt Nam xa xưa đã khéo bơi tọc liêu dưới gá khiên cho chàng thanh niên mê tít một hai đời « năm dưới chì lại hỏi nhà chị đầu ? » (ca dao). Ngày nay dân ta Âu hóa, không còn thấy tọc dưới gá nữa, chỉ thấy tọc dưới ngựa, tọc cánh vịt, tọc bánh tẻ và tọc... đó qua của đám người ngơng Hippý của thời đại nguyên tử hành địn với phi thuyền Apollo 8 về vãn chi Hân.

Thì hào Lý Bạch chế đuôi cũng vì đang say rượu mà nổi hứng đi mò ở Hằng Nga dưới đáy hồ sen. Ông có ngờ đâu con người của thế kỷ 20 đi chinh phục không gian đã khám ra gương mặt thật của nng Nguyệt độ ! Nó sản sinh như miếng DA GÀ chứ đọc là KÊ BÌ. (Một từ lâu danh tiếng ở đường Tân Đà Chợ Lớn xử trường về món « kê bì » xôi, mở ăn một miếng muốn ăn miếng nữa, các bạn hãy đến đó thử xem). Thành ngữ Tàu có câu « KÊ BÌ HẠT DA GÀ » để chỉ người già cả da nhăn như gai gà, tức bực như tọc hạc. Tục ngữ có câu « SỢ NỖ DA GÀ » chẳng hạn như cái hời thời Pháp thuộc khi nghe đến bọn « lính kín » loại « Ba Gà Mồ » cho phạm nhân hương thú « lặn mề gà » !

Mề gà và gan gà là những món ăn thích khẩu của môn đệ họ Lưu. Đồ sừ có Trung Hoa có loại mề màu GAN GÀ tuyệt đẹp. Ấm trà màu gan gà mang nhân hiệu Thái Đức được kể là « đệ nhất cao thủ » cho nên khách sành điệu Trà đạo đều nhớ năm lông câu thiệu :

« Thứ nhất Thái Đức gan gà,
« Thứ nhì Lưu Bội, thứ ba Mạnh Thần.

Con gà, mề gà đều ngon miệng, đến cái món GAN GÀ thì ngon chẳng ngon mà bỏ đi lại tiếc, y như trường hợp của Tào Tháo muốn xâm chiếm đất Hán Trung, nhưng đánh mãi chẳng thắng nổi quân Thục, mà chịu thua bỏ thì tiếc hùi hùi ! Do đó mới có tích viên chủ họ Dương Tu bị Tào Tháo chém đầu vì cái tội y quá thông minh, y đi guốc trong bụng Ngụy vương, y đoán biết Tháo dự định rút binh, bỏ đất Hán Trung qua khẩu hiệu « gan gà » nên y tự tiện bảo quân lính xếp cờ cuốn giáp chuẩn bị rút lui trước khi Ngụy vương ra lệnh ban sư.

Gan gà gieo tai họa như thế, nhưng còn thua cái điểm « NỮ KÊ TÁC QUẢI, GÀ MÁI ĐÁ GÀ CỎ ». Trong các truyện Tàu, hề có điểm nữ kê xuất hiện là y như có mỹ nhân nhập cung vua để phá sập cái nền Xã nền Tắc của một đế quyền si gái. Cơ nghiệp của nhà Hạ, nhà Thương, nhà Chu, nhà

Ngô... há chẳng đã bị sụp đổ vì tiếng cười nghiêng nước của những nàng Mị Hỷ, Đắc Kỷ, Bao Tự, Tây Thi... đó sao ?

Nhắc tới tên Đắc Kỷ, nhớ đến Trụ Vương, Cơ nghiệp Thành Thang gây dựng mấy trăm năm bỗng phúc chốc tan tành ta tro bụi cũng vì tật hiếu sắc da dăm của vua Trụ. Kê da dăm thích gái trẻ, nên trong xã hội có nạn Tú bà gạt bái gởi tơ cho lũ quý râu xanh. Ma Giám Sinh, một ma đầu râu xanh trong truyện Kiêu, khi bỏ tiền mua Thúy Kiều đã tính chuyện hưởng trước cái ngàn vàng của trinh nữ họ Vương rồi sau sẽ trở gón nhà nguê :

« Nước vô lưu, mào MÀO GÀ,

« Mượn màu chiếu tập lại l con nguyên !

Mào gà hay mồng gà chữ đọc là KÊ QUAN

nên bông mồng gà gọi là KÊ QUAN HOA

(amarante) vì trông giống như gà đội mũ (quan). Chữ

« Kê » còn có nhiều tiếng ghép thành những từ

ngữ như : KÊ NHÂN là cục chai ở ngón chân như

MẮT GÀ, KÊ MẠNH là bệnh quáng gà, dưới

đèn và ánh sáng mặt không trông thấy, KÊ CỐT

là gãy ốm như xương gà, KÊ GIANG là tật thông

dâm như gà giữa cặp trai hay cặp gái (sodomie)

cũng gọi là đồng tính luyến ái. Ngoài ra còn có

những thành ngữ như KÊ ĐẦU NHỤC là nếm vú

đàn bà nhân, như thịt đầu gà, KÊ THIẾT

HƯƠNG là cây đinh hương (girofiter) là giống

hươu lười già dùng làm thuốc hay hương liệu, KÊ

LẠC CÔNG DANH là cái công danh vì như hương

sườn gà, ăn thì không ngon, bỏ đi lại tiếc.

Bài phiếm luận năm Dậu này đã đưa các bạn

đi từ con Gà Gaulois đến cái mào gà của Mã Giám

Sinh, từ quả trứng gà của Tân Thúc Bảo đến nữ kê

của Trụ Vương... qua thật là câu chuyện « ca kê đề

ngồng » (tục ngữ Pháp cũng có câu tương tự : « de coq à l'âne ».)

Đề kết thúc bài này, tưởng cũng nên nhắc lại

câu sấm ngữ của Trạng Trình là :

« Thân DẬU niên gian kiến thái bình ».

Mậu Thân vừa qua, Kỷ Dậu tiếp đến với hy vọng hé sáng ở chân trời Việt Nam sau 20 năm

khối lửa. Rồi đây cái cảnh « Gà gáy chó sủa »

(KÊ MINH KHUYẾN PHỄ) sẽ tái hiện ở hương

thôn, báo hiệu sự an lạc thái bình, khác hẳn cảnh

khủng khiếp nhà trống thế lương vì chiến tranh tàn

khốc.

Chiến cuộc sẽ chấm dứt trong năm Dậu như

lời sấm truyền của Bạch Vân cư sĩ hay không, đó

là một điều hời to tướng mà các « sênh sảng » có

màu đỏ đến ở Chợ Lớn sẽ « đánh cá » với nhau

bạc triệu. Tiêu hô to quá, nói phông xa sự có ai lại

loay, thiết tưởng những tay gác đàn cả thời cuộc

nên đến Lăng Ông Bà Chiểu « BÈ CỎ GÀ » thì

trước thần linh, hề ai gian dối nuốt lời thì trong Nă

Gà này sẽ bị « XƯƠNG GÀ XỐC CỎ, GÀ

MỒ NÒ TRÔNG ».

LỖ ĐẠT VĂN

thơ

Tự trào

Cũng tai, cũng mắt với người
ta.

Cũng tiếng mây râu ấy vậy
mà !

Chỉ thích ngâm thơ cùng
vịnh Nguyệt.

Lại ưa nhắm rượu với ghiền
trà.

Đường danh trót đại không
deo đuôi.

Chữ lợi vô tình chẳng thiết tha
Ai vội chê mình sao ngớ ngẩn

Thưa rằng vì tớ dở bốn ba.

TRÚC KHÊ 69

Chạy đâu cho thoát ? !

□ TRIỀU GIANG THỦY

Hắn là người đàn ông thiếu sự ưu lự của Thượng Đế về nhan sắc.

Với cái dáng gầy ốm, xinh xao và cao 1m.75 cùng với những cái răng lúc nào cũng chìa ra ngoài khỏi môi đầy xạm xỉt, hắn không nhận ngav được sự cảm tình của một ai qua cái nhĩa đầu tiên, nhất là đối với phái đẹp.

Nhưng thành thật mà nói, hắn cũng có một chút Duyên. Và, dường như lúc nào hắn cũng cười ngay cả khi phải ăn cơm gạo... lức.

Trước kia, hắn là một binh sĩ ở trong hàng ngũ quân đội viễn chinh Pháp. Sau gần hai chục năm sống đời binh nghiệp, hắn chỉ là một cai xấp.

Thầy cai xếp bây giờ trở về với cuộc sống thường dân bên cạnh vợ và đàn con nheo nhóc.

Một điều khá ngộ nghĩnh là tên của hắn và các con đều khởi đầu bằng chữ T. Hắn là Trần Tô, khi sanh đứa con đầu lòng đặt tên là Tô. Và, lần lượt đến những đứa kế tiếp là Tèo, Ti, Tuất.

Ra khỏi đời binh nghiệp, hắn thoáng lo nghĩ. Lăn đầu tiên, hắn biết lo nghĩ. Đó là việc mưu sinh cho chính hắn và gia đình.

Học thức không bao nhiêu, đọc chữ Việt không trôi hắn không thể tìm được một chân thư ký. Dù là hạng bét.

Còn làm lao công thì hắn không làm được và cũng chẳng ai chịu mướn hắn với tấm thân gầy eo uột đó. Bởi vậy hắn lăm vào cái thể dờ thầy, dờ thợ.

Trong khi tưng quân đến mức độ nguy nhất, hắn liền nghĩ ra một cách mưu sinh khá... nhàn. Đó là... « nghề » ăn trộm và móc túi thiên hạ.

NỤ CƯỜI

ĐĂNG TRÍ

Các phóng viên báo chí kéo nhau tới bộ để phỏng vấn ông Cảnh sát Trưởng về một vụ án quan trọng vừa xảy ra. Người tùy phái có bản phận vào thưa trước:

— Thưa ông Cảnh sát Trưởng, các ký giả muốn về gặp ông để phỏng vấn...

Đang lúc bận bịu đầu, ông ta gắt gỏng trả lời:

— Chẳng có gì tuyên bố cả. Báo họ có và rồi sáng mai đọc... báo sẽ rõ!

Chỉ cần dạo quanh một vòng ở các khu chợ sầm uất, tấp nập là hắn đã có ngay một số tiền nhiều hơn từ theo Tô dài.

Hắn tự thấy an phận và hài lòng với cái « nghề » này lắm. Tuy nhiên, hắn không dám cho vợ con và những người láng giềng biết rõ về đồng tiền mà hắn kiếm được bằng cách rất... nhàn, không hề chút gọt mói khổ.

Bởi vậy, hắn thường vắng nhà. Thỉnh thoảng, hai hoặc ba tuần lễ hay hơn thế nữa là một tháng, hắn mới mò về để dúi vào tay vợ vài xấp bạc kèm theo nụ cười... duyên dáng.

Có lần, vợ hắn hỏi:

— Bà nó làm nghề gì để kiếm ra tiền vậy?

Hắn thần nhiên đáp:

— Làm... áp phe.

Rồi hắn cười và là với vợ, làng sang chuyện khác.

Tuy không hiểu làm áp phe là làm cái gì, nhưng cái vợ cũng không hỏi tiếp. Dần dần, chỉ vợ tự yên trí và cũng tự hiểu một cách... hơi lố là chồng làm áp phe mang tiền về nuôi bầy nhóc Tô, Tèo, Ti, Tuất.

Những ngày về «doãn tự» với gia đình, hắn thường ngồi cạnh đèn con, nhâm nhai ly rượu để với khô mực. Và, những lúc đó, hắn cao hứng xuất khẩu thành... bốn câu thơ tuyệt tác khi thấy đàn con vừa đập... chết một con chuột.

Hắn rung đùi, cao giọng:

— Chúng ta là Tô, Tèo, Ti, Tuất.

Vừa bắt được một anh chuột

Mồi ngon đừng để cho uột

Má nó mau đem luộc...»

Cả hắn và bầy nhóc đồng cười rộ lên.

Thế rồi, đột nhiên hắn vắng dạng ở các khu chợ và ngay cả ở nhà.

Ba tháng sau, hắn mò về.

Vợ hỏi:

— Thánh thần ơi, bà nó đi đâu mà lâu dữ vậy?

Hắn cười:

— Áp phe bị... gần trở.

Thật vậy, hắn bị... gần trở trong việc «lâm án». Các thầy phú lịch đã chiếu cố khi hắn đang «hành sự» tại chợ Bến Thành, và cho hắn ăn cơm gạo lức suốt ba tháng.

Một hôm, người vợ nằm bên, thở thê — Bà nó à, tôi thấy bà nó đã già yếu mà vất vả tôi không đành lòng. Vậy, bà nó liệu kiếm cho tôi một số vốn nhỏ để tôi buôn bán lo cho gia đình sống qua ngày. Còn bà nó nên ở nhà nghỉ ngơi cho khỏe, đừng đi đâu nữa hết.

Hắn lộ vẻ cảm động nói:

— Ừ, đề coi.

Tự trong thâm tâm, hắn bắt đầu chán ngấy cái « nghề » của hắn rồi.

Hắn muốn giải nghệ nằm nhà vui đàn con và nhấp nháp vài ly rượu để môi khi chiều về.

Nhưng, hắn băng khuông tự nghĩ:

— Làm sao kiếm vốn cho má nó?

Hắn cau mày, và rồi mắt hắn chợt sáng lên như vừa tìm ra phương cách:

Hắn lăm bắm:

— Lăn này là lăn cuối cùng.

Tối hôm nọ, hắn «nai nịt chỉnh tề».

Đêm ấy không trăng. Hắn tự cho là Trời giúp hắn.

Ngập ngừng một lúc, hắn dè dặt leo qua khỏi bờ tường, phóng mình vào trong khu vườn tối mịt. Hắn nép mình bên góc cây khá lâu, nghe ngóng. Đôi mắt nín dấm dấm và ngời biệt thự như muốn soi thấu mọi vật bên trong.

Hắn men men đi lẩn ra phía sau bệt thự, đến khu nhà bếp. Cảnh của chỉ khiếp họ.

Hắn đứng yên một lúc, rồi rón rén bước vào trong nếp mình vào một nơi kín đáo.

Bỗng, có tiếng chân người đi nhẹ. Hắn hồi hộp, đứng lạng yên... và nín thở. Chợt, hắn đánh thối người khi cánh cửa bếp được đóng lại và khóa chặt.

Tiếng một người đàn ông sang

sáng cất lên:

— Mày chạy đâu cho thoát ?!

Tao đố mày chạy đâu cho thoát ?!

Tiếng đập và tiếng người đàn ông. Một giọng nói của người đàn bà, hốt hải:

— Gì đó Dâu ? Gì đó ?

— Nó đây, tôi rình nó từ lâu rồi.

Mỗi hồi hắn thoát ra vớt cá lụng áo. Chợt hắn thở phào nhẹ nhõm khi nghe tiếng mèo kêu.

Người đàn ông lại nói oang oang:

— Thịt cá mất luôn cùng tui mầy,

ý... nó phóng mất rồi.

Tiếng người đàn bà:

— Đề tao cho LiNa ở dưới này

canh giữ mới được.

— Đa, bà chủ nói phải.

Hắn nhẹ nhàng rút khăn tay lau mồ hôi trán, vài con muỗi vo ve đến mon trớn trên người hắn, khiến hắn khó chịu, nhấm nhấm nhưng không dám nhúc nhích.

Hai phút sau...

— LiNa!

Liền đó, tiếng chó sủa càng lúc càng gần đến nhà bếp. Hắn run lên, lạnh toát cả người.

Hắn tự nhủ:

— Chạy đâu cho thoát ?! Chạy

đâu cho thoát ?!

lật là một hiện trạng đưa đến vô cùng khôn đến và ác hại cho hắn.

Trong khi cấp bách, hắn liền nhai: nhệu leo vào một cái thùng «phuy» đựng đầy nước...

Saigon 12-8

TRIỀU GIANG THỦY

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Nhà May

NGUYỄN-THÁI

152, đường Kỳ Con = SAIGON

• May các kiểu Âu Phục hợp thời trang, kỹ lưỡng, mau chóng, giá phải chăng.

* Có nhiều thứ hàng mới nhập càng thật đẹp.

* Do chính chủ nhân đứng cất và tiếp đãi lịch sự.

Năm 1969, dời về địa chỉ mới:

88, Đg. Hồ văn Ngà Saigon

NĂM vừa qua, hành tinh thứ ba trong Thái dương hệ, tức thế giới chúng ta quả là lộn xộn, có lắm chuyện rắc rối, các tài án quốc tế không dân xởi lởi, thiên hạ đem nhau đi kiện tới Thiên đình, làm cho Ngọc hoàng đến phải bủ đầu, Ngài bên triệu tập một cuộc Đại hội bất thường để cho tất cả các loài sinh vật, nghĩa là không riêng gì cái loài ăn cơm mặc áo biết sử dụng bộ óc để tuyệt đích như chúng ta, mà cho đầu là con Ông già Kiến hay bất cứ con Chó con Mèo gì cũng được tự do phát biểu ý kiến trước thềm hội nghị.

Do đó, hội nghị được mệnh danh là Đại Hội Muôn Loài!

Di nhiên, chính Ngọc hoàng phải ngồi ghế chủ tọa, và chỉ có Ngài mới có đủ thẩm quyền tối thượng để giải quyết các vụ tranh chấp lời nói và định đoạt phải chăng cho hai bên đương sự.

Năm ngoái, đã hơn một lần ông Trùm Lê được toàn thể giới để cử chức vụ Đại diện đi dự hội đầu trên Thiên đình, nhưng không đem về cho loài người một kết quả nào đáng kể. Tức mình, năm nay ông ta xung phong ra đi lần nữa xem sao.

OoO

Cuộc đại hội vừa mới bắt đầu khai mạc, người ta thấy có một con vật to tướng da đen, bốn chân hai sừng từ trong sân cỏ bước ra với những bước đi chậm chạp đến trước bệ rồng, giơ đầu bằng hai tiếng «nghe ngợ» rồi nói:

— Tôi tự xin giới thiệu với ngài Ngọc đế chủ tọa và toàn thể hội nghị rằng: tôi đại diện cho loài ăn cỏ, xin trình bày cũng Thường đế và toàn thể quý vị có mặt tại đây về những điểm thiết yếu của loài chúng tôi. Thưa quý ngài, không rõ bởi lý do nào mà chúng tôi phải suốt đời mang sừng kéo cây và bị ngược đãi tàn tệ. Lúc còn khỏe mạnh, chúng tôi phải làm việc một cách vất vả cho loài người được no cơm ấm áo; nhưng đến khi sức cũng kiệt đã chẳng được mền mền mà phải đem đi mổ để lấy da nấu bánh da để thí chứng tôi; thí thì họ xẻo nấu để được nuốt nhét vào sụn, còn da đem đi trồng để đánh lừa nhai là nghĩa làm sao? Chẳng hay có luật lệ nào cho phép loài người được quyền đối xử với chúng tôi một cách đãm tàn ác như thế?

Ngọc hoàng nghiêm giọng trả lời:

— Vì đức hao sanh, ta tạo ra muôn vật, ta chỉ biết làm cho mọi vật thăng bằng với một thái độ vô tư, không bias ai cũng bằng nhau. Bất cứ loài vật nào, ta cũng làm cho một món ăn để thí chứng tôi. Chẳng hạn như loài Trâu của người: trên cái thân hình to lớn có một cặp sừng nhọn lều, thế mà suốt đời phải làm tôi mọi cho một giống vật nhỏ hơn là loài làm sao? Có phải là một loài người đem ăn trong vó cổ là người ngoan ngoãn tuân theo? Đó là tác của người cam phân nộ lệ, chứ nào phải vì ta ăn ở bất công; sanh ra loài này để phục dịch cho giống khác!

Thưa ngài,

Đức Trâu này, mặc dù chúng tôi có cặp sừng nhọn lều với một thân hình to lớn, từ trước là tôi luôn chúng tôi có hạn với một đức tính thực thà. Trái lại, giống người tuy nhỏ hơn, song họ rất qui quýt, lúc nào trong khoét họ cũng chứa sẵn trăm mưu ngàn kế, nên sống chung với họ là luôn luôn phải chịu thiệt thòi. Chúng tôi tha thiết yêu cầu Ngài: vì lòng nhân đạo, liệu lượng cách nào, để cho loài người cam phân nộ lệ, đừng phải bị mang sừng kéo cây như trước nữa.

PHIÊN ÂM

Kỷ Dụ Xuân ngậu cảm

Can qua thiết huyết thập thu kinh!

Cầm tú giang sơn sát khí hoành!

Hồng Lạc hữu duyên dư xích địa

Tiên Long vô lệ khắp thương sinh

Thập niên khắng bọ đồng tâm thế

Kỷ tài trư tàn hiệp lực minh

Kỷ dụ tân Xuân tân vận hội

Kim kê hiệp xứng Thái hòa thanh.

DỊCH NGHĨA

Đã mấy mươi năm khói lửa rồi!

Giang sơn gấm vóc máu xương phơi!

Tiên rồng sông rúi mây trời ven

Hồng Lạc còn dấn vết ròi

Khắng bọ mười năm lòng đã quýt

Trư tàn muôn thuở chỉ nào người

Xuân vẽ, vận hội trảng ra mới

Bảo hiệu Thanh Bình gà gỏi sôi.

ĐỒNG TÙNG

phiên âm và dịch nghĩa

Văn nghệ trào phúng

ĐẠI HỘI MUÔN LOÀI

của SƠN-VƯƠNG

Ngọc hoàng bảo:

— Việc này tự các người làm lấy cũng được, có cần gì đến sự can thiệp của ta? Kia! Các người hãy xem, như là trư rừng kia có gì hơn các người không? Có với các người: chúng cũng chỉ có một cặp sừng không hơn không kém! Nhưng chúng thích sống một đời sống tự lập và không biết sử dụng cặp sừng phải lui lể để nào lo mồi ăn chúng sẽ quên ngay! Nhắc đó, chúng được thành thời ở những nơi bãi cỏ rừng hoang, nào ai bắt nạt được chúng?

Đức Mâm biết lời tai quái hay ý lại và như nhược của loài giống mình, không còn kén ca gì được. Hắn đành phải rút lui để nhường chỗ cho kẻ khác.

Tôi lượt mặt con vật bốn chân lùn lùn mặt thịt, tai to mắt lúp, tướng đi phục phịch bước ra cất giọng ồ ồ:

— Kinh thưa quý vị: tôi xin tự giới thiệu là lão Trư, đại diện cho loài ăn cỏ, vì có chuyển bất bình, nên hôm nay tôi mới chịu khốn nạn tới đây để xin chất vấn Ngọc hoàng cho ra lẽ điều hơn thiệt.

Ngọc hoàng nói:

— Đây là chỗ tự do ăn nói, người có điều chỉ ức uất hãy tự trình bày bày cho ta được rõ.

Lão Trư nói:

— Thưa ngài, chúng tôi tự xét chúng tôi, chẳng tội gì và giữa chúng tôi với loài người cũng không thù oán chi nhau. Suốt đời chúng tôi chỉ biết sống cầu an, không gây thù kết oán với ai bao giờ. Thế mà, không hiểu tại sao đức Thường đế lại có ác ý bắt chúng tôi vào một tình trạng quá đời phi phảng: ta thì giết mổ heo chúng tôi, không một ai được chết già hay chết vì bệnh tật theo luật tự nhiên như tất cả các loài vật khác, mà là phải chết vì nghiệp bị khai đao. Sau khi bị chết đâm rồi, chúng tôi cũng chẳng được yên, người ta còn băm dăm để thí chứng tôi làm trăm ngàn mảnh vụn để xáo nấu cái ăn và thăng lại chất mồi! Nếu Ngọc hoàng là đấng chí công, tại sao ngài lại để cho loài người được có cái quyền tự do sanh sát một cách quá tự tàn nhẫn như thế?

Ngọc hoàng điềm một nụ cười đầy vẻ mỉa mai ngài nói:

— Theo lẽ công: phải có làm mới có ăn, không ai đại gì làm mới cho ai. Trong khi tất cả mọi loài đều sống dựa trên nhau, thì loài người thì đáng tội như vậy: loài người cũng đủ tay chân mắt mũi như người, lại chuyên môn ăn bằm cá người?

Lão Trư viện lẽ?

— Tại người ta muốn nuôi chúng tôi thì người ta phải lo chạy cái ăn cho chúng tôi, có bất buộc ai phải cung phụng cho chúng tôi đâu!

— Nhưng các người phải biết: người ta nuôi các người với mục đích gì cơ chứ? Đã rõ các công nuôi, còn phải lo chạy cái ăn cho các người bằng bữa, tại các người có ăn thì kẻ nuôi phải được có gì bù lại. Trên đời có ai nuôi kẻ khác mà không phải nuôi công không cho ai bao giờ!

Lão Trư lại phản nản việc khác:

— Trong nhà người ta nuôi đồ vật thì tức vật: nào chó nào mèo, nào gà nào vịt, tại sao các giống vật được tự do bay nhảy đi do đi đây, riêng có loài «heo» chúng tôi lại bị cầm còng trong những khuôn chuồng chật hẹp?

— Cái đó lỗi tại các người, nào phải tại ý chủ nhà muốn vậy! Nếu để cho các người được thong thả như Chó hay Mèo thì ruộng sản bằng phẳng ruộng nhà sẽ bị những chiếc mõ dãi xọc của các người ủi cho có lẽ có hàng.

Không thể mà thôi, quanh nhà người ta có trồng được giống khoai hay lúa gì để các người cũng đi cho trước gốc trái để bắt đi, có phải là lều lăm không? Để chặn đứng công tác phá hoại của các người, buộc lòng chủ nhà phải chống chọi không các người lại! Nếu các người ăn có nơi nằm có chỗ, đừng phá phách gây sự phiền phức cho ai hết, thì đâu có chuyện gì. Ngoài hai chúng LAM BIẾNG và PHÁ HOẠI, các người còn cái tội thứ ba bằng kinh tởm hơn nữa!

— Tội thứ ba là tội gì? Ngài có kể nốt cho nghe một thể!

Ngọc Hoàng có vẻ bất mãn, ngài thét to lên!

— Ở vào địa vị kẻ cày, ta không muốn phải bày đặt xấu bắt cứ của ai. Nhưng đại diện loại ăn cỏ ăn cỏ, là giống ăn ăn, ăn không cần do hay sạch. Tại người họ, buộc lòng ta phải vạch rõ ra toàn thể hội nghị được biết thêm cái tác phong vô dịch của các người. Tội thứ ba của các người là tội LAM MẤT VÊ SINH; các người ăn đầu là các người có thể là bừa ra tại đây và nằm lăn lộn tại chỗ, làm cho đất ăn lần lộn với phân và bả dầy khắp thân mình, mà chúng như các người không hề tắm rửa hay đi rửa, hăm cá! Ồi! Với một giống vật để ăn, thì một mình mà kiếm cái ăn nhiều chừng này; nó lười biếng nào phải hay, mà ở đó như thế, thì có chết vì nghiệp khai đao cũng là đáng số, không thương hại được!

Lão Trư tức giận hô học oan, ý muốn nói lên những lời phản kháng gì đó, nhưng không sao nói được nên lời, vì khắp trong phòng hội nghị trong phút bấy giờ có những tiếng cười riêu cười thảo luận ào ào, khiến lão Trư mất hết tinh thần tự vệ, đành phải rút lui vào một góc kín để nằm phịch xuống và tự thủ thân: Tại mình có ăn quá mập, nên bị người ta si nhục là phải!

XX

Bây giờ lại đến lượt lão TRÙM LÊ đứng lên xin nói:

— Kinh thưa Ngọc đế chủ tọa về toàn thể đại hội,

tôi biệt danh TRÙM LÊ, thay mặt cho toàn thể loài người ở hạ giới, xin mạn phép trình bày trước đây một việc...

Ngọc hoàng phán hỏi:

— Có việc chi người có nói đi.

TRÙM LÊ hướng mặt lên trước Ngọc hoàng để rõ nhưng bị con người bên trái nắm chặt mặt bên, làm cho có tiền nử thờ kỹ người phía bên phải nơi ông chủ tọa ngỡ rằng TRÙM LÊ có ý muốn ngấm cái vuốt người đầu quyền về của cô ta, nên cô ta có vẻ ngờ ngợ, nhưng TRÙM LÊ «lại» về tình không biết, nên ông ta được thần nhiên cái giọng cao ráo:

— Kinh thưa Ngọc đế chủ tọa, chúng tôi không cần phải dùng đến kỹ thuật quảng cáo mà tất cả các loài có trí có giác trong vũ trụ này đều thấy rõ ràng: trình độ kiến thức của loài người chúng tôi hiện nay đã không ngừng tiến bộ từ một đẳng cấp nào trong các giới thần thánh. Riêng về địa hạt khoa học hiểu đã tiến đến độ, và có tiền mai không ngừng, để khám phá tất cả những gì huyền bí của vũ trụ không gian, hay nói theo tín ngưỡng thần quyền là khoa học sẽ lột trần tất cả cái gì u-u minh minh bất khả xâm phạm của cái ông Trời ông Phật gì đó. Sự kiện này được chứng tỏ rằng: loài người là một giống vật siêu đẳng có đầy đủ gan mật và thông minh tài giỏi hơn hết, không còn có loài sinh vật thứ hai nào khác có thể sánh bằng. Thế mà chúng tôi bị giam cầm trong chuồng nhốt để cho chúng tôi, hoặc để mặc nhốt nhốt nhưng lại bị giam cầm không hay biết gì cả!

Ngọc hoàng mỉm cười với một nụ cười khó tá, ngài nghiêm giọng nói:

— Quyền phép vạn năng của ta đã thừa sức tạo nên vũ trụ, lý nào ta không hay biết mức tiến của mọi loài nằm trong phạm vi sanh sát của ta?

— Thưa ngài, nếu ngài đã biết, nhưng tại sao ngài qua thờ ơ đối với chúng tôi?

— Tất cả các loài sinh vật, duy có giống người các người là được quyền ưu tiên: hường nhiều đặc ân hơn hết, như thế các người chưa cho là thỏa mãn hay sao, các người còn muốn đòi hỏi gì nữa?

— Thưa ngài không! Hôm nay đến đây, chúng tôi không xin gì ngoài ý về phương diện vật chất. Điều mà chúng tôi mong muốn, nó chỉ là vấn đề danh dự thuộc phạm vi tinh thần mà thôi.

— Vậy người muốn gì, hãy cứ nói toạc móng heo ra đi?

— Trùm Lê tăng hàng để lên gần có rồi nói:

— Thưa ngài, chúng tôi muốn... muốn làm... muốn làm Chúa Tể Muôn Loài!

Ngọc hoàng lặp lại câu ấy với vẻ mỉa mai:

— Các người muốn làm: «Chúa tể muôn loài»?

Trùm Lê gãi đầu với một cử chỉ ngập ngừng:

— Dạ thưa... thưa Ngài, phải! Chúng tôi muốn được... được Ngài ban cho cái tước hiệu tối cao... vinh dự đó!

Ngọc hoàng hỏi vặn:

— Ban cho tước hiệu «chúa tể muôn loài»! Để được làm gì với tước hiệu ấy?

— Thưa để được cái danh dự tối cao và được toàn quyền sanh sát...

Ngọc hoàng đáp giọng mỉa mai:

— Thì từ đời trước cho đến bây giờ, các người dẫu có cần gì đến tước hiệu ấy của ta ban cho, các người cũng đã tự do tận hưởng lấy của ta mà?

Ông Trùm Lê nhả ra có vẻ lúng túng trong câu trả lời:

— Thưa đó là chúng tôi tự ý làm càng, chứ chưa được sự nhún nhường chính thức của ngài!

— Hay là ta nhượng quyền các ngài vị? Ông Trời của ta cho các người, để các người muốn làm chỉ để làm cho được thỏa mãn?

Trùm Lê cười ngòn ngòn và xoa tay với vẻ tự nhiên:

— Dạ nếu được thế thì chúng tôi lấy làm sung sướng và cảm ơn ngài vô kể, nhưng chúng tôi không dám...

Trước cái cử chỉ ngập ngừng của ông Trùm Lê không khỏi bật lên một tràng cười làm vang động cả phòng hội nghị. Sau một nụ cười chưa dứt, ngài nói:

— Ta tưởng các người khi được tước vị đó, sẽ không ngại ngại mà được cho ngài vị tối cao; nhưng các người muốn với mục đích toàn quyền sanh sát thì đó ta còn hỏi lại!

Ông Trùm Lê đã không lấy đó làm ngỡ ngàng, lại còn hỏi vặn:

— Hồi ai? Ngài là đấng tối cao, quyền trên tất cả, thì tại sao ngài lại tự ý ngài, còn phải hỏi vị kiến ai nữa!

— Thì không triệu tập hội nghị thì thôi, khi đã đến trước hội nghị công đồng, thì bất cứ việc gì đã nhờ hay to, ta cũng cần có sự chấp thuận của phần đa số, chứ ta đâu có thể hành động độc tài theo thói phong kiến được!

Trùm Lê chưa kịp dứt lời thì hội nghị nhao nhao phản đối. Đây là một Đại diện của giống sâu chấu, tức là loài Kiến. Hắn nói bằng một giọng rất nhỏ, nhưng không kém sự nghiêm túc của:

— Chúng tôi yêu cầu ông Trùm Lê hãy tập bớt đi cái thái độ hạ mực về nhon của ông! Tại sao ông dám khinh thường hội nghị, quá vậy?

Trùm Lê cao giọng trả lời:

— Ta dám khinh thường tất cả là ta có đủ điều kiện khinh thường. Chỉ trừ có đức Ngọc đế là loài người chúng tôi bao nhiêu bộ thôi. Con người chúng ta có mặt tại đây, thứ đó có loài giống nào có đủ điều kiện sánh với loài người?

Đại diện loài Kiến nghe hai chiếc râu với giọng cười gằn:

— Chưa chắc! Chưa chắc loài người các ông có gì vượt bậc chúng tôi, mặc dù chúng tôi chỉ là một giống sinh vật tí ti hèn mọn! Vả rồi, ông đã cao ráo loài người của các ông có ĐẦY ĐÚNG GAN MẮT, chúng tôi nghĩ rằng những lời tự đắc của các ông chưa chắc đúng với sự thật, nếu không muốn nói là ông đã lỗ bịch!

— Sao không! Ở hạ giới hiện nay chỉ có giống người là trên tất cả, không còn ai hơn được.

— Phải! Nếu các ông có hơn chúng tôi là chỉ có các thứ cơ khí và khoa học: đến như tác phong đạo đức của các ông găm có ra gì! Mặc dù các ông lớn xác với một bộ óc mưu mô kinh khủng, nhưng trong đó gồm những tính chất phân biệt lừa dối, tàn ác, vị kỷ với đủ thứ tội lỗi xấu xa không biết gốc gác nào mà chớ cho hết. Đến như cái đức tính CAN ĐAM mà chúng ông vừa lên tiếng kêu rao, đó chẳng qua là một lối tuyên truyền sôi động: chờ trong thực tế chúng tôi nghĩ có lẽ đó là con SỐ KHÔNG, nếu không muốn nói đó là LÁO XUOC!

Bị kích thích chạm lòng tự ái, TRÚM LÉ bèn quát to lên:

— Nếu vậy, thì trước đây, các người hãy cùng ta một phen THI GAN cho biết đã biết vậy?

Đại diện loài Kiến sẵn sàng chấp nhận:

— Chúng tôi sẽ không từ chối nếu ông muốn! Nhưng một mặt điều kiện là bên ông cũng tăng không như chúng tôi không được dùng vũ khí hay bất cứ một môn hóa lực nào khác?

— Không cần! Ta chỉ cần đập lên một đập củ cho chúng bây phải bị chết nhẹp cả hàng vạn rồi!

— Điều đó chúng tôi không chối cãi, vì bản chất của các ông thì to, mà thân phận của chúng tôi lại quá bé nhỏ. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ không bao giờ là kẻ chiếm bại một khi có sự đương đầu tranh chấp với loài người. Chúng tôi tin tưởng như thế, là vì chúng tôi đã quen sống trong tình đoàn kết chung tộc, không hề có sự xung khắc bởi những quyền lợi riêng tư. Mọi khi gặp phải trường hợp bị xâm lăng, chúng tôi sẵn sàng chiến đấu cho đến sinh mạng cuối cùng để được bảo toàn danh dự cũng như lãnh thổ rất cơ hạp của loài kiến chúng tôi.

Trong bộ tự điển của chúng tôi không có chữ nào là chữ đầu hàng cũng như ngôn ngữ chúng tôi không có tiếng nào là tiếng khiếp nhược như ở trong sách báo loài người đã có!

Càng bị khiêu khích, TRÚM LÉ nhà ta càng phá mau lên với một giọng hân học, ông ta thử thách:

— Nếu vậy, các người đã đến số rồi! Nếu các người đã không muốn sống thì hãy lập tức động viên và mau đến trận ra đi!

— Ông khỏi cần phải biểu mà các bạn đồng đội của

chúng tôi đã đến ứng trực kia rồi. Nhưng trước khi nhập cuộc, chúng tôi xin giao hạn một điều...

— Điều gì?

— Dù ăn hay thua, cả hai bên đều phải đứng yên một chỗ để chiến đấu cho đến phút cuối cùng là thắng hay bại, nghĩa là không bên nào được rút khỏi chiến trường, nếu ai bước ra ngoài vòng một bước thì kẻ như thua!

Trong khi đứng nghe Đại diện loài Kiến nêu ra lời giao kết ấy, thì đang trước mặt ông ta bỗng xuất hiện hàng hà sa số thứ Kiến màu lửa là giống Kiến cần đầu nhứt hạng, khiến ông TRÚM LÉ bắt đầu lo ngại, ông ta nhủ thầm: «Đành với loài Kiến mà phải đứng yên một chỗ thì mình chết mất! Tuy chúng tôi con, song nhiều con xúm bu nhiều chỗ mà cân bằng cách đồng loạt tấn công, thử hỏi sức nào chịu nổi? Nếu ta từ chối là ta mất mặt, bằng như chấp nhận thì chắc chắn ta phải chạy!»

Nghĩ thế nên, ông ta đánh kiến cách nguy hiểm:

— Việc chính chiến thì phải tùy cơ mà tiến hay thoái, chứ đâu có lệ phải đứng yên một chỗ để cho đối phương làm thật!

Cả phòng hội lại ba lên những tiếng xì xào, Đại diện loài Kiến nhân cơ hội đó bèn tấn công tiếp:

— Nếu vậy thì, kể từ giờ phút này: loài người các ông đứng nên khoe GAN khoe MẮT với ai hết! Vì trong khi chúng tôi hăng say chiến đấu, sống chết gì cũng phải liều thân tại chỗ chứ không có can gián trước sự tấn công ở ạt của chúng tôi, lại tìm lối thoát ra khỏi chiến trường. Tuy chưa thua, nhưng chạy trước rồi, thì đâu có phải là anh hùng vô địch!

Một trận pháo tay nổi lên vang dội lẫn với giọng cười mỉa mĩa xóc hông, khiến ông TRÚM LÉ phải găm mắt cả phần não hạch định sẽ chưa biết phải đối phó nào trước tình thế rất nguy ngập ấy thì kể có Đại diện loài Kiến tăng tiếng nói lên:

— Kinh thưa Ngọc đế chủ tọa và toàn thể hội nghị, khi này ông TRÚM LÉ đã tự ý xưng hô trước hội nghị rằng: sức thông minh tài giỏi của loài người đã không nhường cho một cấp bậc thần thánh nào cả, chỉ trừ có đức Thượng đế! Vậy trước đây, chúng tôi xin hỏi ông TRÚM LÉ: lời tuyên bố ấy của ông có gì bảo đảm, hay chỉ thốt ra một cách đột ngột trong khi cao hứng, nghĩa là nói để mà nói?

Mặc dù vừa rồi đã bị một vố khá đau về mặt «can đảm» bây giờ lại bị vắn nạn thêm về mặt «thông minh» làm cho ông TRÚM LÉ đã lo ngại lại càng lo ngại, nhưng đã lỡ phò trương, không lẽ càm mồm chịu trận, nên phải cố giữ thái độ trầm tĩnh để chờ đợi may ra có lợi ngược tình thế:

— Có chứ! Bằng cớ là văn minh khoa học của chúng tôi đã tiến đến cực điểm gần như thiên biến vạn hóa, trừ sự di ngược thời gian và thu hẹp về trụ là chưa, còn muốn việc bị ăn gì khác, khoa học đều khám phá được cả. Sự tiến bộ vượt mức ấy, nếu không do sức óc thông minh là gì?

Đại diện loài Kiến thừa cơ thách thức:

— Theo lời tôn ông vừa nói thì sức óc thông minh

của giống người sẽ thắng tất cả, nghĩa trừ sự thu hẹp không gian và di ngược thời gian, không việc gì là không làm nổi? Chúng tôi là một loài vật hèn mọn, không được có cái bộ óc thông minh quá quắc như loài người các ông. Nhưng chẳng hạn ông TRÚM LÉ có dám cùng loài Ông hèn mọn chúng tôi thì thử tài năng với một việc làm hết sức tầm thường hay không?

— Việc tầm thường ấy là việc gì vậy?

— Là các ông hãy thử làm một tổ ong như chúng tôi đã làm. Các ông làm thế nào cho nó ra mỗi ngăn sau góc theo hình lục giác đều đặn như nhau. Chúng tôi không bắt buộc phải dùng một thứ nguyên liệu như chúng tôi, các ông muốn làm bằng chất gì tùy ý, miễn là kích thước phải được đúng đắn, không cái nào hơn kém cái nào, cho đâu một phần triệu ly cũng thế!

TRÚM LÉ bần mòi:

— Ôi! tương gì chớ thứ đó thì dễ như ăn! Ta chỉ cần làm khuôn rồi giao cho bộ máy, nội trong vài tiếng đồng hồ, nó sẽ đẻ ra cả hàng ngàn hàng vạn tổ ong còn đẹp và khéo gấp mấy thứ của các người!

Đại diện loài Kiến lắc đầu:

— Trường hợp chúng tôi thử thách «không cần» cứ vào số lượng cho nhiều, mà chỉ cần vẽ phẩm cho được ven bằng sắt cạnh và kích thước mỗi cái đều đặn như nhau mà thôi. Nhưng phải làm bằng tay không như chúng tôi, chớ không được dùng đến phương tiện của máy móc. Chúng tôi không được cái may mắn vào trường Bách Khoa Đại học, nên chúng tôi không có bằng kỹ sư, chúng tôi không biết gì về kỹ thuật trong công việc kiến trúc nhà cửa. Các ông đã tự phụ là tinh thần hơn vạn vật thì các ông thử làm một tổ ong bằng tay không như chúng tôi?

Biết mình đã nói hơi, vì làm bằng máy móc thì dễ, chớ làm bằng tay thì chịu vô phương! Vì những ngón tay của ông TRÚM LÉ thì to, trái lại những ngón trong tổ ong thì có độ xấp xỉ, mỗi cạnh chỉ có vài ly, thử hỏi ông ta có thể đặt tay vào đâu mà nắm bắt ngàn sáu góc cho được đều nhau?

Khi đó ông TRÚM LÉ tự kiểm điểm lại thì thấy: loài người tuy có bộ óc thông minh tuyệt hảo, song găm con thua loài kiến về tinh thần kết, và còn kém loài kiến về kỹ thuật thủ công. Thế mà lại dám ngang nhiên mang xác lên tận thiên đình để đòi hỏi cho loài người được làm «chúa tể muôn loài» thì quả thật là tới đại ngu xuẩn...

Giữa lúc ông ta còn đang lưỡng lự, chưa viện được lý gì để trả lời xuôi trước sự thử thách của Đại diện loài Kiến, thì Ngọc hoàng lại ác ý nêu ra một câu hỏi mới:

— Thế nào ông TRÚM LÉ? ông đã chuẩn bị một ngày nào đó với một cuộc lễ long trọng để được tấn phong lên làm chúa tể muôn loài hay chưa?

Với vẻ mặt dưng ma, ông TRÚM LÉ gượng gạo trả lời:

— Dạ thưa không dám...!

— Vậy ông nghĩ thế nào về sự đòi hỏi của ông khi này?

— Dạ thưa ngài, chúng con xin rút lui ý kiến gì!

Cuộc đại hội liền được bế mạc sau một trận cười mỉa mai khắp trong phòng hội...!

SƠN VƯƠNG

**Kính chúc
đồng bào thân chủ
một năm an lành
thịnh vượng**

Công ty EXTERMITE

177-179 Hẻm Nghi Saigon, Đ.T 20.212

(Nhà sản xuất các loại thuốc sát trùng dành cho mùa màng và trong nhà).

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Viện « uốn tóc »

BÍCH-LOAN

667 Trần Hưng Đạo kế rạp Văn Cầm Chợ Quán

Chú HOÀNG ở Nancy lâu năm hiện về công tác nơi viện chúng tôi.

Chú NGHĨA, Chú THÀNH và Cô LAN là những tay thợ cù khôi nhất cắt khéo chải hay uốn giỏi. Viện chúng tôi có những cô cắt móng tay tuyệt đẹp như Cô PHƯỚC, Cô TRANG, Cô ĐẦY, Cô LAN và Cô HẠNH.

Bích Loan trân trọng kính mời

**Nhơn dịp XUÂN về
Uốn giá Đặc Biệt**

TÌNH nàng SƠN NỮ Của Cô Bạch Tuyết

Nhớ nhà cùng đến trong lòng Hùng theo với gió Xuân về.
Sắc đẹp phi thường của nàng Sơn nữ không còn đủ sức quyến rũ lòng chàng như ngày mới yêu đương nữa. Hùng liệng mạnh tàn thuốc, quyết định phải nói với Kham Sla lòng tha thiết nhớ quê của mình.

Hùng chạy mau về phía suối Trầm. Nơi này, đã gần một năm nay in dấu đôi uyên ương Kinh Thượng cùng soi bóng nước và cùng dựa vai nhau thủ thỉ bao an tĩnh thăm thẳm.

Hình bóng mảnh mai của Kham Sla khác hẳn về cục mịch của đa số gái Sơn Cước đang in trên nền cỏ xanh mịn và bên tảng cây cỏ thò, trông xanh sắc như một bài thơ hay bên một bức họa đẹp nhất đời.

Hùng chần chừ đứng lại ngắm nàng. Đã suốt tháng Chạp bao lần chàng muốn nói lời đôi về thì lại vì yêu thương nàng quá điềm kiêu mà khó mở lời.

Hôm nay không thể dừng được nữa. Chàng phải về, bởi vì chắc là Thiên Nga đang mong chàng lắm. Thiên Nga người vợ hiền thế xinh xắn đẹp hiền của chàng, cũng làm cho chàng nhớ đến nhiều kỷ niệm yêu thương của hai người trước đây, mà chàng đã bằng quên từ ngày lên đây dạy học rồi rừng đồng vì sắc đẹp của Kham Sla.

Hùng chạy đến bên Kham Sla với một nụ cười, chàng nắm tay nàng, dịu ngọt xuống bên trái cô:

— Kham Sla à, anh có chuyện này muốn nói với em. Kham Sla ngược cíp mắt nhưng đen lấy sáng như hai vì sao lấp lánh trên làn da mịn trắng hồng, ngày thế nhìn Hùng chờ nghe.

Hùng ôm chặt lấy nàng:

— Kham Sla! Trời ơi, anh yêu em quá. Nhưng...

Kham Sla nhìn về bên khuôn của chàng thì chau mày:

— Nhưng... làm sao anh? Sao anh ngừng ngừng không nói?

Hùng áp hai tay ôm lấy má nàng:

— Em, em yêu quý! Anh muốn em ra ơn cho anh, em hãy nhìn thẳng vào mắt anh đây, anh yêu quý em lắm, em hiểu thế chứ? Nhưng, anh động lòng nhớ đến gia đình, tất này đây, làm sao anh về thăm cha mẹ anh được anh mới vui lòng.

Kham Sla lệ về buồn trong ánh mắt nhưng lưỡng lự trả lời:

— Anh, em hiểu anh muốn gì rồi. Em nghĩ đến cha mẹ anh ở nhà mong anh trong mấy ngày Tết đến... như vậy, tuy là nhớ thương anh nhưng em cũng vui lòng để anh về...

Hùng mừng rỡ ôm chặt lấy Kham Sla mà reo lên:

— Em, em yêu quý, em ơi! Anh cảm ơn em vô cùng. Kham Sla đã cho Hùng quá phút vui mừng rồi nói:

Nhưng, anh cho em xin cái hẹn ngày trở lại.

Hùng nói:

— Anh xin hẹn một tháng sau.

Kham Sla lắc đầu:

— Không được đâu, em đã có thai, em chỉ bằng lòng về trong 10 ngày thôi, anh phải trở lại đây trước ngày Rằm tháng Giêng, anh nhớ kỹ như thế.

Muốn được về, Hùng hẹn ầu:

— Anh xin theo ý em, vậy thì chúng ta sửa soạn về em nhé.

O O

Suốt đêm hôm ấy Hùng đem hết tình yêu còn sót lại ầu ầu Kham Sla, lòng tự nghĩ thầm:

— Kham Sla ơi! Anh không thể ở bên em suốt đời, em tha thứ cho anh em nhé.

Kham Sla thì lặng lẽ để cho nước mắt của mình thấm chảy dài bên gối. Nàng không nói thêm một câu nào cho đến lúc tiếng gà gáy sáng Hùng trở dậy xách và ly từ giã người yêu...

Vừa xuống khỏi chân đồi, Hùng chợt nghe tiếng kêu trở lại, chàng quay đầu ngoi kéu mình, bà mẹ Kham Sla đi chợ về tới đang xam xam đi tới bên chàng, đỡ tay vào vai chàng mà nói:

— Con nhớ trở về đúng hẹn với Kham Sla con nhé. Hùng hứa hẹn cho qua rồi lại cảm cái đi.

Từ trên đỉnh đồi cao, hoa xuân nở trắng như núi tuyết, Kham Sla đang đứng nhìn theo bước chàng đi với cíp mắt nhòa ngấn lệ.

Khi nhìn thấy bà mẹ với Hùng, Kham Sla thất sắc chạy xuống xuống chân đồi, miệng kêu tên chàng vang dậy.

Nhưng, Hùng đã lợi qua con suối nhỏ để đến đường lộ và kịp chiếc xe đạp chạy qua đón chàng thanh niên nhớ quê nhà với phong vị Tết đoàn viên.

★

Hùng đã về, Thiên Nga nghe tin chạy vội qua mừng chàng. Hùng cảm động nắm tay xinh xắn của vợ hiền thế, lòng nghĩ đến lời mình đã hứa hẹn từ lời nói rằng:

— Thiên Nga, tháng Giêng còn là tháng cưới xin, anh sẽ ở lại bên em cho đến khi hoàn thành hôn lễ.

Thiên Nga mừng sà nước mắt:

— Em tưởng rằng anh đã quên lời ước hẹn của chúng ta rồi.

Hùng ôm nàng trong đôi tay rắn chắc:

— Không, em mới xứng đáng là người vợ hiền của anh.

Cặp mắt chàng xa với cô xua đuổi hình ảnh nàng Sơn Nữ vì yêu chàng nên đã lỡ một đời.

●

Mồng một Tết, rồi mồng hai Tết... và rồi 10 Tết đi qua, cái hẹn trở lại với Kham Sla đã sắp thành đi vắng thì đêm hôm ấy Hùng chợt nói con đau bụng dữ dội. Chàng ôm bụng lăn lộn làm cho Thiên Nga và bà Tám mẹ chàng lo quạnh ruột.

Bà Tám phải đưa chàng vào bệnh viện.

Suốt một đêm, bác sĩ không tìm ra căn bệnh của chàng. Chích thuốc vào Hùng chàng ôm bụng kêu thét chứ không còn rên rĩ nữa.

Đến sáng hôm sau thì miệng Hùng lẩm nhẩm nói như kẻ cuồng trí:

— Kham Sla, anh sẽ trở lại trong vòng 10 ngày...

Kham Sla...

Hùng lại thét lên, nghe ghê rợn. Thiên Nga hoảng sợ gọi bà Tám nghẹn ngào:

— Bác, bác có nghe không? Anh Hùng kêu lên một cô Sơn nữ.

Bà Tám hoảng sợ:

— Con ơi! Nếu vậy thì nó đã bị thư chái chi đây làm sao cho nó tỉnh để mẹ hỏi nó vài lời mới tìm cách chữa chạy cho nó được.

Người đi của Hùng báo là:

— Nếu nghĩ nó bị thư thì hái đem nó về nhà chứ để đây chích thuốc rồi nó chết còn lo tìm kẻ mở thư cho nó sao được.

Bà Tám liền xin đem Hùng về nhà vì người ta tính gọi Hùng qua nhà thương Cháu Quán.

Hùng vừa được đưa về, chàng lăn lộn nằm rên và là lời om xòm, còn ôm bụng cầu cứu dữ dội. Bà Tám ôm chàng khóc lóc. Thiên Nga thì rưng rưng tay chàng mà hỏi mong chàng tỉnh trí mới phát để trả lời cho nàng biết rõ những điều chàng đang lẩm nhẩm nói mà:

— Kham Sla là ai? Àh Hùng, anh nói cho em biết đi. Kham Sla là ai? Chờ em biết đi em đi ra lấy người ta chữa bệnh cho anh, Anh ơi! em có thể chết cho anh! Chờ thấy anh đau đớn như thế này em chịu không nổi. Anh Hùng ơi! Kham Sla là ai?

Một tiếng đáp với giọng lo lắng sau lưng mọi người làm cho tất cả đều giật mình quay lại:

— Kham Sla là tôi đây! Các người tránh ra cho tôi chữa cho chàng thôi. Tôi cũng muốn chết cho chàng thôi sống nếu không vì dựa con tôi đang mang trong bụng đây...

Thiên Nga tưởng như sét đánh bên tai nàng. Nàng lùi lại ôm ngực đau khổ tuôn hạt hàng nước mắt nhìn xuống và ngay nữ mặc áo chàm thêu hiện ra xinh đẹp tuyệt vời như một nàng tiên long lý.

Không suy nghĩ gì nữa, bà Tám chụp lấy tay Kham Sla:

— Có, có cứu con tôi, tôi sẽ mang ơn cô suốt đời.

Kham Sla nắm tay bà, nhìn thẳng vào mặt bà, hai giong lệ tuôn thành dòng:

— Bà là mẹ anh Hùng? Xin bà hiểu cho, tại anh Hùng gặt gặt con tôi mang thai rồi bỏ đi nên mẹ con giận lắm làm anh như thế này. Hùng lòng con, con tha thứ cho anh từ lâu rồi. Con muốn tổ cho có gia (nàng chỉ Thiên Nga) biết rằng con cũng có thể chết cho chàng con sống và ngay bây giờ con chữa cho chàng con và chịu chết thay chàng.

Kham Sla nói xong đến trước mặt Hùng. Nhìn chàng bằng cặp mắt sáng mang nặng sầu đau rồi về và chàng:

— Anh Hùng, anh nắm em đi em lấy hết lòng gả ra cho anh.

Rồi trước cặp mắt tò mò của mọi người, Kham Sla xé tấc vải áo của Hùng, nơi đó bầm tím một mảng như cái chén vỡ.

Kham Sla lẩm bầm đọc những lời gì rồi ngậm miệng cắn vào chỗ như một nhọt đau.

Máu và Hùng tuôn ra thấy sợ, Kham Sla dùng răng cắn từng cái lông gà nhỏ ra. Những cái lông con to ngắn nhưng chân lông găm cứng trong da thịt của Hùng.

Kham Sla lẩm xep cái u ở vai rồi dùng hai tay chà bụng của Hùng một lát, nơi vai Hùng lại u lên như củ, Kham Sla lại dùng phương pháp cũ hái hết lông gà tới xep rồi lại thoa bụng Hùng.

Kham Sla lẩm bầm năm lần như thế cho đến lúc xoa ngang bụng hết cơn ngứa rồi chạy lên nhà, nàng mới lấy áo trong tủ ra một miếng thuốc dán lên bằng miệng chửa và dán kín nơi bầm đen ở vai Hùng.

Những tiếng rên của Hùng dần bớt và hết hẳn. Hùng bừng tỉnh và ngạc nhiên thấy Kham Sla ở trong nhà mình.

Bà Tám ôm chàng lấy chàng mừng tới thuật lại những việc Kham Sla làm. Kham Sla buồn rầu bảo chàng:

— Lẽ ra em phải hỏi anh như lời mẹ em em đã bảo, nhưng yêu anh chân thật em không nỡ như anh đâu em biết rằng anh đi sẽ không trở lại.

Nhưng, không may cho anh, mẹ em biết nên đón đường mà về với anh, em rưng rưng theo để mở cho anh mà không kịp, lòng mong anh giữ lời lên với em cho đúng hẹn để mẹ em chờ chờ cho anh.

Kham Sla nghẹn ngào rồi nói tiếp:

— Nhưng hết ngày hôm qua không thấy anh lên, em đã biết thế nào đem qua em cũng phải đau. Tình anh yêu chớ không khiến em không đành nhìn anh chết nên em trốn mẹ em xuống chửa cho anh, sợ ế rồi 12 giờ đêm nay thì anh khó sống. Nhưng, bây giờ đây thì em xin vĩnh biệt anh, vì em đã đổi mạng cho anh. Em chừa cho anh sống nhưng phải gánh lấy nạn của anh. Mẹ em sẽ không biết đâu mà chửa cho em được. Thời thì em có chồng danh tiết giữ xương cho chàng, em xin anh hứa một điều là lo cho em chu toàn và sau khi em chết chàng hãy lấy cùi vụn.

Hùng ôm chàng lấy nàng, mặt thẫn Thien Nga đau đớn:

— Thiên Nga, em tha thứ cho anh và cho anh lấy lại lời ước hẹn, anh phải đem Kham Sla đi ngay tìm mẹ nàng để xin bà lo cứu mạng nàng.

Lúc ấy, sắc mặt Kham Sla đã tái nhợt. Nàng ôm bụng rên rĩ, bà Tám hoảng kinh và không ngăn được lòng thương cô gái Sơn Cước chết tình, bà ôm nàng mà khóc:

— Con, em không thể cho con chết đâu. Con cháu của mẹ trong bụng con kia, con hãy ráng chịu đau cho mẹ và chàng con đưa con đi tìm mẹ của con...

Cặp mắt Kham Sla sáng lên niềm hi vọng:

— Thật sao mẹ? Thật sao anh? Ồi! Từ nay tôi là kẻ sung sướng nhất trần gian.

Thiên Nga như kẻ bàng hoàng trong cơn ác mộng.

Nàng vùng kêu lên:

— Anh Hùng, em còn đây, tuy em đau khổ nhưng em cũng đã sung sướng vì đã hi sinh cho anh.

Giáo đầu Xuân lùa vào đây nhà Kham Sla dịu hẳn cơn đau đến trong tay Hùng, bà Tám và Thiên Nga chợt nhận cảnh tiên đưa...

NỤ CƯỜI

MỘT CÂY TOÁN I

Tám Tăng được cử làm Giám đốc một xí nghiệp gồm có 100 nam công nhân có 2 nữ công nhân.

Trong số nam công nhân có 2 người làm 'nh' với 2 nữ công nhân, nên Tám Tăng làm một lễ cưới tập thể trong xí nghiệp. Nghĩa là hai đám cưới cử hành một lượt cho gọn và bớt số phí.

Ngày cử hành lễ, Tám Tăng nhơn danh Giám đốc đứng lên đọc chúc từ. Đoạn chốt câu chúc từ Tám Tăng muốn tỏ ra mình cũng là một nhà toán học anh nói:

— Anh em thân mến, đám cưới hôm nay là một đám cưới hi hữu trong xí nghiệp. Hai phần trăm của dân thợ dân công cưới một trăm phần trăm thợ dân bà!

MÙI MÙA XUÂN HUY-HOÀNG CỦA DÂN TỘC VIỆT

Á-NAM TRẦN-TUẤN-KHẢI sưu tầm

- 1) XUÂN CANH TÝ, XUÂN HAI BÀ TRƯNG
PHẬT CỜ KHỞI NGHĨA
- 2) XUÂN GIÁP TÝ, XUÂN LÝ BÔN ĐẠI PHÁ
QUÂN LƯƠNG
- 3) XUÂN TÂN TÝ, XUÂN PHÙNG HÙNG ĐÁNH
ĐUÔI QUÂN TÀU
- 4) XUÂN GIÁP THÂN, XUÂN BÌNH CHIÊM CỦA
LÝ THÁI TÔNG
- 5) XUÂN KỶ DẬU, XUÂN ĐÁNH ĐUÔI CHẾ CỬ
- 6) XUÂN TÂN MÃO, XUÂN LÊ ĐẠI HÀNH MỞ
RỘNG BỜ CỎI
- 7) XUÂN ẤT DẬU, XUÂN TRẦN QUỐC TUẤN
ĐẠI THẮNG Ở VẠN KIẾP
- 8) XUÂN KỶ DẬU, XUÂN NGUYỄN QUANG
TRUNG ĐẠI THẮNG ĐỒNG ĐÀ
- 9) XUÂN ẤT DẬU, LÃO THÔNG TRỊ PHÁP Ở
ĐỒNG ĐƯƠNG SỤP ĐỔ, TỐI THƯ LẠ CÁCH
MẠNG THẮNG TÂN
- 10) XUÂN KỶ DẬU (1969) CHẤM DỨT CUỘC
CHIẾN TRANH VÔ CÙNG KHỐC HẠI

★

I) Xuân Canh Tý (năm 40 Tây lịch)

Hồi ấy nước ta bị bọn phong kiến Hán triều Trung Hoa thống trị, viên Thái thú tên là Tô Định, cũng những chủ hạ bạo ngược thống tay bóc lột hiệp dân lành, chúng thủ hành nhiều chính sách gả man, vô nhân đạo. Khiến cho nhân dân ta phải dọ dầy sống trong cảnh khổ lam than vong quốc.

Tô Định có một con gái là Tô Thị, người huyện Châu Diên, làm cho nhân dân VN cảm thấy tốt đẹp.

Vợ ông Tô Thị tên là Trưng Trắc cùng em là Trưng Nị cùng gài quan Lạc Tướng ở huyện Lê Linh, quận Giao Chỉ phát khởi nghĩa để giải phóng dân tộc, quyết si tiếm cứu. Hưởng ứng lời kêu gọi cứu nước của Hai Bà, những nghĩa quân ở Cửu Chân, Nhật Nam, Hợp Phố quy tụ dưới cờ rất đông. Tên Thái thú bạo tàn là Tô Định bị đánh đuổi chạy về Nam Hải. Nghĩa quân Hai Bà hầu hết 65 thành trì, xưng Trưng Nữ Vương, đóng thủ ở Mê Linh. Sự việc này xảy ra ở giữa mùa Xuân năm Canh Tý.

Đây là một mùa xuân đầu tiên trong bộ lịch sử cách mạng giải phóng dân tộc của Việt Nam.

Cờ nghĩa phất non sông

Dân về như lụt ngập

Mở màn nền đời lập

Vi nước cũng vì chúng

II) Xuân Giáp Tý Xuân Lý Bôn đại phá quân Lương (544 Tây lịch kỷ nguyên)

Đất nước Giao Châu lại rơi vào tay quân Tàu lần nữa. Ách thống trị bạo tàn lại quàng vào đầu vào cổ nhân dân VN một lần nữa. Thái thú có ông Lý Bôn, người cầm thủ tự tàn bạo của quân Lương nên trở về đất Thái Bình mưu đồ đại sự. Sau khi lui kêu gọi cứu nước của ông được ban ra, tất các anh hùng liệt trung nước đều nhiệt liệt hưởng ứng.

Mùa Xuân năm Giáp tý (544 Tây lịch kỷ nguyên) nghĩa quân do Lý Bôn chỉ huy binh định xông thẳng, chiếm đóng thành Long Biên, lên Ngòi Hoàng đế, tự xưng là Nam Việt đế, đặt quốc hiệu Vạn Xuân, mở đầu kỷ nguyên Thiên Đức Lý Nam đế truyền lệnh sửa sang mọi việc trong triều ngoài gia. Sau đó dẹp tan giặc Lâm Ấp sang cướp phá khu vực nhiều ở biên thùy.

Đây là một mùa Xuân huy hoàng thứ II trong lịch sử Việt Nam.

Lý Bôn đuổi quân Lương.

Giải phóng cho dân tộc.

Đề giờ vững bền cương.

Lâm Ấp bị đánh rốc.

III) Xuân Tân Tỵ, xuân Phùng Hưng đánh đuổi quân Tàu (791 Tây lịch kỷ nguyên)

Mùa Xuân năm Tân Tỵ, năm 791, vì chính sách bạo tàn do bọn Tàu đô hộ, đứng đầu là tên Cao Chiên Bình. Thái thú bấy giờ quận Đường Lâm có tay hào kiệt tên là Phùng Hưng đứng lực phi thường, lại nhiều mưu trí và lòng yêu nước.

Cùng với em là Phùng Hải, ông phát khởi nghĩa đánh đuổi quân Tàu.

Sau khi chiếm lấy những quận huyện lân cận, ông mang đại binh đánh thẳng vào bản doanh Cao Chiên Bình. Tên giặc này bị vây hãm vào cảnh nguy khốn, đến phải phát bêu máu chết.

Sau vài tháng chiến thắng, chẳng may về sau ông mang chung vì bị bệnh.

Con là Phùng An lên thế ngôi.

Đề tưởng niệm ân đức vĩ anh hùng dân tộc nhân dân VN suy tôn là « Bô Cối Đại Vương » Cho rằng đức ông đối với nhân dân VN cũng như « Bô mẹ » đối với con vậy.

Gọi là « Bô Cối Đại Vương »

Phùng Hưng người được dân thương hết mình.

Lật đổ họ, khởi đại binh.

Giết quân tàn bạo tên Bình họ Cao.

★

IV) Xuân Bình chiêm của Lý Thái Tông (1044)

Dưới triều đại nhà Lý, đời vua Lý Thái Tông, giặc Chiêm Thành thống hay khuấy nhiễu quốc giới VN. Để bảo toàn lãnh thổ và chủ quyền đất nước, vua Lý Thái Tông hạ lệnh tu chỉnh binh mã, chiến thuyền để sang chinh phục giặc Chiêm.

Đầu Xuân năm Giáp Thìn, vua Lý Thái Tông thân chinh thống lĩnh thủy lục quân Nam tiến. Chiêm Vương tên là Sạ Đầu dẫn trên bốn chiếc thuyền nhỏ, bị quân ta vượt qua sông đánh phá, quân Chiêm quân tử Thăng Long dùng vào tay binh tới 5000 tên và trên 30 thuyền voi. Tướng Chiêm tên là Quách do Di phân chia, chém đầu Sạ Đầu làm lễ quy hàng vua Lý.

Đại binh nhà Lý thắng tiến vào kinh đô Phật Thệ (nay thuộc tỉnh Thừa Thiên) lúc bấy giờ là Thủ Đô Chiêm thành.

Đây là một mùa Xuân huy hoàng đầu tiên của cuộc Nam tiến.

Bình Chiêm có Lý Thái Tông.

Xua binh Nam tiến tình thôn cõi bờ.

Vua Chiêm Sạ Đầu bị trừ.

Lấy thành Phật Thệ, bảy chữ Thừa Thiên.

V) Xuân Kỷ Dậu (1069) xuân đánh bại Chế Cũ

Trải qua 25 binh định, Chiêm Thành do Chế Cũ cầm đầu lại luôn luôn phất rồi biến thủ VN.

Vua Lý Thái Tông lại phải một lần nữa thân chinh đánh giặc Chiêm... Ngai xuất quân từ Thăng Long dùng vào đầu Xuân Kỷ Dậu (1069) kết quả là Ngai đã thắng và bắt được Chế Cũ. Sau đó Chế Cũ dâng vua Lý châu: Địa Lý, Mã Linh và Bồ Chính để chuộc tội.

Đây cũng là một mùa Xuân huy hoàng trong Lịch sử dân tộc.

Một lần nữa đánh Chiêm Thành.

Giặc dâng Bồ Chính, Mã Linh để đền...

Thả về Chế Cũ cũng nên.

Ly trao từ ấy, vòng bên non sông.

VI) Xuân Lê Thánh Tông mở rộng thêm bờ cõi (1471)

Lê Thánh Tông là một nhân vật Văn võ toàn tài. Lúc Ngai trị vì nước VN, đã làm cho dân giàu nước mạnh. Ấy thế mà vua Chiêm Thành lúc đó tên là Trà Toàn, lại còn muốn mở rộng vùng lãnh thổ VN.

Trước hết Trà Toàn sai sứ sang xin Minh xui dục vua Minh mở cuộc xâm lăng VN, ac ý cốt làm cho VN, như ngôi nhà bị cháy nhà đổ.

Được tình quân Chiêm xâm phạm biên cảnh, Vua Lê Thánh Tông phải tự cầm quân đi chống giặc.

Mùa Xuân năm Tân Mão (1471) vua Chiêm là Trà Toàn cùng với tướng Chiêm là Bồng Nga Sa đều bị bắt. Thắng trận này bờ cõi VN mở rộng thêm Hải Vân, Đà Nẵng tức là Quảng Nam ngày nay.

Đây cũng là một mùa Xuân huy hoàng được ghi trong lịch sử.

Đánh bại Trà Toàn, có Thánh Tông.

Vận tài võ lược quá song!

Lê triều mở rộng thêm bờ cõi.

Bồ Chính, Đà Nẵng tục chiến công.

VII) Xuân Ất Dậu (1285) Trần quốc Tuấn đánh bại quân Mông Cổ ở Vạn Kiếp

Vào thế kỷ 13, quân Mông Cổ từ miền Bắc kéo xuống chiếm đoạt và thống trị toàn bộ lãnh thổ Trung Quốc, gọi là nhà Hồ Nguyên.

Vô nghĩa xâm lăng của Thành Cát Tư hân và Hết tất liệt đại sự lên cò Á và Âu cũng như Trung cận Đông.

Đầu Xuân năm Ất Dậu (1285) giặc Nguyên là 50 vạn quân bắc chiến chinh đánh sang cướp nước VN. Trước giờ Tô chống nguy nan, vua Trần nhân Tông lo âu, ý muốn nghị hòa, cho dù phải chịu lễ vật vì ngại sự nhân dân sẽ bị bọn giặc Tàu làm cớ.

Nhưng lòng quyết chiến thắng của quân dân nhà Trần mà nước VN, nhờ có chỉ huy 126 nước Tàu đã làm nên một sự nghiệp vĩ đại trong lịch sử, cho mãi tới bây giờ các từ giá thế giới hay còn nhắc nhở.

Mở màn cho cuộc kháng Nguyên của Nhân dân VN, hách trực phát là trận đại thắng ở Vạn Kiếp, chém

đầu tên tướng giặc là Toa Đô, tên Thoát Hoan phải chui vào ống đồng, để chạy trốn về Tàu. Sự việc trên đây xảy ra đúng vào giữa mùa Xuân năm 1285. Đây là một mùa Xuân huy hoàng trong lịch sử VN, vậy.

Một trang lịch sử rất huy hoàng.

Vạn Kiếp nay còn đời tiếng vang!

Tướng giặc Thoát Hoan chui ống đồng.

Việt Nam ngày một bước lên quang.

VIII) Xuân Bạch Đằng dậy sóng (1288)

Mang nặng một đầu óc Đế quốc phong kiến cũng như bất cứ đế quốc nào trên thế giới xưa cũng như nay.

Cho nên sau những trận thua liên tiếp, giặc Mông Cổ chưa chịu từ bỏ mộng xâm lăng VN. Hết Hốt tất Liệt lại tới Thành Cát Tư lại một lần nữa, chúng sai Thoát Hoan đem đại binh sang phục thù đầu Xuân năm Mậu Tý (1288), đại binh chúng lần công vào Thăng Long. Nhờ được kinh nghiệm chiến đấu trong mấy năm qua, một lần nữa Hưng đạo Vương tạm lui giữ những nơi hiểm yếu, chờ lúc quân giặc mỏi mệt, ngai mới bố trí chiến thuật công lâm. Trước hết là tiêu hủy hết số lương thảo của giặc ở Bến Vân Đồn. Trận cuối cùng là Nam quân đại thắng ở một trận Thủy chiến ở Bến Bạch Đằng vào đầu xuân Mậu Tý (1288).

Một lần nữa, Thoát Hoan sang đánh.

Vân Đồn bị đốt sạch kho lương.

Ra tài Hưng Đạo Đại Vương.

Bạch Đằng một trận, đánh đương muôn đời.

IX) Xuân Kỷ Dậu (1789) Xuân Đống Đa

500 năm sau ngày đại phá quân Mông Cổ, dân tộc Việt Nam lại ghi thêm một chiến công mà các sử gia thế giới đã gọi Nguyễn Huệ vị tướng cầm quân của Việt Nam là « Nhà phá Lũn của VN ».

Quang Trung Nguyễn Huệ đánh tan 20 vạn quân Thanh tại thành Thăng Long khi chúng theo tên chúa Phong kiến Lê Chiêu Thống đem quân vào cướp Việt Nam vào một ngày đầu xuân ở Đống Đa; một ngày xuân huy hoàng nhất trong lịch sử dân tộc.

Giặc Trung Chiêu Thống ngu, tham,

Mượn Quân Thanh đánh Việt Nam nước mình.

Đống Đa Đế quốc nên kinh.

Nhà Phá Lũn, Nguyễn Huệ, đánh lưu truyền.

X) Hai mùa xuân năm Dậu (1945 và 1969) Huy hoàng trong lịch sử Việt Nam

Mùa Xuân năm Ất Dậu, lần Thắng trị Pháp xảy đưng trên đất nước VN, suốt 80 năm chỉ một đêm đã sụp đổ tan tành. Từ giờ phút này, phong trào cách mạng VN, đang hơn bất cứ lúc nào, để rồi tới tháng 8 năm đó sau khi Nhật đầu hàng Đồng minh về điều kiện nhân dân Việt Nam bùng dậy làm cuộc cách mạng giải phóng dân tộc thành công.

Nhưng vì lòng tham lam ngoan cố của Thực dân Pháp lại hùng trở lại cướp nước ta một lần nữa, chúng đã gây ra cuộc chiến tranh Việt - Pháp suốt 9 năm. Nhưng cuối cùng chúng đã bị đánh bại ở Điện Biên Phủ và bỏ cút về nước.

Pháp đại bại và rút đi, đứng lại ra thủ nước Việt - Nam được độc lập và thống nhất rồi.

Nhưng không ngờ lại vì một lý này hay lý khác mà dân tộc VN lại phải đương đầu với một cuộc chiến về cùng khốc hại chưa từng có trong Lịch Sử.

Nhưng nhờ có truyền thống anh dũng và tài chue đưng dẻo dai phi thường đã kết thúc được một chiến tranh lam ch có thể phải ngậm ngùi và than thở.

Cho nên có thể tạm gọi rằng: Xuân Ất Dậu (1945) Xuân Kỷ Dậu (1969) đều là những mùa Xuân huy hoàng trong Lịch sử Việt - Nam cả.

« Thân Dậu niên lai kiến Thái - Bình »

NGUYỄN-BÌNH-KHIÊM

Ất Dậu (1945) Kỷ Dậu (1969) hai Xuân.

Việt - Nam Cách mạng tình thần lên cao.

Đánh cho Đế quốc điên đảo.

Hòa bình đem lại năm châu reo mừng.

Lớp Vô tuyến Điện và Television

Lớp RÁP SỬA RADIO khóa đầu năm có khai giảng ngày 3-3-1969. Mùa khóa 2 tháng biệt nh 5 loại máy thanh.

— Lớp Điện Bật TRANSISTOR cho các bạn

mặt khóa Sơ Cấp.

— Lớp Trường Xuân VTB ráp sửa Ampli

HI-FI, Transistor sửa chữa các loại máy thanh

và dự bị Television.

— Lớp SỬA TELEVISION cho các bạn

khóa Trường Xuân và thực hành chỉnh sửa TV hộp.

Trường Vô Tuyến Điện Tân Phát

50 Đại lộ Nguyễn Huệ — SAIGON

Cưới em

xuân này!

của Bà L. Phương

30 Tết,
Chi vừa mua được một cành đào
Đà Lạt tuyệt đẹp đem ra xe thì gặp Liên,
cô bạn thân, nín lấy tay Chi kêu :
— Trời, hai vợ chồng mua hai
cành Đào. Thôi nhường cho mình cành
này đi, mình đi kiếm này giờ mà họ bán
hết rồi.
Chi chưng hửng:
— Đào, nhà tôi có mua cành nào
fau, anh chờ tôi bên nhà thuốc của anh
Hải tôi kia.
Liên chỉ Chi :
— Xấu nhé, không nhường thì thôi
việc gì phải chối, mới lúc 12 giờ trưa
mình gặp anh bác một cành Anh Đào
lớn cỡ cây này nè. Mình thấy đẹp nên
ra đây kiếm mua mà chậm chân hết nhón.
Chi đưa cành Đào cho bạn :
— Không phải mình xấu đâu
nhưng thật tình mình chưa thấy
cành đào của anh mua, có anh Hải cho
cành Mai vàng ở nhà rồi thì có. Nhưng
thôi, chịu tặng cành này cho Liên để
thuộc tiếng xấu đó.
Liên cười và cầm cành Đào liền
nhưng lấy một bọc mứt trong đó mình
bỏ qua đó của Chi :
— Thôi tặng nhau cuối năm vậy
nhé, về hỏi anh coi, chắc anh ngấm ở
lu nhà mà Chi không hay đó. Và Liên
bi hững cảm ơn thêm một câu rồi mới
chạy đi.
Chi xách đồ qua nhà thuốc đón
chồng, lòng tin Minh có mua Đào để ở
nhà rồi.
Minh thấy vợ thì đứng lên chào
anh và chị dâu.
— Thôi chúng em về, mai năm
mới mình gặp nhau.
Vợ Tú nói :
— Chờ tàn 30 Tết rúng chẳng còn
gi, về lo nhà cửa là phải ?
Chi cười :
— Anh chị cũng đóng cửa nhà
thuốc đi chứ, về làm giàu dữ vậy ?
Lên xe rồi Chi hỏi chồng :
— Minh có mua một cành Anh
Đào Đà Lạt về rồi phải không ?

Xuân ???

- Xuân thanh bình, hy vọng ?
- Xuân lạc lõng, ly tan ?
- Xuân ngự chốn thiên đường ?
- Xuân vui trong xương máu ?
-
- Xuân chia tình cốt nhục ?
- Xuân đoàn tụ đệ huynh ?
- Xuân chung một mối tình ?
- Xuân bùng sôi lửa hận ?
-
- Xuân pháo lân rộn rịp ?
- Xuân tấu nhạc tang ma ?
- Xuân đua nở muôn hoa ?
- Xuân cửa tạn cây cỏ ?
-
- Xuân khắp cùng đây đó,
- Xuân đến chỉ riêng ai ?
- Xuân nhấp chén nồng say ?
- Xuân đối com, rách áo ???

HÀN MẠC HOÀI-ANH

Minh biến sắc trông thấy, sau đó
chàng bình tĩnh, lắc đầu :
— Hồi mua nhưng mắc quá nên thôi
có mua đâu.
Chi nhìn thái độ của chồng, một
điểm nghi ngờ thoáng qua trong trí :
— Minh nói thật hay Minh đã mua
mà tặc cho ai rồi.
Từ giây phút đó lòng Chi bất khoan
không hiểu mình nên tin Liên hay nên
tin chồng.
Về tới nhà, Chi nghĩ tiếc cành đào
đã cho Liên nằng buồn hui, chợ Tết cuối
năm đâu còn mà đi mua cành khác. Chi
tức mình giận chồng, ngờ bạn lật chuyện
nên buồn hui khéng thêm nói với cười
như sáng.
Nhìn sắc mặt của chi, Minh chợt
dạ. Cành đào chàng mua khi đi làm về
buổi trưa chẳng đã đem tặng cho Ngọc
còn đâu. Ngọc là cô gái xinh đẹp tuyệt
vời, sống mở cõi trong trường Bà mới ra
đôi đi làm hiện đang trọ ở nhà một
người bạn là em gái Hưng, bạn của Minh.
Minh gặp Ngọc là yêu liền, người
con gái đẹp diễm kiều đã làm cho tin
chàng rung động nhưng không phải là hết
yêu Chi. Người vợ nhà anh là lẽ sống của
đời chàng.
Nhưng, Minh đang lo ngại hồi hợp
vì thái độ của Chi.
Minh cứ đi ra đi vào cho đến 4
giờ chiều lo nghĩ :
— Làm sao nhân lúc còn năm củ
đến dặn Hưng nó có đến đây chút Tết
dừng phắc đến cành đào mới được.
Và Minh nghĩ ra kế làm bộ kêu :
— Trời, sao khi không anh đau
bụng quá nè. Có thuốc không cho anh
uống coi.
Chi tưởng thật lật đặt đi kiếm
thuốc thì Minh nói :
— Nhắc đến thuốc mới nhớ đâu
năm kiếng mua thuốc, bây giờ cầu năm
củ anh phải đi mua sẵn ít thứ để dành.
— Miệng nói, tay Minh lấy áo mặc.
Chi nào ngờ Minh bắt đầu nói dối
thành tình để đánh tháo đi thăm Liên.
Minh lấy xe phóng đi, chẳng đến
nhà Hưng đóng lúc Hưng và Hải đi chợ
Tết về. Minh hỏi vợ.
— Ngọc đâu ?
Hải đáp :
— Minh biến sắc trông thấy, sau đó
chàng bình tĩnh, lắc đầu :
— Hồi mua nhưng mắc quá nên thôi
có mua đâu.
Chi nhìn thái độ của chồng, một
điểm nghi ngờ thoáng qua trong trí :
— Minh nói thật hay Minh đã mua
mà tặc cho ai rồi.
Từ giây phút đó lòng Chi bất khoan
không hiểu mình nên tin Liên hay nên
tin chồng.
Về tới nhà, Chi nghĩ tiếc cành đào
đã cho Liên nằng buồn hui, chợ Tết cuối
năm đâu còn mà đi mua cành khác. Chi
tức mình giận chồng, ngờ bạn lật chuyện
nên buồn hui khéng thêm nói với cười
như sáng.
Nhìn sắc mặt của chi, Minh chợt
dạ. Cành đào chàng mua khi đi làm về
buổi trưa chẳng đã đem tặng cho Ngọc
còn đâu. Ngọc là cô gái xinh đẹp tuyệt
vời, sống mở cõi trong trường Bà mới ra
đôi đi làm hiện đang trọ ở nhà một
người bạn là em gái Hưng, bạn của Minh.
Minh gặp Ngọc là yêu liền, người
con gái đẹp diễm kiều đã làm cho tin
chàng rung động nhưng không phải là hết
yêu Chi. Người vợ nhà anh là lẽ sống của
đời chàng.
Nhưng, Minh đang lo ngại hồi hợp
vì thái độ của Chi.
Minh cứ đi ra đi vào cho đến 4
giờ chiều lo nghĩ :
— Làm sao nhân lúc còn năm củ
đến dặn Hưng nó có đến đây chút Tết
dừng phắc đến cành đào mới được.
Và Minh nghĩ ra kế làm bộ kêu :
— Trời, sao khi không anh đau
bụng quá nè. Có thuốc không cho anh
uống coi.
Chi tưởng thật lật đặt đi kiếm
thuốc thì Minh nói :
— Nhắc đến thuốc mới nhớ đâu
năm kiếng mua thuốc, bây giờ cầu năm
củ anh phải đi mua sẵn ít thứ để dành.
— Miệng nói, tay Minh lấy áo mặc.
Chi nào ngờ Minh bắt đầu nói dối
thành tình để đánh tháo đi thăm Liên.
Minh lấy xe phóng đi, chẳng đến
nhà Hưng đóng lúc Hưng và Hải đi chợ
Tết về. Minh hỏi vợ.
— Ngọc đâu ?
Hải đáp :
— Chị ấy đi lấy áo, gì mà anh hơ
hải vậy ?
Minh nói mau :
— May quá, anh dặn em và anh Hưng
dừng khoe với ai anh đem cành đào tặng
Ngọc nhé.
Hải hỏi :
— Sao vậy ?
— Tại Chi biết anh mua cành đào
mà không đem về nhà.
Hải cười :
— Suồng, sắp lộ tẩy đó phải không ?
Hưng lừ mắt cho Hải :
— Hôm rày chúng mình dờn chơi
nói với Ngọc là anh Minh chưa vợ nên
coi bộ Ngọc yêu đem anh rồi, bây giờ
mà chỉ lời mạt ra thì khổ cả đấy.
Minh gật :
— Bởi vậy tôi xin đã dấu thì
dấu dùm cho trót đừng làm cuố. năm mà
họ khổ vì ghen tôi nghiệp.
Hải đi tay vào trán Minh :
— Trước sau gì mà không phải
cho họ hay lo trước đi thì vửa.
Minh nói :
— Tôi xin cô, năm mới đừng làm
xui xẻo cho tôi, xin cứ làm thỉnh cho
qua ba ngày Xuân đã.
Hưng gật :
— Nhưng làm sao thì làm, đừng
để cho nay mai chỉ trách tôi à nghe.
Hải nói :
— Ngọc cùng trách mình chứ.
Minh chấp tay vái Hải :
— Anh xin em để qua giêng hay
cho Ngọc biết sự thật, lúc này Ngọc và
anh yêu nhau tha thiết, em đừng làm
anh ăn Tết mất ngon.
Hải trợn mắt :
— Anh dám nói vậy đó ? Bây giờ
anh tính gì đây ?
Minh cười câu tài :
— Tính rằng em để anh nói sao
với Ngọc thì nói, nói thế nào cho Chi
yêu thì nói. Anh muốn đem cho vợ anh
và cho cô Ngọc một cái Tết vui như
Tết. Em đừng phá đám à nghe.
Hưng bảo Hải :
— Thôi được, cho anh tại ý
thêm nửa tháng nữa, cỡ rằm tháng
Giêng ta tuyên bố cho Ngọc và chị Chi
biết nhau thì vửa.

Dặn dò xong, được anh em Hưng chấp thuận xong Minh yên tâm ra về còn nói:

— Thôi chúc trước nhé, Tết này khỏi đến sao nghe Hưng?

Hưng cười gật đầu lia lịa:

— Nhưng anh thì đem đồ đến tận đây Tết tới nghe cực cùng.

Đôi bạn phát lên cười. Minh đem bộ mặt vui tươi về nhà nghe chờ Ngọc để nói từ câu.

Khi Ngọc về nghe Hưng và Hải nói lại:

— Anh Minh mới ở đây về nè.

Ngọc ngạc nhiên hỏi:

— Có việc gì vậy? Có hỏi em không?

Hải ngạc nhiên:

— Việc gì đâu. Anh ghé chơi mà?

— Chơi sao không chờ em? Với lại lúc trưa anh mới ghé cho anh đào mà.

Hải chưng hửng nói quanh:

— Thì chắc anh đi đâu ghé về chút vậy mà.

Ngọc âm ỉ bảo Hưng:

— Vậy mà không chịu đợi em về.

Mai anh có đến mừng tuổi và rủ anh đi chơi thì cho em đi với.

Hưng nói:

— Anh chúc Tết trước rồi khỏi đi.

Ngọc kêu:

— Rồi mai không gặp em sao?

Không chút Tết em sao. Ở mai em đến nhà anh.

Hưng lo dùm bạn, chàng vội ngăn:

— Thôi đến nhà anh làm chi? Chờ anh đến mừng tuổi Ngọc phải hơn.

Ngọc nói:

— Em đến nhà anh phải hơn.

Hưng quay nhìn đồng hồ. Đã 8 giờ

tối, chàng còn mấy lúc nữa là giao thừa.

Giờ này nhà nào cũng đóng cửa để sửa soạn cúng, đường xá đã vắng lấm. Hưng

nghe:

— Anh đi lo giúp anh Hưng việc

này em à.

— Phiên quá, phải đi kiếm cho Minh biết mà để phòng caso ngày đầu năm để hai bà gặp nhau lỡ xộn cũng tội nghiệp lắm.

Hưng liền bảo Hải:

— Anh lấy xe đi đằng này một chút nghe.

Hải ngồi lại chuyện trò với Ngọc.

Ngọc cứ ức gì chưa gặp mặt mình mà

Minh bỏ về. Hải khuyên:

— Thôi mai gặp lo đi.

Ngọc nói:

— Em muốn giải quyết hết những

băn khoăn thật mắc năm cũ để năm mới

nhẹ nhàng vui vẻ.

Linh tách cho Ngọc hiểu Minh

không thật lòng yêu nàng nên năm mới

vui.

Đang ở trong nhà tắm, nghe con

nhỏ ở nói có Hưng đến, Minh hỏi hợp

nghe ngay là có chuyện, bởi vì chàng

mới ở nhà Hưng về. Chàng lật đặt thay

áo ra tiếp bạn.

Chị đang thay chôn tiếp Hưng.

Hưng thấy chị lại qín nên chị hỏi:

— Giờ này anh còn kiếm nhà tôi

có việc chi vậy?

Hưng lại nói:

— Dạ, dạ thưa chị, có chút việc

riêng.

Khi Minh ra, Chị nhìn chàng chăm

hăm. Minh cũng làm bộ hỏi Hưng như

câu hỏi Chị. Hưng nhìn Minh:

— À thì nhớ anh vụ này.

Chị lịch sự tránh vào trong, Hưng

cho Minh biết là Ngọc tính đến tìm Minh

ngày mốt Tết.

Minh biến sắc liếc về nhà:

— Làm sao bây giờ anh?

— Chỉ có một điều là anh phải

gặp Ngọc, nói cho Ngọc yên tâm chứ

không chần chờ.

Minh vội chạy vào lật đặt mặc áo

và bảo Chị:

— Anh đi lo giúp anh Hưng việc

này em à.

Chị chau mày nhìn theo chồng. Nàng không hỏi việc gì vì biết chồng Minh tính đầu thì Minh phải nói dối, ích gì đâu. Nàng liền làm ra vẻ không quan tâm, cho Minh tự do đi.

Nhưng chỉ vỏn vẹn thay áo để đến nhà Hưng tìm Hải. Nàng muốn hỏi Hải để may ra biết sự bí mật của hai người. Sao 30 Tết còn lật đặt đi thăm ai?

Minh vừa về ngồi với Ngọc 5 phút thì Chị tới. Nàng bảo xe ngừng cách xa nhà Hưng mà đi bộ đến.

Ngọc đang tỏ bao lời lo ngại phân vân và đôi Minh trả lời về tương lai.

Chị rón rén bước vô cửa nhà

Hưng áp tai nghe. Rõ ràng tiếng Minh

nói ngọt lịm:

— Em đừng thắc mắc vô ích. Năm

mới phải vui niềm tin tưởng, anh sẽ lo

lắm vào lòng em.

Tay chân Chị run bầy bầy, tai

nàng lên khi nghe tiếng người con gái

nói nhỏ nhỏ và Minh trả lời:

— Hôm nay 30 Tết kìa là cuối

Đương năm cũ. Anh sẽ cưới em Xuân

ngày em chịu không?

Chị ung mãnh cửa, cảnh đào cảm

ở cái lộ độc bình cao giữa nhà chàng

ngay mang với nàng. Chàng còn lịch sự

Chị xông tới nắm áo chồng:

— Nay cưới em xuân này... Nay...

Cảnh đào rõ ràng kìa... Ai mua? Anh

thật quá trời... Anh tính bỏ tôi đi đâu

mà dám lên cưới sát nút vậy hả? Về...

về... còn anh Hưng nữa, cô Hải nữa,

hai người đứng trước nhà tôi nữa

nghe!

Ba cặp mắt sừng sốt mờ lớn nhìn

hoạt cảnh trước mặt. Chị lại chùng

xành xạch:

— Về... anh về rồi anh biết tôi...

Phen này hết ăn Tết.

Minh riu riu theo vợ, nói nhỏ rí:

— Đứa dai dẳng chờ cưới xin gì,

anh vẫn yêu em hết mình mà...

NỤ CƯỜI

BÀ XÃ ĐÚT MỐC I

Tư Mập là người có nhiều sáng kiến. Anh ta có chiếc cam nhông nết lại làm thêm chiếc « rô mọt » để kéo bà Tư đi đôi giá cho khỏe.

Trong chiếc rô mọt, Tư Mập trình bày đủ tiện nghi, vì bà Tư khó tính lắm, thiếu một cái gì cũng không được. Trong xe rô mọt có giường nằm, có tủ đựng quần áo, có phòng rửa mặt.

Sau một cuộc đời gió ở Vũng Tàu về, vợ chồng Tư Mập mãn say mê cảnh vật trời đất tối mà không hay.

Anh Tư đẹp lốt ga xăn đi về Saigon có dịp giờ giải nhậm. Xe đã đến Xuân Trường gần Hồ tắm Thủ Đức — nên nhớ là lúc đó chưa có xe lộ — bỗng nghe một tiếng tu hét dài bất xe lại.

Tư Mập thảng xè, vội vàng mở cửa xuống hỏi người lính cảnh sát:

— Có chuyện gì vậy xếp?

— Chà chạ xe ban đêm mà không có

đèn lái chớ gì!

Nhà họ Tư Mập trực ngó phía sau xe,

bỗng kêu lên:

— Trời đất ơi! Chết tôi rồi xếp!

— Coi, cái gì mà phải chết trời như vậy.

Chị họ đáng phạt với chực đồng chực nhiều

nhời gì!

Tư Mập mặt mày biến sắc:

— Chết tôi rồi xếp ời! Bà xã tôi ở

trong chiếc rô mọt, nó sút mất hồi nào từ

hàng hay. Bà đang ngủ, bỗng biết bây giờ bà

nằm chỗ nào. Trời ơi là trời!

Người với Gà liên quan thế nào?

Năm Gà nói chuyện Gà

Một tiếng còi liên, trời đã sáng.

Vòng hồng lồ dạng, cảnh vui tươi.

Thường đêm đánh thức người người

đấy.

Huống nửa Xuân về rộn khắp nơi...!

★

Tôi được nghe 4 câu thơ này của một ông bạn, cách nay 10 năm, bây giờ đem ra đọc và tưởng có bao giờ, nay còn thấy thú vị và hợp thời.

Gà có một đức tính không bao giờ thay đổi, là đúng giờ không là giây liên.

Các nước trên thế giới, nước nào cũng bắt con Gà nhất?

— Có lẽ là nước Pháp. Nếu không thế, sao nước Pháp lại con Gà làm biểu hiệu cho Quốc gia, cũng như nước của Gấu. Anh dùng Quê tôi v.v..

Năm nay là năm Dậu. Một năm đem lại nhiều chuyện may mắn.

Vì sao chúng tôi nói như thế?

— Nước Nhật vào rồi đã bắt đầu in ra có bao nhiêu triệu con tem dùng Gà làm dấu hiệu.

Cũng bắt đầu năm Gà này, ở nước ta nổi lên một phong trào nuôi Gà không đợi, lấy giống ở ngoại bang, nghe đâu đã có một kế hoạch lớn lao với sự bảo trợ của nhà cầm quyền.

Ngoài những sự may mắn ấy ra điều đáng ghi nhớ và cũng đáng mừng rõ nhất là vấn đề hòa bình sẽ đem lại cho xứ ta Việt Nam và ảnh hưởng của nó sẽ lan tràn khắp thế giới. Việt Nam là xứ chịu chiến tranh tàn khốc đau khổ nhiều nhất trên hoàn cầu, từ sau thế chiến thứ 2, ai ngờ nhờ ở sự chịu đựng, hy sinh của nó mà thế giới

gây được không khí hòa bình gần như toàn diện.

Hòa bình!! Muốn đạt được mục đích của nó, chúng ta còn cần nhiều tranh đấu nữa.

Gà là biểu hiệu cho tinh thần tranh đấu. Tất nhiên, năm Gà ta phải tranh đấu nhiều hơn.

Nhìn năm Gà, chúng tôi xin kể ra đây một vài chuyện Gà để hiển bày đặc điểm cho vui:

Gà là một gia cầm, toàn thân, bộ phận nào cũng dùng được. Da, thịt, trứng, bộ lông v.v. đều là món ăn rất bổ.

Người xưa thường dùng vò Đá để bới cho biết chuyện kết, hung.

Độc làm Quốc Chi, ai cũng nhớ đến chuyện « GÀN GÀ » mà không khỏi vừa khóc vừa cười; khác cho kẻ - bị; giết oan và cười đùa ý quỳnh; làm giết. Tào Tháo đánh Hán

Trưng suốt một mùa Thu không thắng được, bỏ đi thì rất tức, mà đánh nữa thì sợ hao của, hao người, nhân khi dùng con, trung to cánh có cái GAN Gà, ông than rằng: GAN Gà! GAN Gà!

Dương Tu nghe câu nói ấy truyền ra, tự mình sắp sửa phục trang để ra về. Định đi hỏi: Tu trả lời: GAN Gà.

không có một vị gì, bỏ thì tiếc, nuốt thì không vò, đó là Thừa Tướng vì đầu Hán Trung cũng như GAN Gà, tôi có thể biết là Thừa Tướng muốn về vậy.

Khi Tào Tháo thấy ba quân ớn ớn sợ sệt, soạn thủ xếp hàng lý chờ lệnh rút quân, thì kêu hỏi: Quân nhân cho hay đó là do ý kiến của Dương Tu. Tháo liền ra lệnh cầm đầu Tu cho là làm rối loạn quân tâm.

Nhưng cách hai hôm sau, lệnh rút quân được ban ra.

Đời Chiến quốc có người họ Biền tên Văn biệt hiệu là Mạnh Thường Quân, làm tướng nước Tề nhiều năm, được phong ở ấp Tiễn. Mạnh Thường Quân có tiếng là chiêu hiền đãi sĩ, thực khách trong nhà có đến mấy ngàn người. Khi ông vào nước Tần, Chiêu Vương âm mưu

muốn giết ông.

Mạnh Thường Quân nghe tin ấy, bèn trốn ngay. Khi đến cửa ải, không làm sao qua được, vì trời chưa sáng.

Trong bọn thực khách của ông trước kia, có kẻ làm Gà gáy, gióng hết tiếng gáy của Gà. Linh giữ cửa ải tưởng là gần sáng, bèn mở cửa. Nhờ đó mà ông thoát được cơn nguy hiểm.

Câu chuyện trên về Gà mà chết. Câu chuyện dưới nhờ Gà mà sống. Câu chuyện thì ba dưới đây lại nhờ Gà mà thoát bị đánh:

Lưu Linh, người đời Tần, tên chữ là Bá Luân, từng làm quan đến chức Kiến Quốc Tử Khanh Quân, về sau ông

trước triều chánh không còn kỷ can, ông đem ra chán nản, từ chức về làng.

DYNACYTONE

LABORATOIRES
MILLOT
PARIS

- nước cốt GAN BÒ TƯƠI (SINH TỐ B12)
- nước cốt MÀU ĐỎ (HỒNG NHUYẾT CẦU)
- nước cốt HỘT GÀ LỘN
- nước cốt CƯỜNG BẢO TỬ
- nước cốt THẢO MỘC

- GÂY ỒM
- KÉM ĂN
- THIẾU MÁU
- YẾU GAN
- MỎI MỆT
- LAO LỰC NHIEU
- ĐƯỜNG THAI

DO HADZER BẢO CHẾ NHƯỢNG QUYỀN TẠI VN.

Năm 1935.

Vừa học hết năm thứ tư trường Bưởi Hà Nội. Đậu bằng Trung học mà thời đó quen gọi theo tiếng Pháp là bằng «đip lôm», tôi đang phân vân chưa biết gia cảnh còn có thể lo cho tôi tiếp tục con đường học vấn không? Bởi vì, cha tôi hiện cần vào một vụ chính trị chống Pháp quan trọng nên bị cách chức làm sự Tòa án và tịch thu gia sản. Do đó, làm sao tôi và bốn thằng em nhỏ có đủ lương mà ăn học.

Cả một cuộc đời đến tôi đã đến vậy quanh gia đình tôi, tôi lại là con trưởng mới nguy chứ! Tôi phải đóng vai trò «củ đầu ấu» (Lô-cô-mô-tiu-vô) để lo ăn uống cho em nhỏ trên đường đời, cho chúng tiếp tục ăn học. Và phụng dưỡng cha mẹ già tôi nữa mới đặng lo ngại làm sao?

xXx

Tôi «chắc» lười một cái. Soa hai bàn tay vào nhau đi đi, lại lại trước sân «ga» Hàng Cỏ để chờ gì? tâu đi Lang Sơn. Tôi đi Lang Sơn vì có thư của cha tôi gọi lên để họp lực cùng cha tôi vào Cao Bằng khai thác mỏ bạc Ngân Sơn. Tôi nói, tôi mới biết cha tôi bán hết các thứ đồ đạc đầu được chia cho mẹ tôi một nửa, đem ba thằng em nhỏ về Bít Bạc — Sơn Tây — là quê nhà để tam ra cháo lẫn hời. Con một nửa số tiền, cha tôi cũng thăng em thứ hai lên Cao Bằng khai mỏ. Vì thế, tôi mới có dịp tới Ngân Sơn (Cao Bằng) một địa điểm có tiếng là «ma thiêng, nước độc»!

Ba cha con tôi cùng 50 công nhân mới «mở» được lên đường tiến vào mỏ Ngân Sơn. Ba cha con tôi có hai con ngựa để cưỡi, còn các công nhân vừa gánh đồ đạc, súng, quố, bữa chim, sọt, chăn mùng và song chảo v.v... Dừng đi hai ngày, một đêm mới tới mỏ. Ở đây, lần trước đi «ế túp», cha tôi đã cho dựng lên một căn nhà sàn lớn để lấy chỗ trú mưa, tránh nắng cho trên 50 người, cả chủ và phu phen. Căn nhà sàn này làm đúng theo kiểu của người sô tại, nghĩa là có hình con rùa. Giữa nhà là bếp lửa nấu ăn. Bếp lửa tương trưng cho «trái tim» nên, phải đốt lửa liên tiếp, không một phút nào được tắt bập, kể từ sau khi ông thầy mo, thầy phù thủy ở dưới suối ra, cúng thần đất và sơn thần. Vì bếp lửa tượng trưng cho «trái tim» rùa, là sự sống nên không bao giờ được để cho bếp tắt lửa. Tôi chức xong xuôi nơi ăn, chốn ở mà lại bốn bữa. Sang ngày thứ năm thì hai cha con tôi dẫn công nhân vào «vào». Sáng mờ sương chúng tôi đã ăn cơm xong. Mỗi người đem theo một bình nước và một nắm cơm với ít vừng rang mặn để dùng bữa trong «mỏ». Sấm sấm tới chúng tôi mới trở về. Công việc làm ăn có kết quả rất khả quan nên cha tôi rất vui lòng khuyến khích anh em công nhân. Quãng khai thác ra hàng tấn, đóng vào bao bố chất xuống thuyền chở ra Hải Phòng.

Cho tới một hôm, tôi phải làm thêm một căn nhà 5 gian như kiểu dưới xuôi ở ngay cạnh chiếc nhà sàn để chứa «quặng». Tôi ưa tính mịch để suy nghĩ nên tôi sang ở căn nhà mới làm đó. Ngày đêm đầu, tôi đã thấy xuất hiện bóng một người đàn bà ăn theo lối người «Thái», chấp chớn, ăn hiền trước mặt tôi, mỗi lúc tôi chợp ngủ. Xưa nay tôi vẫn ao ước có dịp được gặp «ma», thì lần đó tôi đã được như ý. Tôi rất bình tĩnh. Theo lời các thầy mo dặn. Tôi lấy cuộn chỉ ngũ sắc ra chèo vào bóng ma, quả nhiên «ma» không biến đi được nữa. Nàng hiện ra là một cô gái miên sơn cước, thật nỏ nà, đẹp đẽ. Nàng nắn nỉ vào xin và nói với tôi rằng:

— «Thầy Hai ơi! Em tuy là ma nhưng em không độc ác như lời người đời thường nói đâu. Thầy Hai đừng sợ. Em tuy đã chết, nhưng trên dương chưa hết và, đối với chúng em của chất duyên

Một đoạn tình duyên ma quái

Truyện ngắn của NGUYỄN TỐ

tiền kiếp nên trời sui khiến thầy Hai mới «bắt» được em thế này».

Nói tới đó nàng lặng lẽ ngồi sát hẳn vào bên đùi tôi. Tôi lúc đó như bị nhào nhào năng quyền rũ. Tôi say mê ngắm nàng rồi ôm ghì lấy nàng đẩy xuống giường. Nàng không chống cự. Nàng cùng tôi mê mẩn chìm đắm trong cuộc mây mưa «đỉnh Giáp, non Thần», cho mãi tới khi có tiếng gà eo eo gáy trong thôn xóm, xa xa. Bấy giờ nàng mới bừng tỉnh, sẽ đây tay tôi ra và nói!

— «Thôi, gầy gầy rồi. Để tôi mai em lại tới. Thầy Hai bỏ chỉ ngũ sắc đi cho em về cõi âm kéo Diêm chúa biết thì thầy và em cùng bị tội nặng».

Tôi yên lặng trờn nàng mặc lại xiêm y và bấy giờ tôi mới hỏi đến tên nàng. Nàng cho tôi biết tên là Ngọc Thúy. Trước kia là con gái rất được cưng chiều của vị Quan Lang vùng đó. Ngọc Thúy chết đi giữa thời xuân sắc tung bừng làm gia đình buồn bã, vắng tanh. Quan Lang sinh ra nàng vì tiếc thương con gái gầy, làm bệnh nặng rồi cũng qua đời cách đó mấy tháng. Do một cơn bạo bệnh Ngọc Thúy chết đi, song vong hồn nàng còn u uất nên thường thường xuất hiện về trên những lúc đêm khuya, canh vắng. Vì vậy mà nàng có dịp gặp tôi trong căn nhà mới cất tại khu mỏ Ngân Sơn này.

xXx

Đúng như lời hẹn. Đêm sau, Ngọc Thúy lại hiện hình về căn nhà hoang vắng đó và cùng tôi trò chuyện, hết như một đôi vợ chồng mới cưới. Thật là:

«Đám chim trong cuộc truy hoan»,
«Thời kỳ trăng mật đã vàng cùng thủa»...

Tôi ngập lặn trong biển tình ái cùng nàng đến nỗi bề bề cả công việc mỏ của cha tôi. Ngày thì tôi ngủ say như chết, để đêm đến lại cùng Ngọc Thúy vui chơi, chè vờn. Dừng đã tới ba tháng trôi, khiến sức khỏe của tôi suy giảm quá nhiều, trông vào gương thấy mặt mày hốc hác, tôi mới giật mình tỉnh ngộ.

Cũng may thay cho tôi, đêm đó Ngọc Thúy tới hỏi khuya một chút. Nàng ngồi sát bên đùi tôi, một tay vịn vào vai tôi mà khóc sụt sùi. Tôi cứ tưởng nàng giận tôi gì đó? Nhưng, Ngọc Thúy đã nói qua giọng dạt, nước mắt:

— «Tình cảnh của em thật là đau khổ, anh ơi! Có lẽ đêm nay là đêm vĩnh biệt của em và anh. Nếu anh không cứu em thì em sẽ bị giam cầm chưa biết đến ngày nào mới được tự do. Số là có kẻ kếp thây em đi về vui thú với anh nên ghen ghét, tố cáo với Diêm Chúa. Bởi vậy, Diêm chúa đã hạ trát truy nã em rồi!»

Nói tới đây, Ngọc Thúy lại bụng mặt khóc. Tôi không biết tính sao? Mới hỏi Ngọc Thúy:

— «Giờ, anh có thể giúp em cách nào? Em cứ nói cho anh hay, chừng may có thể giúp em được chăng?»

Ngọc Thúy lau nước mắt, sụt sùi nước nớc nói:

— «Giờ chỉ còn cách anh hy sinh một món tiền mua thật nhiều đồ vàng mã, gết ỉ con dê, 1 con heo, 1 con gà luộc hẳn hơi công, rồi đốt xuống âm cho em, để em đem những thứ đó hối lộ cho ông quan giữ về an ninh dưới đó để xin ông ta cho bỏ lệnh truy nã em, thì may ra em mới có thể cùng anh tái ngộ được».

Tôi vui vẻ nói với Ngọc Thúy:

— «Tuồng là truyện khó khăn thế nào, chứ chỉ có làm như vậy giúp em thôi, thì anh rất sẵn lòng. Anh hứa sẽ làm đầy đủ như lời em yêu cầu trong vòng 2 bữa tới đây».

Nghe dứt lời hứa của tôi, Ngọc Thúy vui vẻ hiện ra mặt. Nàng lấy khăn ra lau nước mắt đoạn thụp ngồi xuống đất lấy tôi hai tay. Vừa lấy Ngọc Thúy vừa nói:

— «Nếu anh làm đúng như lời em yêu cầu với anh thì thật là may mắn cho em quá, đó cũng gần như anh «cải tử hồi sinh» cho em vậy».

Tôi lúi nhúi gật đầu, an ủi mấy lời và âu yếm nói với nàng:

— «Dù cách thức dương gian địa phủ song anh đã thương yên em thì anh không ngại ngại gì mà không giúp em, em cứ yên tâm đi lo liệu công

truyện miên là em làm cách nào để có thể tiếp tục đêm đêm về vui thú với anh cho phải vĩnh viễn xa em thì anh đau khổ vô cùng».

Nghe hết lời cầu khẩn của tôi, Ngọc Thúy sung sướng quá. Nàng ôm chặt lấy đầu tôi và đặt vào má tôi một cái hôn nóng bỏng. Đoạn, nàng từ biệt tôi để đi lo liệu công truyện. Tôi còn đang bàng hoàng trong dư vị của chiếc hôn «nồng cháy» của nàng thì thoát cái Ngọc Thúy đã biến vụt ra ngoài khung cửa sổ như một cái bóng «ma»!

xXx

Bằng hân đi một tuần lễ, sau ngày tôi làm lễ «tam sinh» và đốt vàng mã cho nàng thì một đêm kia, một đêm mưa gió ào ào Ngọc Thúy đột nhiên hiện về gian phòng cổ đơn, vắng lạnh của tôi.

Đầu tiên Ngọc Thúy lướt thướt, áo quần mòng dính dính vào da thịt nàng trông nổi lên nhúm nhúm đường cong tuyệt diệu. Tôi quên hẳn nàng là «ma», ôm ghì lấy nàng như lâu ngày lắm bị xa độn bà, tôi đặt nàng xuống giường và, một đêm, «đi-h-hấp, non Thần» tôi bị bỏ dằm cho nàng cùng tôi dằm «chìm» cho tới tận khi gà gáy eo eo ở trong thiên nhiên Ngọc Thúy mới bừng tỉnh dậy tôi ra và ngồi dậy sửa lại xiêm y rồi vụt biến đi đêm sau lại hiện về.

Cứ như thế ba năm trôi dòng đã, Ngọc Thúy đã lén lút sống với tôi như một người vợ hiền... Nhưng chỉ về ban đêm!

N.T.

Phủ Nhuận 21-8-1968

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG

COTRACYN

SỰ CÔNG HIỆU MẠNH LIỆT CỦA

2 TRỤ SINH (TETRACYCLINE + CHLORAMPHENICOL)
3 KHÁNG SINH (SULFAMIDES)
SINH TỐ B12

Trị bệnh:

CON NIT. BAN NÓNG. BAN CUA
• THƯƠNG HÀN
• CẢM HO. SÚNG PHỔI
NGƯỜI LỚN • NHIỄM VI-TRÙNG:
• GHỀ LỎ LỎÉT. VẾT ĐAU SÚNG TẤY, LÂM MỤ

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG

BE TRONG GIẤY THẺ CÓ HÌNH TRÁI TIM

MUA ĐỂ DẪNG TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Xuân cố giữ cho gói giấy trên tay khỏi rơi và rút xuống đất trong khi nâng kẻ vai lấy sức lách mình trong đám đông để rặng tới được một quầy. Mồ hôi trán đã đổ giọt cả lưng áo nâng đã ướt đầm, hơi thở mạnh tới được bên quầy. Hơn một lần gói giấy ở tay nâng tới xuống khi Xuân gần tới tới, chính phải cúi xuống lượn, thành ra lúc ngừng đầu lên được thì đã bị người khác đánh mất chỗ.

Đây là quang cảnh trong một tiệm cầm đồ vào tới 29 Tết! Vì là ngày cuối cùng của một năm, nên sự cần chú ý trở nên hồi hộp, đông gấp mấy ngày thường. Phần nhiều họ lo chuộc ra những món đồ tới đúng có về giặt với vải, đủ háp háp để mặc ba ngày tết, rồi sau đó, nếu cần, lại gói ghém đem cầm lại.

Họ nhón người tới, nhón gót lên cao, lách vai nhau, nhón cổ cho dài để mà la, go hoặc thổi bằng những giọng thét lớn vì sợ tiếng của mình sẽ bị át đi bởi những tiếng ồn ào khác.

— Ô hay! Sao đó tới lấy lâu quá vậy?
— Cái đồng hồ của tôi hiệu Cafor, sao lại đưa thứ ồn định này?

— Thời, năm hết tết đến, cầm cho ta trảm đi! Mới chuộc hồi sáng mà!
— Cửa tôi hỏi do bà bà, một quần Mỹ-a sao đây lại thiếu một cái?

— Mới qua có mấy ngày mà cũng tính lời một tháng, ăn gì cắt họng vậy?
— Cen khi! Người ta là dân ông, chuộc hai cái quần tây Polyester, lại nhừ đưa hai quần lảnh của dân bà cho khi nào mặc à?

Những bộ mặt nhún nhủ vì một nhọc vút tươi lên và cũng cười ở khi nghe anh thợ may gắt lên với người trong tiệm như vậy.

Nhưng riêng Xuân không cười. Nâng chỉ có lần mình tới, đưa tay năm lấy kẹp quần.

— Đi đâu lần nữa vậy?

Xuân không cần nhìn coi ai đã hỏi mình, mà chỉ vờ trả lời vấp đặt gói giấy lên mặt bàn.

— Đi thế đó chứ đi đâu?

Đột ngột, Xuân mở tung gói đồ của mình ra trước mặt người giúp việc của tiệm. Có tiếng chò hai:

— Chà, cái mừng cơ như vậy ai đã cầm?
— Nó vàng là bị ăn khố chứ đâu phải cũ! Mừng hai nết, mới mua có hơn tháng mà. Lắm ơn cầm dùm cho bà trảm!

Xuân vờ dứt lời, chứ cầm đồ đã * xi * một tiếng:

— Sao không nói luôn trảm trảm cho nó gọn! Mừng vàng kìa mà đôi bà trảm? Một trảm cầm dùm cho! Không thôi, đem về.

Xuân xuống giọng van nài, hạ bốt giá:

— Thôi, hai trảm! Chứ cầm dùm làm ơn phước.

Nhưng * chủ * vẫn lắc đầu:

— Có cầm thì lệ đi, người ta còn mắc bạn nhiều việc, không có thì giờ.

— Thì chủ làm ơn...

— Lắm ơn ăn cái chén! Không cầm thì ra đi cho người khác vớ.

Xuân thấy lòng thất tại trước sự đối đãi của người giúp việc trong tiệm. Vừa tức vừa mặc cừ, chẳng nói thêm nữa lời, Xuân ôm mừng lách ra ngoài. Ngọn gió ngoài đường thổi lùa vào mặt khiến anh thấy dễ chịu và tỉnh táo. Nhưng rồi Xuân chợt nhớ tới hiện cảnh ở nhà.

Trên chiếc giường kê ở góc nhà, giờ đây hân mê đang nằm rên và chồm nhang, thướt của con gái đẹp về. Bà hoàn toàn lầy, mẹ nâng đã thỉnh thoảng bị bệnh, gia đình lam vớ cảnh túng lữ. Mà cả đây, con mà bệnh lại như những ngày cuối năm để đến viếng, khiến Xuân khó lòng suy sớt, đành ôm chiếc mừng để nhứt đi cầm.

Ngột tới mẹ chờ thuốc ở nhà, Xuân lại lách mình chen trở về tiệm. Phải vất vả và rách cả một đúp đọt dầu lưng áo, nâng mới tới được bên quầy. Xuân nói như muốn khóc:

Tình nỏ' giữa mùa Xuân

☆ của TRIỆU TRIỆU

— Bị nhà có người đau thỉnh linh nên mới phải cầm vào đêm 29 Tết như vậy. Chứ tội nghiệp cầm cho trảm rười đi!

Nhưng nói gì thì nói, cuối cùng Xuân vẫn phải chịu cầm có một trăm bạc, vì chủ giúp việc như định không tội nghiệp nâng...

oOo

Ông Ba thở hổ đã vì cạm cách mẹ góa con mồ côi của gia đình Xuân, nên cho nâng mượn trảm để lo thuốc thang cho mẹ. Nhờ đó, mẹ nâng đã được ra khỏi. Hơn nữa, ông còn đưa nâng đến sở làm để giới thiệu cho Xuân trở thành cô phụ hồ với số lương một trăm đồng một ngày. Nhờ đó, gia đình Xuân cũng lần lần hết còn lam cảnh túng lữ như trước.

Cái mừng cầm đêm 29 Tết, nâng cũng đã chuộc về cũng như đã trả hết được số tiền ông Ba từng cho vay trước.

Từ bác trai đến các anh chị em thợ hồ, thợ mộc, thợ sơn đều tỏ ra mến người con gái đẹp thương và khá ái ý, kể từ khi nâng đến làm bữa mừng sáu Tết. Nhưng cũng có một đôi già trẻ trẻ thường tỏ lời kêu ghẹo, vì tưởng đã Xuân cũng như phần đông các cô phụ hồ khác. Với mấy gã cý, Xuân chỉ nói gọn một lời:

— Tôi chẳng phải là người để các anh đùa phá. Xin nhớ cho như vậy!

Bữa nay, đang lúc lo làm việc, nâng bỗng nghe anh thợ sơn trẻ tuổi vừa đưa có quần sọt trong hộp, vào hồ vui vẻ:

Lấy thợ sơn đến có sứt sứt hất, lấy thợ hủ những cái cùng với!

Anh thợ hồ nghe bực, cũng vội hồ tiếp như để đáp lời:

Muốn xây cất một cơ đồ, Em ơi lấy chú thợ hồ là con; Đại gì lấy chú thợ sơn

Những sơn cùng cộ mà cơm cháo gì!

Xuân chỉ cười thầm trong bụng, vì nâng đã biết họ hồ như vậy ý muốn ám chỉ vào ai rồi. Chú thợ sơn vừa hồ trước không ai khác hơn là Cung, con trai độc nhất của ông Ba, người em của nâng vậy. Vừa lúc ấy, bác thợ lớn tuổi khác tới Xuân:

— Lắm sao, có Xuân? Có lều ai? Thợ sơn hay thợ hồ?

— Dạ, tôi chẳng hồ mà cũng chẳng sơn! Đại chỉ mua có chút giấy cột vớ người.

Ông Ba nghe con trai hồ, liền biểu:

— Chà may là thợ hồ mà may mới vậy nghe được! Nếu lấy thợ hồ chỉ ăn toàn vớ với cái thì tội tại tao ế vớ hết sao? Còn cái thợ thợ sơn của mày chắc quý lắm đó. Nghe không hồ, lo nói tâm bực!

Mọi người đều cười lớn, tỏ ra vui vẻ. Xuân quỳ nhìn về phía Cung, vừa vận bất gặp đôi mắt của anh chàng chiếu thẳng vào mình. Nâng vội cúi xuống, nhưng trên đầu mà của cô gái xuân thì chợt hồng lên một màu tươi đỏ duyên dáng. Một chút gì len lén vào người nâng khiến lần thứ như: Xuân thấy lòng mình hoang mang khó tả. Phải chăng đây là triệu chứng của sự thay đổi trong lòng cô gái đẹp đã tăng lên hương sắc? Nâng liếc nhìn Cung mà miệng khế nỏ nỏ cười không có...

☆

— Đây vớ Quang Trung đâu có xa xôi gì. Hơn nữa, mỗi tuần anh sẽ về thăm bà má và em có gì đâu mà em phải khóc?

Cung đã giảng giải cho người yêu nghe như vậy, nhưng Xuân vẫn không thôi nức nức:

— Chúng may tháng mới hết thời gian huấn luyện? Và thì ra, biết anh có được ở Saigon, hay lại phải đi xa!

— Anh đâu có thể biết trước được. Nhưng thời gian huấn luyện có lẽ chỉ trong vòng sáu tháng là nhiều.

Đã ba tháng nay, Cung và Xuân chính thức đi tới chuyện yêu đương, một chuyện rất thường của đôi trai gái, không có chi lạ. Hai kẻ ở chung một xóm, ngoài sự Cung là con trai của người em, anh còn là chàng trai thật thà, hiền lành; do đó, đã làm xiêu lòng người con gái tên Xuân. Nâng đã ngã vào đôi vòng tay của chú thợ sơn với một niềm tin ở tương lai chung vợ.

Nhưng họ vừa mới yêu nhau thì Cung được lệnh nhập ngũ. Xuân khóc đỏ mắt ở ngày Cung đi trung tâm huấn luyện Quang Trung, mặc dầu nâng biết rõ sẽ có ngày Cung trở về.

— Em ở nhà ráng sức học mẹ và coi chừng bên nhà dùm anh nhé! Hết thời gian huấn luyện, chắc chắn anh sẽ về.

Đó là lời chia tay ở buổi Cung lên đường. Bữa nay tính ra Cung đi đã được 4 tháng. Và đang nhớ lời Cung nói, mỗi tuần anh đều có về thăm nhà và người yêu.

Sáng nay, một sáng Chúa nhật như thường lệ. Xuân đang chờ Cung về, chợt có người lôi xòm chực tới báo tin:

— Có Hai ơi! Lê tới coi lão chủ phố đang gọi với bác Ba bên nhà.

Xuân vội dậm về ngồi nhà, rồi chạy vớ xòm trong. Tới nơi, nâng đã thấy lão chủ phố đang đánh gậy với cha chồng tương của mình.

đó là cái bàn ra ngoài. Nâng vội bước mau tới về gần đó.

— Ông không có quyền liệt đồ của bà tôi ra ngoài đường. Ở mượn mà trả đủ tiền nhà, không có quyền đòi lại đồ cho người khác mượn rồi liệt đồ của người ta ra đường.

Lão chủ phố thấy Xuân làm dờ, bèn quay lại:

— Không mắc mớ chi tới cô! Số tôi tới kêu lính bắt giờ.

Xuân nổi nóng:

— Ông không có quyền đuổi ngang ai cả, trong khi người mượn vẫn trả đủ tiền nhà mỗi tháng.

Vì mắc cở với lối xóm tác đó đang hồ đồng để coi, lão chủ phố toan bề hành hung Xuân. Mọi người trong xóm thấy vậy, vốn đã ghét sẵn lão ta nên tức vớ ngăn cản. Lũ trẻ nhỏ tinh nghịch lấy gáo và gạch đá liệng vào người lão. Chẳng đó một chiếc quần liệng trúng mắt lão ta khiến sưng vớ lên. Lão tức mình bèn đi thưa, phao vu cho Xuân đánh mình.

Do đó, Xuân liền bị giữ lại để lập biên bản.

Cho đến sáng ngày thứ ba, Xuân vớ cùng cảm động khi thấy ông Ba đến mẹ nâng đến bất xin phép được thăm nâng và đưa đồ ăn. Mẹ nâng run run hỏi:

Con ơi, liệu có sao không?

Xuân phải an ủi mẹ:

— Không sao đâu, má à. Chỉ một ngày nay con ế vớ, bị biên bản đi lập xong.

Ông Ba đưa cho con đũa vớ lại để bánh mì và gói thịt quay, rồi nói:

— Con đừng lo! Thăng Cung nỏ cũng sắp về rồi. Lối xóm sẽ làm chứng cho con. Chắc chắn không sao đâu.

Xuân tiếp để bánh, đôi mắt đỏ hoe:

— Thôi, bà và mẹ cứ về đi. Có lẽ chiều hay sáng mai là cùng, con sẽ có mặt tới nhà. Không có chuyện chi mà sợ.

Sau một hồi nói qua, nói lại, thăm hỏi con gái, hai thân già đôi nhau ra về. Xuân quay trở vớ với lời van vái thăm trong bụng:

— Lay trời cho anh Cung mau về đang tiếp lo việc này, kẻo bà má già rồi, làm sao lo lắng được.

oOo

Nội vụ này nay ra cả Biên Lý Cuộc. Ban ông Ba có thêm 15 nhân chứng toàn là người lính xóm: còn lão chủ phố chỉ có một mình vớ bác tài xế xích hồ đã đưa lão tới xóm Xuân ở.

Ông chắc chắn có Nguyễn thị Xuân này đã hành hung ông có thương tích?

— Dạ, đúng y thị đã hành hung tôi sưng cả môi trề.

Ngày qua bác xích hồ má, ông Biên Lý hỏi:

— Anh đã thấy những gì, hãy nói cho đúng.

Vốn sẵn ghét những kẻ cay nghiệt, nên bác tài xế xích hồ nói:

— Tôi dụ xe ở ngoài xa, nên không biết được rõ đầu đuôi sự việc.

Ông Biên Lý hỏi Xuân:

Vì sao vớ hành hung ông chủ phố đến có thương tích?

Xuân nghe hỏi, bèn diễn tả hết mọi việc, nhất là sự ỷ giầu hiếp kẻ mượn nhà, đuổi ngang người đang ở. Kể đó, cả 15 nhân chứng đều khai đồng như lời Xuân vừa khai.

(Xem tiếp trang 27)

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

VĨNH-DU CÔNG-TY

FERBLANTERIE & LITHOGRAPHE SUR MÉTAUX

Hội trách nhiệm hữu hạn. Số vốn : 9.600.000đ.00

Spécialiste d'imprimer et fabriquer toutes sortes boites de Biscuit, thé, médicaments et les plaques vernies en couleurs

1-3-5 đường Đỗ Thành Nhân

(Văn phòng) TEL : 23.963

9, đường Đỗ Thành Nhơn (Cơ xưởng)

SAIGON (Khánh Hội)

Truyện con Gà Thần trong cuộc xây cất Đền Thiên, Đền Thích

★ Huyền thoại Cao Miên của LÊ-HƯƠNG ★

Vào khoảng năm thứ 600 theo Phật lịch kỷ nguyên ở nước Trung Hoa có một người lao công tên Lâm Thành (Lim-Seng) nài khỏe vô cùng. Từ nhỏ đến năm 50 tuổi ông ta không dám cưới vợ, vì gần mãn đời ở vườn cho một phú thương ở Thường Hải, ông vẫn còn thiếu 6 nén bạc khổng sao trả dứt nợ.

Người chủ gia Lâm Thành khai phá một vùng đất hoang cả hờ sông và lặn vườn hoa. Ông trở gặt rất khéo đem lại cho chủ nhiều món lợi đáng kể.

Một hôm, năm nàng tiên nữ hầu vi Thần Indra lên xuống vườn hoa đùa ngoi n. Trong năm nàng ấy có cô Dibodacan, bé sáu cả bông cên về trời.

Thần Indra trợn giận liền bắt Dibodacan xuống trần làm vợ Lâm Thành 6 năm để trả nợ ấy.

Dibodacan từ nhục, lấy từ vị Thần liên lạc đến chời người trồng hoa. Nàng thuật rõ đầu đuôi cho họ Lâm nghe và xin năng khâu sửa tấp hầu chàng. Họ Lâm một mực chối từ không dám nhận vì gia cảnh quá bần chật và món nợ chưa thanh toán xong. Nàng tiên nữ ăn chửi nên yên lòng vì nàng có tài phép làm nhiều nghề tuyệt khéo, khả dĩ kiếm tiền để d nợ.

Lên lời cô gái, Lâm Thành ưng thuận. Vợ chồng ăn ở rất mực đầm ấm.

Ba tháng êm đẹp trôi qua, Dibodacan nhận thấy chỗ có nhiều tài sản tới mới biết về số nợ kỳ diệu.

Nàng khuyên chàng vay thêm bốn nén nữa để nàng làm vốn gây dựng.

Lâm Thành về nhà chủ mượn đủ số gạo cho vợ. Nàng tiên nữ nhờ chồng mua hết chỉ từ đủ màu được 20 cân. Nàng dệt nhiều thứ hàng không hiệu nào bì kịp. Lành mừ g rở đều đáng chú.

Người phú thương thấy quá, sợ g ngay 50 nén bạc và cho luôn luôn kị n. Lâm Thành mua hết chỉ tơ đem về vợ dệt thêm.

Người chủ điều đình với Lâm Thành cho thần nhơn đổi học nghề. Nàng tiên, sẵn lòng c dạy và nhờ đấy nhà phú thương g phát đạt rất chóng và có quyền hể rất to.

oOo

Một năm sau, Dibodacan sanh một đứa con trai kháu kị h. Vừa biết bò cạp cạp đã mọc đất nân thành quách, lâu đài, khi biết đứng thì thích về trên đất hình người, hình thú, mà về luôn luôn kị n. Do đấy mà nàng đặt tên là Popusnoker.

Năm năm sau, Popusnoker khôn lớn, biết đọc sách, viết chữ ít n. Nàng Dibodacan mãi bận ở trần thế, nhân lúc vắng chồng, bé sáu cả nua để trên gối rồi hay về trời.

Khi Lâm Thành hay tin mất vợ và thấy g đóa hoa thì biết rõ đầu đuôi, chỉ thần cho với con thơ chứ không làm gì được.

oOo

Trong thời ấy, ở xứ Cao Miên, Quốc Vương PucasaJa bằng hà mà không rõ con nối nghiệp. Giòng dõi nhà vua Prah Thong đến đây là đứt, chỉ còn hai ông Krong Huy và Kray Huy là người trong Hoàng tộc mà thôi. Ngai vàng chưa được vị nào kế vị.

Ngày kia, một gầu phu nghèo kiết, quần năm sống với nghề lượm

củi khô, thỉnh linh gặp trận mưa rào, chạy vào núp trong miếu ông Tà.

Thần Indra biến ra hai con gà một con đen, một con trắng. Gà đen đậu trên cây đôn d ng của ngời miếu, gà trắng đậu trên nóc. Lát sau gà trắng cất tiếng gáy. Gà đen ngẩng lên nhìn và hỏi bằng tiếng người n:

— Gà trắng đứng trên ta gáy om om như thế ? Gà ấy có tài giỏi gì không ?

Gà trắng đáp :
— Ta là Hùng Bạch Kê, hoàn cầu vô song địch. Người nào ăn thịt ta sẽ được làm vua.

Gà đen đáp cách mà rằng :
— Con ta là Hoàng Hắc Kê, gáy một tiếng động đến chín tầng trời.

Người dân ông ăn cái đầu của ta sẽ được làm Vua Sà, người dãi bi ăn đuôi của ta sẽ được làm Hoàng Hậu, người dân ông ăn ngực của ta sẽ được làm Vua. Nhà người không nên khinh thường vị Chúa sà này.

Gà trắng vỗ cánh bay đi. Gà đen vẫn đậu nguyên chỗ cũ.

Gà tiêu phu sẽ ăn đến gần, chụp gà tiêu vụn cò chết và đem về nhà. Gà thì thâm thuật cho vợ nghe và hỏi vợ xáo xáo để ăn lên. Người dân bà nấu nướng xong, dọn ra mâm, nhưng người chồng không ăn ngay bảo vợ rằng :
— Chúng mình sắp được làm Vua và Ho ng Hậu thì chờ, phải tắm rửa sạch sẽ, mặc quần áo mới rồi sẽ ăn.

Người vợ đồng ý, cùng chồng đem mâm thịt gà để trên bộ sùng, đặt nhau xuống nước rửa sạch.

Khi trở lên, cả hai ngạc nhiên không thấy mâm cơm hết hoàng chạy tìm từ đó đến chừ không gặp, bên chười nhau râm trời.

oOo

Dòng thủy triều dâng lên đưa mâm cơm cò thịt gà chứa sang làng bên cạnh. Một gầu ăn vụn, far dang lìa voi xuống sông g thấy mâm cơm trôi đến mình liền bưng lên chửa dâng vị Sái cê.

Nhìn biết đích là Hoàng Hắc Kê. Vị Sái ăn cái đầu, cho Tar miếng ngực và vợ Tar tên l. Vong cái đầu. Ông không nói gì cả, chỉ chúc lành cho hai vợ chồng mà thôi.

Ba ngày sau, bá quan trong triều họp nhau bàn tán :

— Trong nước không có vua không thể nào được. Bây giờ chúng ta phải chọn một vị Chúa theo lòng Trời định đoạt. Chúng ta thắng bành cho voi và để voi tự đi tìm lấy. Người nào được voi quý cho lên lưng sẽ tức vị (1)

Quần nhơn đồng ý van vát Phật, Trời rõ thả bảy xoi đi ra khỏi thành. Con bạch tượng đi đầu dắt cả đoàn đến nhà tên Tar phủ phục xuống.

Tar lên lưng voi và thành tức vị xưng tên là Devunagschar.

Hai vị Hoàng thân Krong Huy và Kray Huy tức giận, dẫn bốn bộ binh đến thị trấn Kakan trong tỉnh lý Bodhisattva cắt lâu đài và không chịu thần phục Tân vương.

Trên thượng giới, vị thần Indra thấy hoàng hậu « Vong » không có con, nghĩ rằng :

— Ta sẽ cho Hoàng Hậu một đứa con trai chính dòng của ta để lập cơ nghiệp hoàng triều Cao Miên.

Một hôm, nhân Hoàng hậu có việc ra khỏi thành, vị thần Indra bay trên mây. Dưới trần gian thiên hạ không

nhìn rõ hình dáng vị thần chỉ thấy một vùng ánh sáng xanh (2) rờn bao trùm vạn vật. Mọi người la ó lên :

— Ánh sáng từ trên trời rớt xuống. Vị thần Indra thả trên mình Hoàng hậu một trận mưa hoa kết thành bụi rồi biến mất.

Hoàng hậu thụ thai sanh một đứa con trai và đặt tên là Prah ket Melea nghĩa là « Ánh sáng có hoa ».

xxx

Ở bên Tàu thả gồ bé Pokusnotar tìm mẹ khắp nơi không được, lấy làm buồn khổ khôn cùng. Nào mười tuổi nó bắt đầu họ tập. Mày hôm nó hỏi cha :

— Mẹ con ở đâu ? Mẹ con là người thế nào ?

Cha nó rầu rầu đáp rằng :
— Mẹ con là một n đng tiể ở trên trời. Mẹ con chỉ ở ng từ 6 năm mà thôi. Vợ gồ cha không hề nào biết mẹ con ở đâu ?

Popusnoker l m hình không n gì, nhưng l gồ qu cội địn đi tìm mẹ bắt cứ ở đâu dù phải chế dục đươn no cũng vui lòng. Cha nó hết lời khuyên mà không ngăn cản được, d nh để nó lên đường.

Đưa con cò hiểu qua đèo, xuống ruộng lễ trời cây rừng ả, dờ d, ngủ trong hốc đá, trên nhánh cây, trỏ đi đến một khu rừng, đầy hoa xinh đẹp t l quàn áo rách bướm không ta hình dáng gì nữa.

Nhưng lòng trời tựa nó, xui khiến cho mẹ nó theo đoàn tiên nữ xuống ruộng hái hoa.

Thoạt tiên thấy, nó nghĩ thầm :
« Ta đi hằng mấy năm trường qua nhiều khu rừng hoang vắng, ta chưa gặp một người nào trên cõi trần. Quần áo ta đã rách nát khiến ta phải che thân bằng lá cây. Bây giờ ta gặp đám người tuyệt sắc như vậy, cò về đây là n đ g n g tiên nữ mà cha ta đã nói cứ không phải người thường đâu l »

(1) Người Ấn Độ cũng dùng phương pháp này.

(2) Theo đạo Bà la môn hào quang các vị Thần màu xanh.

Popusnoker trốn trong bụi rậm chờ đoàn tiên nữ đến gần, vãi rằng :

« Nếu các nàng này là tiên nữ và mẹ tôi khổ g ở đây thì xin đoàn tiên bay về Trời. Nếu cò mẹ tôi, xin cho mẹ tôi ở lại không bay được ».

Vài xong, nó nhảy ra chụp đại. Các nàng tiên vụt bay lên mây, riêng nàng Dibodacan không g cắt chân được.

Popusnoker niu mẹ khóc ròng. Bà mẹ than rằng :

— Chao ôi ! Ta lại bị người trần quấy nhiễu nữa !

Đưa con mắt mẹ kể lễ sự tình, bầy giờ nàng Dibodacan mới rõ nguyên do. Nàng an ủi con :

— Mẹ không thể nào ở với cha con vì th i hạn đã mãn. mẹ phải về Trời lo phận sự, hương không lẽ nào mẹ què cẩu k ăn Thần Indra n đ hộ cha con và con. Ngày na, gặp cò, mẹ sẽ đem con về Trời vào chịu vị Thần tối cao của mẹ.

Bé Popusnoker được mẹ cho tấm khăn chườm đầu bó lả c e thần rồi âm bay lên mây, tấm băng n c e thơm rồi dặt vào ra mắt Thần Indra s Sun sống quá, nó mừng hí hờn, như khi đến giữa đền vàng, nó phải sỵ ngạt xiu.

Vừa lúc ấy, Thần Indra đi ra, thấy lả mặt phẫn hờn rằng :

— Thằng bé này ở đâu đến đây ? N n Dibodacan g xuống tàu :

— Bạch lên Thần, n l con của tôi lúc bị đẩy lìa vợ (Lim Seng) Lâm Thành.

Thần Indra truyền :

— Đứng lên, gầ k a l !

Popusnoker tỉnh dậy, quí lạy ra mắt thần. Gợi nó vào d, t i Indra hỏi hàng ngàn câu cò, về vùn nó ở.

Nó trả lời rành mạch từng khoản không vấp vấp. Mẹ nó tâu rằng :

— Con tôi ọi n. Bể về, chạm trổ, cắt lâu đài, thành quách rất khéo.

Thần Indra phán :

— Học trò khó g ó thầy là người dui, không làm ra trò gì cả.

Ta sẽ cho con nh người vào xưởng của vị Thần Điều khắc học nghề.

—Mãi đến bây giờ tại con mới được chui ra khỏi cánh má ! Sung sướng quá, bở câu ời !

Xong rồi phải trở xuống trần nhô không ở đây được vì nó không phải là Tiên.

oOo

Bé Popusnoker và học đủ các nghề, về ngành kiến trúc, mỹ thuật, hội họa, chạm trổ, đóng tàu chạy trên mặt đất, khám vàng bạc, rèn sắt, và phép hóa thân thành đá.

Sau một thời gian cố gắng, nó thuộc hết lối thầy và được ban khen:

— Con đã thấu thạo được tất cả tinh hoa của nghề nghiệp. Tài của con vượt hẳn thầy. Từ xưa đến nay, thầy chỉ có thể xây vài lâu đài cho một triều Vua mà thôi, ví dụ một vị Quốc Vương lên ngôi nhờ thầy tạo cung điện, thầy biến hóa trang khoản khác là xong ngay nhưng khi nhà Vua băng hà thì ngôi đền ấy cũng tiêu tan. Con đối với con thì những gì con kiến thiết có thể đứng vững hàng ngàn năm không sụp đổ.

Đoạn ông thầy đặt Popusnoker vào trình Thần Indra.

Vị Thần tối cao rất bằng lòng và phong cho cậu thợ mới giữ chức luôn luôn viên chức đầu chưởng ở trần gian. Ngài truyền rằng:

— Tất cả thợ nào muốn xây cất lâu đài, nhà cửa phải dâng cho Popusnoker lễ vật sau đây: Một cái mâm trên để một ve rượu, một nén bạc, 4 miếng bẻ chuối đượm trâu cau, 5 khúc vải trắng, một chén gạo và một cây đèn cầy. Nếu tế nào không tuân phép này sẽ bị đui hai mắt, mây kéo che mặt trong đền.

Sau khi phong chức cho Popusnoker, Thần Indra nhờ đến Preah Ket Méalea, Ngài bay đến xứ Cao Miên đáp xuống sân châu.

Dân chúng bằng hoàng khi thấy một đám hào quang màu xanh tỏa khắp trời và chiếu xuống Đền Vua.

Linh thị vệ vội vàng vào tâu Quốc Vương Deva-gaschar:

— Muốn tâu bệ hạ, có một vị Thần ở trên trời xa xuống, mình mặc toàn một màu xanh, hào quang tỏa khắp đền. Hiện thời Thần đang vào chánh điện.

Nhà vua vội vàng chạy ra, nhìn thấy Thần Indra, liền cúi xuống lạy chào.

Thần phán:

— Hiền vương có biết con của ta chăng?

Nhà vua đáp:

— Dạ bẩm không.

— Vậy chứ Hoàng hậu sanh Hoàng tử Preah Ket Méalea trong trường hợp nào?

Nhà Vua đáp:

— Bẩm Tâu Thần, trong lúc tiện nội vào vườn hoa có một ánh hào quang xanh bao trùm cả Trời. Đất, đá đầy nhiều tràng hoa rớt xuống mình tiện nội. Từ ấy tiện nội thụ thai.

Thần Indra nói:

— Chính là thọ nhận đứa con ta.

Đức Vua Deva-gaschar gọi Hoàng tử Preah Ket Méalea ra chào lạy vị Thần.

Thần Indra bỗng Hoàng tử đề ngồi trên đùi và phán rằng:

— Xưa kia, ta tên là Makhanubok (nghĩa là: người có đóng lưng) ta

xây cầu, đắp đường, cất nhà và chia của cải cho kẻ nghèo. Trời, Phật ban thưởng cho ta thành Thần Indra. Ta có lòng thương Hoàng Triều Cao Miên là một quốc gia mới tạo lập chưa có vị anh quân đứng mãnh nào cầm giềng mối nước nhà. Thế nên ta cho con xuống phàm để giữ gìn cương thổ và được sống trường cửu với thời gian. Nhưng Tạo hóa sanh con người chỉ hưởng thọ một khoảng đời nhất định và ít khi có người được trăm tuổi Trời. Ta đem con về cung cho con tắm trong hồ nước phép rồi con sẽ sống thật lâu.

Nói xong, Thần Indra bỗng Hoàng tử hay lén vào vườn hoa của mình. Trong vườn hoa có một hồ nước, Thần Indra cho Hoàng tử Preah Ket Méalea tắm mỗi ngày 7 lần và tắm luôn 7 ngày liên tiếp. Đoạn, ngài đưa Hoàng tử vào đền, cho mời 7 vị thần Brahma đến đọ kinh và làm phép cho Hoàng tử sống đến 400 tuổi. Ngài dạy thẳng xe cho Hoàng tử đi dạo xung quanh cung điện xem cảnh vật thần tiên.

Ngài phán hỏi:

— Con có vui lòng trước cảnh sắc này không?

Hoàng tử đáp:

— Bạch Tôn Thần, con rất vui lòng và hết sức kinh ngạc.

— Con sẽ trị vì xứ Cao Miên khi con trưởng thành. Hiện giờ con có ý thích cất một ngôi đền tại xứ con, giống như ngôi nhà nào ở đây chăng?

Ta sẽ cho một kiến trúc sư theo con về triều xây dựng ngay.

Hoàng tử bấy giờ mới được 12 tuổi, còn giữ tâm quá rụt rè trước vị thần.

Hoàng tử nghĩ thầm: "Trong nước ta không có ngôi đền nào đẹp bằng cung điện của Thần này, nếu ta xin xây cất giống như thế chắc Thần sẽ không bằng lòng". Bèn tâu:

— Con muốn cất một tòa nhà đẹp giống như cái chuông bỏ của Tôn Thần.

Thần Indra bật cười mà rằng:

— Cái chuông bỏ ấy đẹp lắm hay sao?

Ngay gọi Popusnoker phán bảo:

— Con là người phàm khổ ghe ở đây lâu. Ta cho con đến xứ Cao Miên cất lâu đài cho con ta, đẹp như cái chuông bỏ này. Khi con cất xong, ta sẽ xuống dự lễ Đàng quang của con ta.

Ngài đưa hoàng tử Popusnoker về đất Mên.

Nhà kiến trúc Popusnoker khởi công xây cất cung thất cho Hoàng triều vào năm thứ 620 theo Phật lịch kỷ nguyên. Ông cho đào hầm lặn đất nhồi nân các tượng hình như thần. Đưa con trai của vị xã trưởng trong làng tên Sovan phụ giúp với viên kiến trúc sư.

Khi Sovan hiểu được nghề và khả năng điều khiển công việc, Popusnoker nghĩ thuyết ra biên tìm vó ốc để làm vỏ làm hồ. Lúc trở về, thuyền đến vùng Somnonsen thuộc tỉnh Kompong Leng hiện nay là tỉnh Kompong Chhnang bị sóng to đánh đắm. Popusnoker cho vớt thuyền mà bỏ tất cả vó ốc. Vì thế đến ngày nay người ta vẫn còn thấy vó ốc biên trong giòng sông Somnonsen. Trải hàng mấy trăm năm qua dân chú g trong vùng lấy vó ốc làm vỏ mài đến bây giờ vỏ ốc đã chìm từ ngày ấy.

Popusnoker trở ra biên, một lần rửa, và chờ một số vó ốc kết sù. Đoạn ông sửa soạn 3 chiếc ghe để chờ hết mẻ men. Một trận bão đánh chìm một trong ba chiếc khi đến vùng Komnhanthom ở về hướng Đông vùng Dontri.

Popusnoker ra lệnh quăng hết đồ vật đã chở. Tổng số mẻ hợp thành một củ lao giữa giòng sông thế nên mãi đến ngày nay đất của củ lao Komnhan có màu đen như hạt mè và không một thứ đất nào pha trộn được.

Với số mẻ còn lại trong hai chiếc ghe, Popusnoker trộn thành một thứ thuốc rưới lên bề thành bằng đất. Đất hóa thành đá tức thì. Người Miên gọi thuốc ấy là "tức sa mạch". Ông không dùng lối cất giàng trở như chúng ta ngày

nay để dựng từng cây cột ông lại đắp nguyên một ngôi đền có năm ngọn tháp bằng đất rồi rưới nước phép cho biến thành đá, vì thế trong các khu vực vòm các nóc tháp không có cột gỗ, kèo gỗ.

Khi cuộc xây dựng đã hoàn thành ông sơn các hình chạm đá thật đẹp. Ngôi đền có vẻ tuyệt khéo và rất giống cái chuông bỏ của thần Indra. Hoàng tử Preah Ket Mealea lời khen ngợi nhà kiến trúc và nhờ ông ta cắt thêm nhiều ngôi đền khác, chạm trổ tinh vi.

Thần Indra hiện xuống trần với đoàn Tiên nữ Deva rưới nước thánh xuống mình Hoàng tử để làm lễ Đàng quang.

Ngài đặt tể Tân vương là Arthuphearn Preah Ket Méalea và gọi tên nước là Cao Miên. Lễ xong, thần Indra cùng đoàn tiên nữ trở về thượng giới. Người Miên cho rằng các tiên nữ Deva truyền nghề vũ cho dân chúng trong dịp này và họ gìn giữ đến ngày nay.

Quốc vương Preah Ket Méalea đề ý thấy trong những ngôi tháp ở Angkor rất không được ngay ngắn bèn gọi Popusnoker đến sửa lại.

Nhà kiến trúc tâu rằng:

— Xin Hoàng thượng truyền cho một người đàn bà cầm một trái bí chín mùi đập vào vách tháp thì ngôi đền sẽ đứng ngay lại.

Nhà vua nói giận la lớn lên:

— Nhà người nói đùa với ta phải không? Một trái bí có thể đổ nổi ngôi đền à?

Popusnoker cũng phát ý:

— Nếu Hoàng thượng không tin hạ thần, thì ngôi đền ấy sẽ đứng nghiêng luôn luôn, và từ nay về sau, tất cả các ngôi đền cùng loại ấy ở Angkor cũng sẽ nghiêng như vậy.

Sau đây ít lâu, Nhà vua giao Popus

noker ba sắt đem rèn một gươm hiệu Vương quyền.

Nhà kiến trúc nân sắt lọc phần cứng nhất cả ba tạ, ông chỉ rút lại có một lưỡi dao mỏng như lá lúa. Sự bén của gươm dao không ai có thể tưởng tượng nổi. Khi chém người nào ở đâu đến chân thì kẻ ấy bị cắt làm hai, mà không thấy dấu vết và người khác cho rằng chém thật. Nếu dùng dao chém ngang mặt cá lu đầy nước thì bị cắt làm hai mà không có một giọt nước nào bắn kịp ra ngoài.

Popusnoker rèn dao thật kỳ rồi dâng Nhà Vua. Quốc Vương Preah Ket Mealea cầm lưỡi dao, nổi trận lợi danh trách mắng Popusnoker trước mặt quần thần rất thậm tệ:

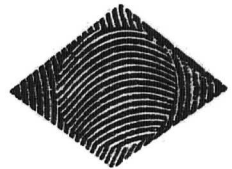
— Nhà người đã lấy trộm sắt của ta để làm của riêng mới rèn một cây bẻ nhỏ này với ba tạ sắt.

Popusnoker phát giận mà rằng:

— Tâu Hoàng thượng hạ thần không ở đất Cao Miên nữa. Hạ thần xin trở về Tàu.

Nói xong ông lạy về Vua và kéo cây gươm dưới sàn đi ra khỏi Triều.

Quốc Vương Preah Ket Mealea thấy sao gờ bị cắt đứt từng đoạn mới biết là gươm kỳ diệu cho người gọi Popusnoker đòi bắt dao. Nhưng, người thợ khéo chối từ và quả gươm xuống Biển hồ. Ông xuống thuyền về Trung quốc mới trường dạy dạy nghề cắt đền đài và không trở lại Cao Miên nữa.

Hội đồng Đô thành Saigon

Kính chúc toàn thể đồng bào
năm mới hạnh phúc
và thịnh vượng

Ông PHÓ THẠ GIÁ

— GIÁP VÂN THẬP

— NGUYỄN VĂN NAM

— TRƯƠNG VĂN THOẠI

— NGUYỄN VĂN PHÁN

— HOÀNG CƠ BÌNH

— PHAN NGÔ

— NGUYỄN QUÝ BẢO

— NGUYỄN DUY TÀI

— LÊ ĐÌNH DUYÊN

— PHẠM NGỌC HỢP

— NGUYỄN VĂN ĐIỀU

— TRIỆU SÊN HOẠCH

— VĂN DIỄN QUANG

— NGUYỄN NGỌC DÂN

— PHAN THỊ TƯỜNG

— VĂN CÔNG ĐÌNH

— LA THÀNH NGHỆ

Chủ tịch HĐQT

Phó Chủ tịch HĐQT

Tổng Thư Ký

Ủy Viên

Ủy Viên

Nghị Viên

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

Trĩ và Lỗ Mũi

Hà giá 1 tuần, gia truyền 3 đời chuyên môn trị TRĩ mạch lưu tiểu ra máu, TRĩ mệ, TRĩ ngoại Hyết nóng, ngứa lở các thứ ghẻ, Thấp dư lỗ mũi loét ngứa. Bảo đảm trị 5 ngày hết bệnh mọi lấy tiền, bà con nghèo giúp đỡ. Bệnh nhân ở lại có phòng ăn và ở không tính tiền. Đền bà có các cô y tá sắc ở đưa thuốc về tự sắc ở đâu đi làm việc ở đ. 460/1 Lê Văn Duyệt Saigon kể trạm Cảnh sát thời chợ Hoa Hưng 100 thuốc.

khào cứu không cần sách vở

Mỡ hồ sơ Gà...

★ của Năm Phón

Cái « mỡ » hiện nay là lập hồ sơ.
Người ta lo làm hồ sơ nhân vật, mình ở không
ngồi rồi thì lập hồ sơ... Gà !
Không phải là chuyện « thừa giấy vẽ voi »,
vì nghĩ rằng con gà ở một vài phương diện nào đó
có còn bảnh hơn người ta !

Nó bảnh hơn người là nó sẵn sàng để cho
người bắt nó làm trò giải trí. Nó so cựa chém giết
nhau ở nơi trường chợ.

Nó cũng sẵn sàng hi sinh nhảy vào chảo nước
sôi để giúp cho dân chúng khoái khẩu, dân nhậu dần
lửa.

Mấy năm sau này gà nhà thiếu dân số, hồng
hiếu có phải nó hao hụt vì bom bay đạn lạc hay
không, mà nhà gà Việt Nam xin viện trợ gà của
nhiều quốc gia khác.

Gà ngoại quốc cũng vui lòng đi cư qua Việt
Nam dưới hai hình thức : còn sống nguyên con và
tráp lanchi chết ngắt nguyên con.

Mấy tháng nhậu có bài bín rất khó tẩn đối
với gà nhập cảng. Gà nhập cảng bị con thật, thịt
nhiều thật, nhưng da đồ thì dờ ẹt thật thì lại xam
không thơm, không ngọt như loài gà tàu thuần túy
Việt Nam. Dân dăng ve chai càng chế bộ xương
của gà nhập cảng. Xương gà nhập cảng nhai mé
răng còn xương gà tàu thì giòn khốp, nội cái cu
lân dân lanchi nhậu vô tở dễ dàng.

Trình bày đại loại là có mặt ở Việt Nam, giờ
tui đi vào chuyên phần tích và nhận xét.

o o

CÓ MẤY LOẠI GÀ ?

Muốn phân loại gà hiện có mặt ở Việt Nam
chà nghiên cứu có lương tâm phải dựa theo tiêu
chuẩn khoa học mới được.

Có 3 hạng gà chia ra như sau :

- Gà cổ cựu thuần túy Việt Nam.
- Gà đồng hóa trong thời kỳ V.N. bị đô hộ.
- Gà di cư ngoại quốc mấy năm sau này.

Loại gà cổ cựu và thuần túy VN. gồm có gà
nồi đất, gà tàu, gà tre, gà ác.

Về điểm này tôi cần nói tới con gà ác một
chút. Hình như con gà ác vốn là gà ở Tây Tạng
của lão Đại là Đại ma xâm nhập VN lâu rồi cho
nên gà đó có tới 5 ngón chân, lông lá rất mịn và toàn
trắng. Da thịt nó lại đen xỉ. Một điều lạ người
phải thắc mắc là tại sao tên nó lại là tên ác mà thật
ra nó chẳng có ác như bọn Ma riáo. Phải chăng
người ta sau khi làm gói nó cảm thấy thịt nó ngon
ác ôn bồ ác liệt, nên gọi nó là gà ác ?

Có điều rất chắc chắn là gà ác chưng thuốc bắc,
là món ăn ngon ngọt vô phương, ăn vô còn phải đồ
mỡ hôi hột. Có toa thuốc rượu ngâm gà ác còn bồ
thận tằm tinh hơn cả rượu con bím bíp của ông
Bút Trà !

— Con gà đồng hóa có loại cù lự gà Tây, thân
hình h k nh kong, vụng về xấu xí, có con còn nặng đến
10 kí lô.

Gà đồng hóa có con gà sao, lông xám điểm
trắng, cái lưng cong cong như cái lưng ghe, bay đại
tài và khoái làm đờn nóc nhà. Có nhiên là nóc
nhà lá.

— Đến như gà di cư từ mấy năm nay thì có gà
Nhật, HK, Phi luật Tân, Đài Loan với những
cái tên đẹp lên bề bề mồm bề miệng quá, thành không
lên ra làm chi.

Nhưng theo cái luật, hồng biết luật của ai.
trong tương lai, những con gà di cư biến thành gà
đồng hóa, rồi từ đồng hóa lại biến thành gà thuần
túy VN.

Gà di cư hẳn vì chưa quen nước quen cái cho nên nó
sợ chưa được pháp phỉ với gà nhà. Từ đồ ăn vật uống
cách ngủ nghỉ tật của nó giống y người ở những
nước có tên ! Gà nhà VN cứ bươi rác, bươi rơm,

dùng cái gì cũng dăm xực vậy mà nó cứ sống mạnh
Giống như chủ nó luôn luôn sống thiếu thốn nhưng
vẫn mạnh mẽ, sanh sôi nảy nở can hồng được.

Có một điều lạ, trị chưa ra, là gà mái VN.
có thứ có râu gọi là g. râu. Râu gà không rõ là
thuộc loại râu nào. Nó không giống râu cứng mùi của
sạt-lô, không giống râu ngứa h trẻ của ông Năm Lão
không giống râu bó hàm của gà Từ Hải, không giống
râu năm chòm của Quan và Trương. Và nó lại
không giống râu bân úi của tướng Nguyễn K. ánh.
Râu gà mái VN. là từ râu mọc trên lông và lún phún
trên mặt con gà. Có lẽ chỉ ở VN là một xứ có
nhiều lý kỳ nên mới có gà mái có râu !

o o

LOẠI GÀ NỘI TỨC GÀ ĐÁ ĐỘ

Việt Nam rất hành diện là có giống gà chuyên
món ra trên mặt, kêu là gà nồi. Một số quốc gia
khác cũng có gà đá độ ấy, song không thuần gì ng,
và con số gà đó cũng rất ít.

Ở Việt Nam tính nào cũng có gà nồi, danh
tiếng nhất là gà Cao lãnh. cựa chém mứt máu không
kịp.

Gà nồi Việt Nam có nhiều lông đặc biệt vô cùng.
Gà ở là gà có sắc lông màu da sẫm như con ó
Gà ở có sắc lông tuyến đen, lông má có lộn sắc
trắng thì ó lao.

Gà nhạn là gà có lông toàn trắng
Gà bông là gà lông trắng nhiều pha lộn lông
điều, vàng đen.

Gà bướm giống như gà bông nhưng sắc lông
lợt hơn.

Gà điều sắc lông đen nhiều có pha lông điều,
vàng ở cánh thì gọi là xam điều.

Gà ở mà lông má có lông đỏ pha đen thì gọi là
ô kim.

Gà vàng thì lông vàng nhiều có pha lông điều.
Gà ở mà lại là gà có sắc lông tuyến ó nhưng
lông má ngắn tròn trĩnh như con gà mái.

Nói tắt gà nồi được kêu tên tùy theo sắc lông.
Gà nồi cũng có nhiều thứ cựa,
Cựa song đao là cựa cựa có cái nhọn hơi hướn
lên.

Cựa nhựt nguyệt là cựa một đen một trắng
Cựa giao chỉ là cựa đóng ngang hai ngón ngón
nhau.

Cựa độc đinh là gà chỉ có một cựa.

o o

Sắc lông gà nồi có nhiều thứ nhiều tên, cựa gà
cũng có mấy thứ khác nhau, cho nên con gà nồi còn
có những con rất hiếm mà người nuôi đá độ đánh
nghề cho là quý.

C. n gà từ mị là thứ gà lúc ngủ, nằm sấp cánh
và ngay cánh như g. chết.

Gà có lông t. ép là thứ lông chỉ một cộng thôi
mọc ở chỗ kín của gà mà thẳng bon như sợi thép
chờ không nở ra.

Gà Văn Tiên là gà mù mắt thì lợt lông mệ.
Những thứ gà này được tay chơi gà khi thì gọi
là linh kê khi thì gọi là thần kê, luôn luôn ra trận
là chém chết gà khác.

Cũng có nhiều con gà hay quá. dụng độ nào là
thắng độ này, nên chủ phải nghĩ tay chơi bằng cách
bớt mềng. Thứ gà này có cái mềng cao, lần hồi bị
chủ nguy trạng mà cái mềng bị cắt gần sát da đầu.
Người ta gọi gà này là gà Bành sai.

Gà tạo danh từ mĩa mai

Gà VN có nhiều thứ như vậy nên dân gian
dựa theo gà mà tạo ra nhiều danh từ áp
dụng trong sự mĩa mai chua chát. Nào gà mở cửa
mà, gà mở, gà nuốt dây thun, gà kẹt giò, gà què ăn
quần cỡi xay, gà bẻ, gà rút v.v. Con gà mở cửa mà bị

keo quanh năm mở ba vết, bụng ra đã một lỗ không
còn đứng nổi, lông lá bơ phờ, chỉ còn có việc cút cò
nhún nước sôi.

Nói về con gà ròi là gà mở cửa mà là con
người không biết trời trăng gì cả, trở nên dần dần.
không có sáng kiến, cho người ấy ra rìa là vừa.

Nói con người là gà mở cửa vì vào chàng vắng
gà hết thấy đường, con người gà mở là người không
ngó xa hơn chút mũi, ừ ừ cạc cạc.

Nhìn con gà nuốt dây thun thì hình d. ng được con
người giống gà nuốt dây thun. Nó trạo trạo, khác
chàng ra và nuốt cũng chẳng vào, coi thử người l. m
ở hệ t. con người l. m không, không giải quyết
được việc gì cả.

Người được gọi là gà kẹt giò là thứ người
đang ngập vào chờ chết, không hoạt động được phải
bó tay vì bị áo lực bốn bên.

Con người là gà què ăn quần cỡi xay chỉ có ý
kiến hẹp hòi, bảo thủ, không nghĩ vì được chuyện
cao xa, an phận thủ mạng.

Con gà bẻ mềng chỉ vào nhơn vật có mềng cứng
ngón chàng. sợ địch, giữa chừng là chịu thua cũng
như con gà đá thua độ rồi đến khi dụng con gà nào
khác, nó có sẵn mềng cứng thất bại, nên bị đối phương
đá vài đòn là la lên oái oắt chạy dài.

Đến con gà ròi là thứ gà mất hạng. Bình
thường một mình thì cũng hùng hổ về cách gáy, rất
sảng cù sà mĩa, song khi chạm mặt con gà khác là
mặt mết xanh cúp đuôi chạy.

Cứ suy vào các đặc tánh của gà mình thấy dân
gian có mắt rất sáng suốt và sâu sắc. Họ có đầu óc
thông minh để so sánh và phẩm bình. Bao nhiêu đặc
tánh của gà kể trên đều có thể đem áp dụng vào con
người không sai một mảy.

Đặc biệt là những danh từ... gà đem áp dụng
vào chính giới hòng riêng gì trong xứ, mà giống hệt
hành động của nh. u ông. Sự so sánh của nh. dân
h. o giới c. n. bảo đảm và không ph. n.

lơ tình cuối năm

Trời chuyển mùa thương
qua cuối năm

Chiều tương tư anh khóc
âm thầm

Kỷ niệm thời xưa giờ
sắp ngủ,

Ba tháng rồi mình anh
thở than

Ba tháng rồi chưa thấy thư
xanh.

Anh vì ai nên chẳng học
hạnh.

Ngày ở đây vẫn làm mặt
lạ,

Em có có còn mong nhớ đến
anh ?

Em có còn đợi anh nữa
không?

Giai nhân ơi! đừng vội
theo chồng.

Mùa Xuân trong biếc như
glòng xuôi,

Anh sẽ về cho ngọt nước
sông.

Anh sẽ về hôn lên tóc mun.
Nghe tâm can buồn bả

vô cùng.
Nào hay em đã vui duyên
mới

Anh vẫn ngồi mơ chuyện
thủy chung.
VŨ NGỌC ĐỨC
(Những bài tình ca c. o. em)

Những biến chuyển quan trọng tại T. A. và trên thế giới trong năm 1968

► bài của TRÚC GIANG

Ngày giờ thấm thoát thời đưa... Một năm! Cái thời gian ấy, nghe qua thì dài thật. Nhưng nói thật, nó không qua, như tên bắn! Mỗi hôm nào đây, nếu nhớ lại, thì như bao lâu, trước không thời gian ấy, các bạn, cũng như chúng tôi, tỉnh ngủ lại, thì còn trẻ hơn bây giờ, một tuổi! Nhưng chúng ta đã sống, đã trải qua, màu quá, 365 ngày... 365 ngày đây với buồn hy vọng, lo âu sự hãi.

Như dịp Xuân về, chúng ta cũng nhau nhìn lại, một lại, cái thời gian đã trôi qua, đã sống đi của chúng ta, một tuổi. Chắc các bạn, cũng như chúng tôi, đều phải phải nhìn nhận năm qua, năm 1968, là một năm nhiều biến cố quan trọng, trên thế giới, cũng như tại nước Việt Nam nhỏ bé, đau khổ, nhưng auto hùng, của chúng ta...

Vậy, các bạn và chúng tôi cùng nhau, ghi lại những biến cố đã trôi qua, để hy vọng năm tới sẽ là một năm Hòa Bình, một năm mà Đất nước chúng ta thoát khỏi tình trạng mủ lữa vì nạn huynh đệ tương tàn: một năm mà tiếng nô đùa, tiếng hát, tiếng ca lành lặn của trẻ con vô tội không còn bị lấp, bị dập tắt, bởi tiếng gầm rú ghê rợn của « phản lực » của bom, đạn...

Mong Ông Trần phú hộ cho năm tới sẽ là năm Hy vọng, năm Thanh bình, năm Thịnh Vượng, đời sống Việt Nam chi Bắc, đời với tất cả dân tộc trên Thế Giới.

Sau đây chúng tôi xin phép ghi lại những biến cố ít nhiều quan trọng đã xảy ra trong năm qua.

Tháng Giêng — trên thế giới

10-1 — Tại Úc, ông John Gorton nhậm chức Thủ Tướng, thay thế ông Harold Holt, bị mất tích trong cuộc săn cá đuối đầy biến.

11-1 — Mỹ đề nghị giúp Cam Bốt một số phi cơ trực thăng, để Ủy Hội Quốc Tế có đủ phương tiện di chuyển, trong lúc tình hình nhiệm vụ khẩn cấp. Nhưng Nga Sô, nhân danh đồng Chủ tịch Hội nghị Gô-neu, 1954, lên tiếng phản đối việc đó.

16-1 — Trong thông điệp « Tình trạng Liên bang » Tổng Thống Johnson tuyên bố là một cuộc ngưng bắn tạm thời tại Bắc Việt phải được Hà Nội chấp nhận bằng cách ngưng gọi người và tài giới xuống Miền Nam Việt Nam.

Tại Việt Nam

1-1 — Tổng số quân đội Mỹ chiến đấu tại miền Nam V.N. lên tới 486.000 người.

5-1 — Trong bài diễn văn nhậm chức, Tổng Thống Johnson tuyên bố là « Không thể nghĩ đến việc thành lập Chính phủ Liên hiệp với Mặt trận giải phóng Miền Nam ».

7-1 — Trong một cuộc họp báo hôm nay, Tổng Thống Johnson tuyên bố « Theo tôi nghĩ, những cuộc đàm phán phải là nhiệm vụ chính của 2 Chính phủ Saigon và Hà Nội ».

20-1 — Quân Bắc Việt và Việt Cộng tấn công mạnh liệt tiến đến Khe Sanh của Thủy Quân Lục Chiến Mỹ. Đồn này bị địch bao vây từ hơn tháng rồi.

30-1 — Trong đêm 31-1-68, từ đêm mùng một tháng mùng hai Tết Mậu Thìn, Cộng quân, vào lúc 3 giờ sáng, tấn công đồng loạt hầu hết các tỉnh tại miền Nam V.N. kể cả các tỉnh Huế và Đà Nẵng. Tại Saigon, nhờ sự nỗ lực của Công quân đã làm cho tình hình suốt nhiều ngày động đậy, các công chiến tuyến dưới sự chỉ huy của Bộ Chỉ huy, bao vây Bộ Tổng Tham Mưu Quân lực Việt Nam Cộng Hòa, tấn công thị trường Tân Sơn Nhất v.v...

Tại các địa Huế, Công quân tấn công chiếm một phần lớn thành phố và cầm cự với quân đội Mỹ và VN CH trong 25 ngày liền. Trong các tỉnh bị tấn công, Trưng Giang, tỉnh bị Bến Tre bị thiệt hại, nhiều nhất, nơi mà, theo ước lượng của báo chí, 70% nhà cửa dân chúng và các cơ sở, kể cả nhà thờ, bị phá hủy, một số phi cơ trực thăng oanh tạc sụp đổ tan tành... kể đó, là các tỉnh ly Mỹ Tho, Vĩnh Long v.v...

Tháng hai — Trên Thế Giới

13-2 — Trong bài diễn văn đọc trước Quốc Hội Mỹ Tổng Thống Johnson tuyên bố « Chúng ta sẵn sàng gặp mặt đàm phán với Cộng Sản, nhưng chúng ta không một phút, không thể chỉ và công không đầu hàng ».

26-2 — Trong bài diễn văn đọc trước lưỡng Viện Quốc Hội Việt Nam Cộng Hòa, TT Nguyễn văn Thiệu công bố lệnh động viên tăng quân, trong khuôn khổ những biện pháp khẩn cấp áp dụng để đáp ứng với tình hình.

12-2 — Tại lực lượng đặc biệt Lang Vei, ở sát biên giới Lào, bị thất thủ, trong trận tấn công này (về là lần đầu tiên nhất trong chiến cuộc VN). các đơn vị Bắc Việt đã sử dụng 6 chiến xa loại của Nga Sô chế tạo. Có hai chiếc bị phá hủy.

Tháng ba — Trên Thế Giới

1-3 — Ông Clark Clifford thay thế ông Robert McNamara ở chức vụ Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ.

26-3 — Thiêu ta Yuri Gagarin, anh hùng không gian đầu tiên của Nga Sô, bị tử nạn trong 1 tại nạn phi cơ.

31-1 — Trong một bài diễn văn đọc trước máy Vh tuyên truyền hình cho toàn quốc, Tổng Thống Johnson tuyên bố là đã ra lệnh cho ngừng oanh tạc một phần lớn lãnh thổ Bắc Việt, nghĩa là từ tuyến 20 độ ra. Và luôn dịp này, ông tuyên bố là ông không ra tranh cử Tổng Thống nhiệm kỳ thứ hai nữa.

Tại Việt Nam

22-3 — Tướng William C. Westmoreland, Tổng tư Lệnh Quân đội Mỹ tại Việt Nam, được cử lên nhậm chức Tham Mưu Trưởng Lực lượng Hoa Kỳ.

24-3 — Ông M. Samuel David Berger, tân phó Đại sứ Mỹ tại Saigon.

Tháng Tư — trên thế giới

4-4 — Bác sĩ Martin Luther King, người đã đến mà từ 20 năm qua đã tranh đấu « bất bạo động » để chấm dứt « Nam Kỳ thị màu da » tại Mỹ, bị ám sát chết hồi 8 giờ 5 phút, tại Tiểu bang Tennessee (Hoa Kỳ) trong khi ông đến để ủng hộ một cuộc diễu hành của dân lao động thành phố đó.

11-4 — Trong vấn đề lựa chọn một quốc gia để làm nơi họp hội nghị về Việt Nam, Hoa Kỳ không chấp nhận đề nghị của Hà Nội là nên chọn Nam Vang hay Vavov (kinh đô Ba Lan) làm nơi hội nghị. Trái lại, Hoa Kỳ đề nghị Vạn Tường, Quảng Ngãi (Miền Điện), Djakarta (Nam Dương) New Delhi (Ấn Độ) và Gior Neo. Nhưng Hà Nội cũng bác bỏ đề nghị này của Mỹ.

17-4 — Hoa Kỳ đề nghị với Hà Nội 15 thành phố Á Châu và Âu Châu làm nơi hội nghị về vấn đề V.N. Nhưng Hà Nội từ chối, không chấp nhận một thành phố nào.

Tại Việt Nam

9-4 — Nhân danh Chính phủ V.N.C.H. Ngoại trưởng Trần văn Hữu tuyên bố không chấp nhận Nam Vang là nơi để họp hội nghị về vấn đề Việt Nam, như Hà Nội đã đề nghị.

10-4 — Trước Thượng Viện V.N.C.H. Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu long trọng tuyên bố ra lệnh Tổng Động Viên trên toàn cõi V.N.C.H.

Tướng Creighton Abrams được bổ nhiệm vào chức vụ Tổng Tư Lệnh Quân đội Mỹ tại V.N, thay thế Tướng William Westmoreland.

Tháng năm — Trên Thế Giới

3-5 — Hoa Kỳ và BV thỏa thuận Ba Lê làm nơi để mở cuộc hòa đàm chính thức về VN.

13-5 — Cuộc hòa đàm sơ bộ Mỹ-Bắc Việt chính thức khai mạc ở Ba Lê, tại khách sạn Majestic, nơi được gọi là Trung Tâm Hội Nghị Quốc Tế, tại Đại Lộ Kleber. Một phái đoàn gồm có 6 người, Phái đoàn HK do ông Averell Hartman cầm đầu, còn phái đoàn BV ông Xuân Thủy lãnh đạo.

18-5 — Gần 8 triệu người và 300 xi nghiệp đình công tại Pháp.

Tại Madrid, kinh đô Ý Pha Nho, nhiều cuộc đụng độ dữ dội giữa sinh viên biểu tình và lính Cảnh sát.

30-5 — Trên 500.000 người Pháp biểu tình tại Ba Lê, ủng hộ Tổng Thống De Gaulle.

Tại Việt Nam

5-5 — Văn khấn 4 giờ sáng Công Quân mở cuộc « Tổng phát công » đợt nhì, bắn phá và tấn công đồng loạt trên 120 tỉnh ly và quận ly.

Trên toàn lãnh thổ Miền Nam VN Saigon, Cholon và Gia Định thì sự ly chiến tương tàn trong cuộc tấn công đợt nhì của Cộng Quân. Nhiều giao tranh ác liệt đã diễn ra ở Cholon, ở bên kia cầu chữ Y và ở Gia Định. Các chiến đấu kéo dài trong 5 ngày liền, trước khi địch quân bị đẩy lui. Trong cuộc « Tổng phát công » ở Ba Lê, Tướng Rudolf Von Collenberg, Đại Nhứt Tham vụ Tòa Đại Sứ Tây Đức tại Saigon, bị VC giết chết tại Cholon, nơi mà 4 kỵ kỵ ngoại quốc cũng bị giết chết.

18-5 — Nội các Nguyễn văn Lạc từ chức. Ông Trần văn Hương được cử làm Thủ tướng tại Nội Các.

25-5 — Tân Nội Các trình diện.

28-5 — Bộ Thông Tin và Thông cáo báo chí kiểm duyệt báo chí.

Tháng sáu — Trên thế giới

5-6 — Bốn năm sau khi Tổng Thống John F. Kennedy bị ám sát, một thăm trạng lại đến với gia đình ông. Em trai ông, Thượng Nghị Sĩ Robert Kennedy, ứng cử viên Tổng Thống, bị một tên khủng bố bắn chết ở sân vận động liên hoan với các bạn ông, sau khi đắc cử sơ bộ tại Los Angeles. Ông chết để lại một vợ và mười một đứa con. Khi hay tin ông bị ám sát, cả nước Mỹ và cả thế giới đều xúc động.

Tại Việt Nam

1-6 — Vài đơn vị Việt Cộng nam nhập Gia Định và Chợ Lớn, chiếm giữ một số nhà dân chúng.

2-6 — Nhiều trận đánh ác liệt đã xảy ra trên đường phố, khi toàn thể phong trào của các đơn vị Cộng quân định thực hiện vào trung tâm thành phố Chợ Lớn. Quân đội V.N.C.H. phải đánh chiếm lại từng căn nhà, từng dãy phố. Đến chiều, xảy ra tại nạn trực thăng bị làm, làm chết và bị thương nặng một số Sĩ Quan cao cấp của Quân đội V.N.C.H. trong đó có Trung Tá Nguyễn văn Luân, Giám Đốc Cảnh Sát và Công An Đô Thành Saigon Cholon.

19-6 — Tại Huế, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu long trọng tuyên bố lệnh Tổng Động Viên.

Tháng bảy — Trên thế giới

19-7 — Hội Nghị thượng đỉnh Mỹ Việt tại Honolulu. Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu gặp Tổng Thống Johnson trong 2 ngày để bàn các việc khả dĩ ngưng oanh tạc Bắc Việt.

Tại Việt Nam

1-7 — 28 Đảng phái chính trị họp lại để thành lập « một đảng duy nhất được gọi là (Liên Minh Dân Tộc Cách Mạng Xã Hội).

18-7 — Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu rời Saigon để gặp Tổng Thống Johnson tại Honolulu.

22-7 — Một lực lượng 1.500 binh sĩ Thái, thuộc Sư Đoàn (Hắc Báo) tới Saigon.

23-7 — Tướng Không Quân Mỹ, Robert F. Worley, Tư Lệnh Phó Không Lực Mỹ tại Miền Nam V.N., bị tử nạn. Phi cơ ông bị hỏa lực Cộng Quân dưới đất bắn trúng, trong khi ông thực hiện một chuyến bay thám thính trong vùng khu Phi quân sự.

Tháng Tám — Trên thế giới

8-8 — Ông Richard Nixon được Đảng Cộng Hòa Mỹ đề cử làm ứng cử viên Tổng Thống Hoa Kỳ; Ông Spiro Agnew, Thống đốc Tiểu Bang Maryland được đề cử làm ứng cử viên Phó Tổng Thống.

20-8 — Quân đội 5 nước của Hiệp Ước Varsovie, (Ba Lan, Hung Gia Lợi, Ba Tư, Đông Đức và Cộng Sô) phân đội là quân đội Nga Sô, phi cơ và thiết giáp, rầm rộ kéo tới thị trấn chiếm đóng Thủ Đô Prague và một số thành phố trong Tiệp Khắc.

Tổng Thống Johnson kêu gọi Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc họp khẩn cấp để bàn cãi về vấn đề này.

25-8 — Biểu tình dân chúng xảy ra tại Thủ Đô Prague chống quân đội Nga Sô chiếm đóng.

26-8 — Đại Hội Đảng Dân Chủ Hoa Kỳ họp tại Chicago, để đề cử ứng cử viên Tổng Thống của Đảng.

28-8 — Ông Hubert Humphrey được Đảng Dân Chủ đề cử làm ứng cử viên Tổng Thống của Đảng. Ông Edmund Muskie được đề cử làm ứng cử viên Phó Tổng Thống.

Biểu tình bạo động tại Chicago, hơn dịp Đảng Dân Chủ họp Đại Hội tại đây.

31-8 — Động đất dữ dội xảy ra tại miền Bắc Ba Tư. Hơn 20.000 người bị thiệt mạng, nhiều làng bị sụp đổ hoàn toàn.

Tại Việt Nam

22-8 — Đại Sứ Phạm Đám Lam được cử làm Trưởng Phái Đoàn Liên Lạc V.N.C.H. tại Hội Nghị Ba Lê.

Tháng chín — Trên thế giới

9-9 — Quân đội Nga Sô bắt đầu rút ra khỏi Prague, kinh đô Tiệp Khắc.

11-9 — Tướng André Cogan, Cựu Tư Lệnh Lực Quân Pháp tại Bắc Bô, bị thiệt mạng trong tai nạn phi cơ « Caravelle » trên đường Ajaccio (đảo Corse) đi đến Nice (miền Nam nước Pháp).

15-9 — Nga sô phóng một phi thuyền không gian « Zond-5 » hay vòng quanh nguyệt cầu.

23-9 — Đức Cha Pio từ trần. Đức Cha PIO là người có hai bàn tay có dấu đinh đóng như hai bàn tay của chúa Jesus.

Tại Việt Nam

3-9 — Tổng Thống V.N.C.H. ký một sắc lệnh thành lập Tòa曹 Pháp Viện.

9-9 — Tướng Trương Quang An của Quân Đội V.N.C.H. bị thiệt mạng trong một tai nạn phi cơ trực thăng, trong khi ông thực hiện một cuộc quan sát mặt trận Đức Lập, Đường như trực thăng của ông bị hỏa lực Cộng Quân bắn hạ.

13-9 — Trung Tướng Mỹ Keith L. Vane bị thiệt mạng trong một tai nạn phi cơ trực thăng.

Tháng Mười — Trên Thế Giới

11-10 — Hoa Kỳ phóng phi thuyền Apollo-7 lên quỹ đạo trái đất. Phi thuyền có chở theo 3 phi hành gia Walter Cunningham, Walter Schirra và Donn Eisele. Ba phi hành gia này đã bay 1.640 vòng quanh trái đất và đã hạ xuống tại biển Caribbea ngày 22-10.

16-10 — Ba giáo sư Khoa Học Mỹ Robert Holley, Gobing Khorana (người Ấn) và James Watson và Marshall Nirenberg được giải thưởng Nobel về Y Khoa.

17-10 Nhà văn Nhật Yasunari Kawabata được giải thưởng Nobel về Văn Chương.

Tại Việt Nam —

5-10 — Đại Tướng Dương văn Minh từ Vọng Các về tới Saigon, chấm dứt một cuộc sống (lưu vong) kéo dài đến 4 năm.

Tháng Mười Một — Trên thế giới

1-11 — Trong một bài diễn văn lịch sử đọc cho toàn quốc Hoa Kỳ, Tổng Thống Johnson tuyên bố đã ra lệnh cho Không Quân, Hải Quân và Trung quân ngưng hoạt động trên toàn lãnh thổ Bắc Việt, kể từ ngày này.

4-11 — Một Phái Đoàn của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, do Nguyễn thị Bình hướng dẫn, tới Ba Lê để tham dự Hòa Đàm.

5-11 — Dân chúng Mỹ đã bầu tân Tổng Thống Hoaký.

6-11 — Ông Nixon, ứng cử viên đảng Cộng Hòa đắc cử Tổng Thống — thứ 37 của Hoa Kỳ.

23-11 — Tổng Thống Pháp De Gaulle tuyên bố không phá giá đồng phát lạng, nhưng áp dụng những biện pháp khác để về tài chánh và kinh tế để giải quyết (không hoảng động phát lạng).

Tại Việt Nam —

2-11 — Trước Quốc Hội hai phiên không đại, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đọc một bài diễn văn quan trọng, trong đó ông cho biết lý do tại sao Chính phủ V.N.C.H. không gọi phái đoàn của dự phiên họp ngày 6-11-68 của Hội nghị Ba Lê.

8-11 — Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đề nghị là Hòa Đàm tại Ba Lê phải là hòa đàm 2 phía: một bên là Việt Nam Cộng Hòa cầm đầu phái đoàn (Đông Minh) và

(Xem tiếp trang 26)

Kỷ Dâu

Tình nỏ' giữa mùa Xuân

☆ CỦA TRIỆU TRIỆU

(Tiếp theo trang 21)

Giữa lúc ấy Cung cũng vờ tới kịp. Anh về nhà, hãy tin, vội bước về phía xe ra tòa. Ông Biên Lý cho Cung vào, khi được biết anh là con trai của ông Ba, người ở phố trước.

Vừa bước vào, Cung nhìn ngay vào mắt Xuân như ngầm nói với người yêu:

— Em hãy yên tâm! Có anh về đây rồi, mọi sự sẽ êm đẹp.

Và khi được hỏi, Cung trình bày một hồi:

— Thưa ông Biên Lý, cha con tôi đi bán năm ở đây, rất sung sướng về tiền nhà. Nào ngờ lợi dụng thời gian tôi vắng mặt vì nhập ngũ, ông ta tới đòi nhà để cho người khác mượn với số tiền gấp nhiều hơn. Cu Xuân đây là vợ sắp cưới của tôi, chỉ vì thấy sự ngang ngược ấy, nên mới có giữ đồ đạc không cho ông ta lấy ra ngoài, nên ông mới phải vào như vậy.

Sau bốn tiếng đồng hồ qua hỏi lại, ông Biên Lý suy xét và tuyên bố:

— Hoàn cảnh của những người nghèo ở phố trước đều đang tới nghiệp và năng đỡ. Không nên hà hiếp họ làm chi. Nhưng thôi, mọi người về nhà này, không được lộn xộn với nhau nữa. Từ nay ông thợ hồ tên Ba cứ việc ở nhà cũ như trước, miễn tiền nhà trả

đầy đủ mỗi tháng là được. Còn cu Xuân, cứ cứ vào lối khai của đương sự cũng như của 15 năm chừng thì quá thiệt bị can vô tội, không có lỗi chi trong vụ này. Tôi cho được trở về nhà thông thả.

Xuân muốn chảy nước mắt vì sung sướng. Nội hân hoan cũng hiện rõ trên khuôn mặt của người yêu. Cả ông Ba và những người lối xóm đi làm chứng đều hân hoan vui vẻ.

Khi tất cả đã ra ngoài, Cung bước đến nắm lấy tay Xuân, nói mau:

— Vừa về tới, anh nghe tin, lo quá, vội kêu xe đến đây ngay. Anh thật cảm ơn em ở nhà đã lo đùm cho ba anh. Nếu không có em, chắc chán lão chủ phố sẽ làm kho để và liệng hết đồ đạc ra đường.

Xuân nép sát vào người yêu:

— Việc nhà anh là việc nhà em. Ba là ba chung của hai đứa mình, nên em phải lo!

Ông Ba hoan hỉ bước đến, sung sướng nắm lấy tay hai con. Ông len vào giữa, để Cung và Xuân đi sát hai bên. Lòng thương hai trẻ đang cao độ, ông nói với hai người:

— Ráng chờ tới ngày tháng. Cung nó mẫn khoa, ba sẽ chánh thức nhờ người qua nói với má con con Xuân dặt xin cho làm lễ hỏi. Rồi tới tết năm nay lo sắp xếp tiền bạc, mua sắm mọi thứ đang làm cưới cho hai con sớm được xum họp, chồng vợ một nhà.

thư

Niềm tin Xuân

Xuân về đem lại nước

Việt ta,

Cả một niềm tin thật

sâu xa:

Huynh đệ từ nay thôi

bắn giết,

Nam Bắc rồi đây sẽ

một nhà.

TRÚC GIANG

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Nhà Buôn

ĐÔNG-HƯNG

(Chủ nhân TRẦN-VĨNH)

Bán sỉ và lẻ phụ tùng xe đạp xe gắn máy HONDA — YAMAHA

ĐT số 2160

32, ĐƯỜNG LÊ VĂN LÊ

BIÊN HÒA

thuốc bổ

Fortan

B12

BỔ GAN
THÊM MÁU
TĂNG CƯỜNG
SỨC KHỎE

3 ANMOLES BUBLES DE 10 CM

Fortan B12

BIEN HUA PHARMACY

32, LE VAN LE ST. BIEN HUA

Cải răng, cải tóc,
là gốc con người!

Dùng Kem HYNOS,
Răng trắng như Ngà,
Cười tươi như Hoa!

HYNOS Phosphate — BẢO VỆ RĂNG NGÀ

Hôn nhân định cuộc

Cưới Vợ ăn Tết

Sưu khảo của Tiểu Bốc Sinh

NAM CƯỚI VỢ NỮ LẤY CHỒNG HÔN NHÂN ĐỊNH CUỘC

Theo Á Đông ta, hôn nhân là việc trọng, hệ trọng bậc nhất của đời người. Cho nên, việc dựng vợ gả chồng cho con cái, ông bà ta trước kia chọn lựa rất là kỹ lưỡng.

Ngoài cái việc « lựa giống xem tông », việc « môn đăng hộ đối », ông bà ta còn coi tuổi, coi ngày rất là gặt gao. Vợ chồng ăn ở có thuận hợp thì cuộc hôn nhân mới có hạnh phúc, ăn nên làm ra, phát tài phát quan và... con đàn con đống. Mà sự an ở có « thuận hợp hay không » này được căn cứ vào tuổi tác của hai vợ chồng.

Tuổi của chồng và tuổi của vợ có hợp nhau không? Hợp nhiều hay ít? Hay xung khắc nhau? Đây là: điểm hệ trọng nhất của hôn nhân theo quan niệm Á Đông ta vậy.

Nhân ngày Tết Jên, với cổ tục của người mình lấy mùa Xuân làm mùa cưới: « Cưới vợ ăn Tết », chúng tôi xin sưu tầm công hiến bạn đọc một món « coi tuổi » vợ chồng theo quan niệm lý số Á Đông để chọn bạn trăm năm tương xứng là một sự giải trí vui vẻ và bổ ích cho những ngày Xuân vậy.

Đàn ông tuổi gì nên lấy vợ tuổi nào?
Đàn bà tuổi nào phải lấy chồng tuổi gì hôn nhân mới thuận hợp, bền vững?

HIỆP HÔN ĐỊNH CUỘC THEO NGŨ HÀNH — THIÊN CAN VÀ BÁT TRẠCH PHI CUNG

Việc coi tuổi hôn nhân theo lý số Á Đông thật là rất phức tạp và rắc rối, vì tuổi của một người (niên canh) được tính theo năm, tháng, ngày giờ của người đó lúc được sanh ra gồm có bốn yếu tố: Thiên Can — Địa Chi — Cung và Bồn Mạng.

Như vậy, một cuộc hôn nhân muốn được trọn vẹn thì cả tuổi (Thiên Can và Địa Chi) lẫn cung và mạng của hai vợ chồng phải nhau tất cả. Nhưng chọn cho được một người hợp nhau tất cả. Nhưng chọn cho được một người hợp tất cả ngần ấy thứ như vậy trên đời này e khó kiếm. Thế nên người ta chỉ cốt ở Cung và Mạng của hai vợ chồng hợp nhau là đủ.

Tuy nhiên, chúng tôi sưu tầm nếu cả các yếu tố cần thiết ra đây để bạn đọc xem xét vì thời thông trên đời không ai được... vẹn toàn đủ mười phần bao giờ. Được cái này mất cái khác là thường. Người ta cần nhắc nhở thay cái tốt nhiều hơn cái xấu là được.

Do đó, muốn coi tuổi về hôn nhân, trước hết bạn cần phải biết đầy đủ tuổi của mình và tuổi người hôn phối gồm cả Thiên Can, Địa Chi và Cung Mạng theo Lục Giáp Hoa Giáp (Nếu không nhớ bạn có thể tra nơi các bản tuổi người ta lập thành sẵn đối chiếu với năm dương lịch rất dễ tìm, như trong lịch sách lâu Tóng Miếu mỗi năm chẳng hạn).

I- HIỆP HÔN THEO NGŨ HÀNH: BỒN MẠNG

Nếu chồng mạng Kim lấy vợ mạng Kim :	Trung bình
Thổ :	Thật tốt
Thủy :	Tiểu kết (tốt vừa)
Mộc :	Thử hung (hơi xấu)
Hỏa :	Thật xấu
Nếu chồng mạng Mộc lấy vợ mạng Mộc :	Trung bình
Thủy :	Thật tốt
Hỏa :	Tiểu kết
Thổ :	Thử Hung
Kim :	Thật xấu
Nếu chồng mạng Thủy lấy vợ mạng Thủy :	Trung bình
Kim :	Thật tốt
Mộc :	Tiểu kết
Hỏa :	Thử hung
Thổ :	Thật xấu
Nếu chồng mạng Hỏa lấy vợ mạng Hỏa :	Trung bình
Mộc :	Thật tốt
Thổ :	Tiểu kết
Kim :	Thử hung
Thủy :	Thật xấu
Nếu chồng mạng Thổ lấy vợ mạng Thổ :	Trung bình
Hỏa :	Thật tốt
Kim :	Tiểu kết
Thủy :	Thử Hung
Mộc :	Thật xấu

II- HIỆP HÔN THEO THIÊN CAN ĐỊA CHI

Xin nhắc lại 10 Thiên Can là : Giáp — Ất — Bính — Đinh — Mậu — Kỷ — Canh — Tân — Nhâm — Quý.

12 Địa Chi là : Tý — Sửu — Dần — Mão — Thìn — Tỵ — Ngọ — Mùi — Thân — Dậu — Tuất — Hợi.

Nếu Can chồng là Giáp, Can vợ Kỷ : Hợp

Át	Mậu	Phá
Canh	Xung	Canh
Kỷ	Hợp	Canh
Phá	Canh	Canh
Tân	Xung	Canh
Bính	Hợp	Canh
Canh	Phá	Canh
Nhâm	Xung	Canh
Đinh	Hợp	Canh
Tân	Phá	Canh
Mậu	Xung	Canh
Nhâm	Hợp	Canh
Kỷ	Xung	Canh
Canh	Phá	Canh
Át	Xung	Canh
Canh	Phá	Canh
Tân	Xung	Canh
Bính	Hợp	Canh
Nhâm	Xung	Canh
Đinh	Hợp	Canh
Phá	Xung	Canh
Mậu	Hợp	Canh
Đinh	Phá	Canh
Kỷ	Xung	Canh

Đi nhiên là bạn chỉ cần coi hợp và tránh đi hai cái Phá và Xung. Còn kỷ dư đều trung bình. Nghĩa là chỉ cần tránh 2 cái Phá và Xung là được rồi.

CUNG CHỒNG

	Sanh Khí Kismet	Ngũ Quỷ Hung	Phước Đức Kismet	Du Hôn Hung	Tuyệt Thê Hung	Thiên Y Kismet	Tuyệt Mệnh Hung	Qui Hôn Kismet
1 Can	Đoài	Chấn	Khôn	Khâm	Tốn	Cấn	Ly	Can
2 Khâm	Tấn	Cấn	Khôn	Cung	Đoài	Chấn	Khôn	Khâm
3 Cấn	Khôn	Khâm	Đoài	Chấn	Ly	Cấn	Tốn	Cấn
4 Chấn	Ly	Cấn	Tốn	Cấn	Khôn	Khâm	Đoài	Chấn
5 Tốn	Khâm	Khôn	Chấn	Đoài	Cấn	Ly	Cấn	Tốn
6 Ly	Chấn	Đoài	Khâm	Khôn	Cấn	Tốn	Cấn	Ly
7 Khôn	Cấn	Tốn	Cấn	Ly	Chấn	Đoài	Khâm	Khôn
8 Đoài	Cấn	Ly	Cấn	Tốn	Khâm	Khôn	Chấn	Đoài

THÍ DỤ : Chồng cung Cấn vợ cung Đoài thì thật tốt.
Tốn » Cấn thì thật xấu

Bạn cứ coi cung bạn là cung gì, người bạn chọn là cung gì rồi cứ dò theo bản trên đây thì biết.

Sanh khí kết : thật tốt

Ngũ quỷ hung : xấu

Phước đức kết : thật tốt

Du hôn hung : xấu vừa

(Nếu là bạn gái, bạn cứ lăm ngược lại, tức đề cung người nữ đứng trước cũng vậy thôi).

CUNG VỢ

về Địa chỉ bạn chỉ nên chọn hoặc 1 an Hạp :
Thân Tý Thìn — Tỵ Dậu Sửu — Dần Ngọ Tuất — Hợi Mão Mùi.

Hoặc Lục Hạp : Tý Sửu — Dần Hợi — Mão Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Thân — Ngọ Mùi.

Hoặc Chín Hạp : Tý Tỵ — Sửu Thân — Dần Mão — Thìn Dậu — Tỵ Thân — Ngọ Mùi — Mão Tuất — Hợi.

Cần nhất phải tránh Lục Xung : Tý Ngọ — Mão Dậu — Thìn Tuất — Sửu Mùi — Dần Thân — Tỵ Hợi.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

Hoặc Lục Hạp : Tý Dần — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão — Sửu Tuất — Thìn Dậu — Tỵ Mão.

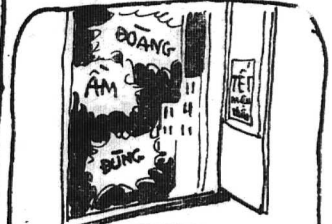
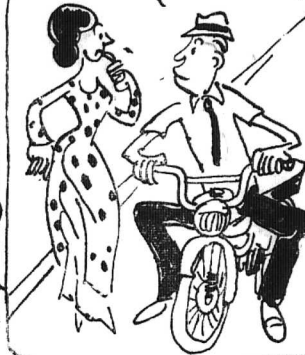
Nụ cười CUỐI NĂM

CỦA BÌNH HIỆN VÀ K. Đ

TƯỞNG KIỂU BẠN GÌ CHỜ BIẾT
KIỂU BẠN NÀY SAO
KHÔNG NÓI VỚI NGỒ

EM RANG ĐI BỎ MỘT
VÀI NĂM ĐỂ DÀNH TIỀN
MUA XE, BÂY GIỜ CHỜ ĐỢI
BỊ XÉT LỖI THÔI LẠM!

NGƯỜI TA ĐỐT PHÁO THÌ
ĐƯỢC, MINH THÌ CÒN
CÁ...
ĐỒNG BẦY

BÁC LẠI ĐI CHỜ NỮ
HÀ? BÁC?

MỘT NĂM ĐI CHỜ
MỘT LẦN
THÔI CHỜ

À! CẬU TRAI
MỘT TRĂM PHẦN
TRĂM LIÊN MIỀN
MÀ SAO CỐ CHUYỀN
NÀY?

THÌ MÃY NGÀY
XẢ TRAI NĂM
MƯỜI PHẦN
TRĂM,
ĐO!

BỘ MÃY BAY ĐI THĂM CHIẾN SĨ
TIỀN ĐÓN HÀ?

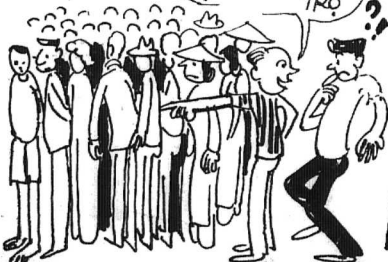

LÀM GÌ ĐỒNG DỪ VẬY?

ĐANG BỎ XE GẮN MẦY

ĐỘI LÃNH ĐO CỨU
TRỞ?

ĐỘI NẠP ĐÓN XIN NHÀ
CHUNG CƯ?

MUA
PHÁO
KỊCH!

ĐỂ CÓ MUA
MÀ BÁC SĨ

SAO CÁC BÀ CÓ
MANG ĐỒNG DỪ
VẬY?

BỘ MÃY
ÔNG LẠ
NHÀ THIÊN
VẠN HÀ?
ĐỪNG CAO
VẬY?

QUÊ MỘT
CỤC! MẦY
CỦ TRÔNG TÔI
CÁO PHÁP VIỆN
ĐO

LÀ LẠM!
CHÍNH TÔI
LẠI BỊ
NHIỆM
ĐỐC

NGẠI ĐI
GIẢI ĐỐC
VỀ CÒ GÌ
LÀ

Sớ Táo Quân VN.CH. đệ lên Ngọc Hoàng

(TIẾP THEO TRANG 2)

Khí phả h anh hùng,
Ngày đi giết bớp.
Túng dốt trộm cướp
Khuyết phá đảo lành.
Chẳng học, chẳng hành
Xuất hiện nhiều chỗ
Cái bọn người đó
Cận bã chiến tranh
Các hèm Đồ Thành
Ông Cha bêu rêu
Gái thừa, trai thiếu
Đi điếm la cà
Liền lấu dân ca
Ma cô Mỹ tú.
Tân Thuần — Chuồng chó,
Dân Mỹ đưa Hàn
Tinh ái chưa gót
Chàng Phi theo gót
« Đồ la » rất ngọt
Nhậu nhẹt ra gì
Mấy chú Tắc xì
Đồng hồ quay ngược
Đón đưa từng cuộc
Chém chết thì thôi
Những bọn cô mồi
Kiếm ăn chiến bại
Cuộc đời xơ xác
Mấy bác xích lô
Mấy chạy xô bồ
Cứng leo thang ấp
Từ cao đến thấp
Hồi lộ lung tung.
Chánh quyền thẳng phùng
Ra tay trừng phạt
Cho về một phút
Công chức mấy tấm
Nức tiếng Việ. Nam.
Nào đâu đã hết.
Dù cho đánh chết
Hồi lộ vẫn còn
Vật giá lên non.
Tiền không đuổi kịp
Bao nhiêu ế kịp
Của mấy Học đường
Kính tế văn chương
Đưa ra kiến nghị
Sa lóng chánh trị
Sôi thịt dùng phe
Họ những làm le
Ra tay cứu quốc,

Than ôi ! Đất nước,
Từ Tết Mậu Thân
Tướng Tá quân dân
Thật là vất vả
Bọn thần tất tả
Khẩn gỏi ngược xuôi.
Chạy giặc tôi bởi
Thôn quê, Thành thị,
Gở nước cơ bị
Đoàn kết quân dân
Đuổi lũ vô thần
Ra ngoài đồ tể
Cộng sản gờ bị
Pháo kích lung tung
Tổng thông « Đon sòng »
Thật tay tài trí
Mưu cao chính trị
Oanh kích tạm ngừng
Bắc Việt lừng khừng
Xuống thang chiến cuộc
Tiếp tế đạn dược
Gặp mây trước kia
Miếng lưỡi thìa lia
Phải đoàn Xuân Thủy
Ra công đầu trí:
Cho Nguyễn thị Bình
Gái Nguyễn an Ninh (?)
Sang làm hậu thuẫn.
Việt Nam nổi giận
Cử Nguyễn cao Kỳ
Phó hội Ba Lê.
Quyết thu thắng lợi.
Phát đoàn bay tới,
Tướng Triệu khôn ngoan,
Giá trị bảo toàn
Dân tộc tự quyết !
Mặt trận « Rắn rết »
Gắt hại dân lành.
Cướp phá tung hoành
Lòng dân, quá ngắn
Pháo kích đã chán
Khánh Hội Gia Long
Đổ nát lung tung,
Cửa nhà dân chúng.
Đem nghe tiếng súng.
Nhìn ánh Hỏa châu
Khấp nước đầu đầu
Cầm thù cộng sản.
Toàn dân cướp càn
Cốt nhục tương tàn.
Tội ác chưa chan

Kề sao cho xiết.
Mấy lời tha thiết
Của Lão Việt Nam
Kính đệ Ngọc Hoàng
Đề Ngải định đoạt
Đền Trời luật pháp
Công Lý Thiên đình
Trần giới thất kinh
Quang minh, chính trực
Tu nhân tích đức
Luật Pháp nhà Trời
Há phải chuyện chơi,
Phạt kẻ có tội
Luân hồi sáng tối
Chín kiếp không mong.
Hạnh phúc chất chồng
Đồng dân, dài lâu
Rờ ràng ông chủ,
Trăm họ vui ca
Mưa thuận, gió hòa
Việt Nam cường thịnh...
HOÀNG VIỆT
(Sao lục)

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

KINH-TIẾN

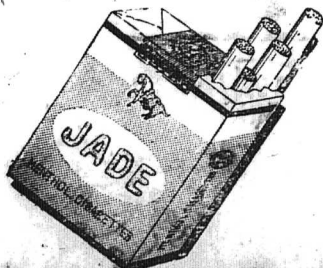
Hội Khuyến Học
274. HAI BÀ TRƯNG, SÀI GÒN
(XEO NHA - THO TÂN - ĐÌNH)

do sự điều khiển của
Quang học gia chuyên
ngành — Các nghiên
trường quốc gia quang
học Pháp quốc

Chuyến mới
thử một theo dõi kính học
và bản đồ các loại kính
cận thị viễn thị, loạn thị
và kính lọc mắt trời

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Thuốc Bạc-Hà
JADE

Có chất Menthol. Bạc-Hà
Thông mũi - Mát cổ

Giá mỗi gói 25 đồng

Nước hoa
Intime
SPRAY MIST
số 24

vừa khả ái
vừa quý phái

mùi thơm
của nước hoa
Intime
giúp quý ngài
thêm phần
thanh lịch

hãy mua ngay nước hoa **Intime**
MÙI THƠM THỦY CHUNG SANG TRỌNG
Parfumerie & Savonnerie **VINA**

Tử Vi của bạn trọn năm Kỷ Dậu

Bản lập thành của La Sơn đạo sĩ

NAM MẠNG

MẬU TÝ: 22 tuổi, mạng Thich lịch Hòa, cung Đoài. Tuy năm nay mất sao Thái Bạch, nhưng sao Đức Hòa Xá phủ trị nên trăm việc đều tốt.
BÍNH TÝ: 34 tuổi, mạng Giang hạ thủy, cung Khâm, sao Kế Đê, hạn Địa Vong, tuy là năm xung nhưng trái lại cũng xấu mà tốt.
GIÁP TÝ: 46 tuổi, mạng Hải trung kim, cung Tốn, sao La Hầu, hạn Tào Kheo. Nói chung trọn năm thì không được tốt lắm.
NHÂM TÝ: 58 tuổi, mạng Tang đỏ mộc, cung Đoài, sao Thái Bạch, hạn Toàn Tàn. Gặp năm xung mà lại còn khắc nên mọi sự đều không tốt.

QUỖ SỬU: 57 tuổi, mạng Tang đỏ mộc, cung Kiền, sao Thủy Diệu, hạn Thiên tinh, mọi việc năm nay đều bình bình, không tốt mà cũng không xấu.
ẤT SỬU: 45 tuổi, mạng Hải trung kim, cung Chấn, sao Mộc Đức, hạn Huỳnh Tuyền. Năm nay đầu là năm đẹp, nhưng mọi việc cần nên để.
BÍNH SỬU: 33 tuổi, mạng Giáp hạ thủy, cung Li, sao Văn Hồn, hạn Thiên La. Năm nay mọi việc đều tốt, rất có thể làm nên sự nghiệp.
KỖ SỬU: 21 tuổi, mạng Thich lịch hòa, cung Kiền, sao Thủy Diệu, hạn Ngũ Mộ. Năm nay là năm tam hợp nên mọi sự đều như ý.

GIÁP DẦN: 56 tuổi, mạng Đại khê thủy, cung Khôn, sao Thủy Tú, hạn Ngũ nê. Năm nay tương đối tốt vì Kim sinh Thủy. Gia đạo êm ái.
BÍNH DẦN: 44 tuổi, mạng Lữ trung Hòa, cung Khôn, sao Thái Âm, hạn Diêm Vương. Năm nay rất kỳ vì tuổi dâm ba mà ít ảnh hưởng đối với dâm ông.
MẬU DẦN: 32 tuổi, mạng Thinh đầu thổ, sao Thái Dương, hạn Toàn Tàn. Năm nay gặp năm làm mà không sao cả. Gia đạo yên vui.
CANH DẦN: 20 tuổi, mạng Tông ba mộc, cung Khôn, sao Thổ tú, hạn Tam Kheo. Những cái xấu đã được năm ngoài mang theo hết rồi.

QUỖ MÊO: 67 tuổi, mạng Kim, lục Kim, cung Đoài, sao Thái Bạch, hạn Toàn Tàn. Tuổi này, năm nay mọi việc cũng lấy gì đang c. ngại.
ẤT MÊO: 55 tuổi, mạng Đại khê thủy, cung Tốn, sao La Hầu, hạn Tam Kheo. Công việc làm ăn tương đối khá, mặc dầu sẽ gặp phải vài trở ngại.
BÍNH MÊO: 43 tuổi, mạng Lữ trung Hòa, cung Khâm, sao Kế Đê, hạn Địa Vong. Công việc làm ăn tiến bước sẽ có tài lợi. Công danh còn chậm.
KỖ MÊO: 31 tuổi, mạng Thinh đầu thổ, cung Đoài, sao Thái Bạch, hạn Thiên tinh. Công danh cần được nhờ quý nhân nâng đỡ.

BÍNH THÌN: 54 tuổi, mạng Sa Trung Thổ, cung Chấn, sao Mộc Đức, hạn Huỳnh Tuyền. Mọi việc đều tốt vì là năm thuận (Thổ sinh Kim).
MẬU THÌN: 42 tuổi, mạng Đại khê thủy, cung Li, sao Văn Hồn, hạn Thiên La. Năm nay tuy không xung khắc nhưng bôn mang kém.
CANH THÌN: 30 tuổi, mạng Bạch lập kim, cung Kiền, sao Thủy Diệu, hạn Ngũ mộ. Sẽ không nghèo khổ mà cực nhọc về thể xác lẫn tinh thần.
NHÂM THÌN: 18 tuổi, mạng Trường lưu thủy, cung Chấn, sao Mộc Đức, hạn Huỳnh Tuyền. Mặc dầu có số giàu sang, Bôn mang đang ngại.

BÍNH TÝ: 53 tuổi, mạng Sa trung thổ, cung Chấn, sao Thái Âm, hạn Diêm Vương. Năm nay là năm hợp lại cũng là năm thuận nên nhiều hơn xấu.
KỖ TÝ: 41 tuổi, mạng Đại Lâm Mộc, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Toàn Tàn. Tháng II có quý ông giúp đỡ. Gia đình đầm ấm, Có tin con.
TÂN TÝ: 29 tuổi, mạng Bạch lập kim, cung Khôn, sao Thổ Tú, hạn Ngũ mộ. Năm nay được năm hợp nên ít nhiều hơn xấu.
QUỖ TÝ: 17 tuổi, mạng Trường lưu thủy, cung Khôn, sao Thái Âm, hạn Diêm Vương. Một năm hoàn toàn tốt, mặc dầu có vài điều xấu.

BÍNH MÙI: 64 tuổi, mạng Thinh đầu thổ, cung Tốn, sao La Hầu, hạn Tam Kheo. Số cực lo về tinh thần nên giàu tính cảm.
MẬU MÙI: 52 tuổi, mạng Thinh thượng hỏa, cung Khâm, sao Kế Đê, hạn Địa Vong. Số này theo tích "Đức Tâm" thì là năm tốt đẹp.
CANH MÙI: 40 tuổi, mạng Lộ băng thổ, cung Đoài, sao Thái Bạch, hạn Thiên tinh. Năm đầu hòa bình nhưng cuối năm thì không tốt. Việc ăn ăn có kết quả.
NHÂM MÙI: 28 tuổi, mạng Dương liễu mộc, cung Tốn, sao La Hầu, hạn Tam Kheo. Gặp năm xung lại cũng là năm khắc nên mọi việc phải để.

BÍNH MÙI: 63 tuổi, mạng Thinh đầu thổ, cung Chấn, sao Mộc Đức, hạn Huỳnh Tuyền. Năm nay đầu năm gặp Huỳnh Tuyền cũng nhẹ thôi.
KỖ MÙI: 51 tuổi, mạng Thinh thượng hỏa, cung Li, sao Văn Hồn, hạn Thiên La. Mạng Hỏa này không khác Kim nên năm nay có. Phòng kẻn hạn.
TÂN MÙI: 39 tuổi, mạng Lộ băng thổ, cung Kiền, sao Thủy Diệu, hạn Thiên tinh. Năm nay không khác nặng nề gặp mưa. Gia đạo bình an.
QUỖ MÙI: 27 tuổi, mạng Dương liễu mộc, cung Chấn, sao Mộc Đức, hạn Huỳnh Tuyền. Năm nay không được tốt. Để phòng kẻn hạn.

MẬU THÂN: 62 tuổi, mạng Đại khê thủy, cung Khôn, sao Thái Âm, hạn Diêm Vương. Đa quý lộc tiền (60) lấy phúc đức mà do dâm lòng.
CANH THÂN: 50 tuổi, mạng Thạch lưu mộc, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Toàn Tàn. Năm này công việc làm ăn đều thuận lợi.
NHÂM THÂN: 38 tuổi, mạng Kim phong kim, cung Khôn, sao Thổ Tú, hạn Ngũ mộ. Năm nay mọi việc đều tốt. Đường công danh sẽ thành tựu.
GIÁP THÂN: 26 tuổi, mạng Trường lưu thủy, cung Khôn, sao Thái Âm, hạn Diêm Vương. Năm nay là năm tốt, công danh sự nghiệp tiến triển.

KỖ DẬU: 61 tuổi, mạng Đại khê thủy, cung Khâm, sao Kế Đê, hạn Địa Vong. Năm nay thuận lợi nhưng phải hạn chế giao du, ăn nhậu để dâm.
TÂN DẬU: 49 tuổi, mạng Thạch lưu mộc, cung Đoài, sao Thái Bạch, hạn Toàn Tàn. Tự mình có giọng nói thì hai quả này. Mọi việc đều tốt.
QUỖ DẬU: 37 tuổi, mạng Kim phong kim, cung Tốn, sao La Hầu, hạn Tam Kheo. Công danh chẳng mất bình. Gia đạo hòa thuận.
ẤT DẬU: 25 tuổi, mạng Trường lưu thủy, cung Khâm, sao Kế Đê, hạn Địa Vong. Đem hung khí lên đôn cần thì năm nay giữ mức trung bình.

CANH TUẤT: 60 tuổi, mạng Xảo xuyên kim, cung Li, sao Văn Hồn, hạn Thiên La. Số xa gia đình hoặc nhờ cậy bà con thân quyến.
NHÂM TUẤT: 48 tuổi, mạng Đại khê thủy, cung Kiền, sao Thủy Diệu, hạn Thiên tinh. Số giàu sang sung sướng về tài. Gia đạo bình yên.
GIÁP TUẤT: 36 tuổi, mạng Sơn đầu hỏa, cung Chấn, sao Mộc Đức, hạn Huỳnh Tuyền. Năm nay đủ mạng khác nhưng không sao.
BÍNH TUẤT: 24 tuổi, mạng Ốc thượng thổ, cung Cấn, sao Văn Hồn, hạn Thiên La. Năm nay danh lợi đều nên tiến. Không nên đi xa.

TÂN HỢI: 59 tuổi, mạng Xảo xuyên kim, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Thiên La. Năm nay là một năm bình thản về mọi mặt.
QUỖ HỢI: 47 tuổi, mạng Đại khê thủy, cung Khôn, sao Thổ tú, hạn Ngũ mộ. Tài cả chừng cái cứt xấu để được năm rồi kéo đi theo.
ẤT HỢI: 35 tuổi, mạng Sơn đầu hỏa, cung Khôn, sao Thái Âm, hạn Diêm Vương. Năm nay tuổi này thì tốt. Gia đạo đầm ấm, Bôn mang vững.
BÍNH HỢI: 23 tuổi, mạng Ốc thượng thổ, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Toàn Tàn. Năm nay mọi việc đều tốt. Cầu danh được danh, cầu lợi được lợi.

NỮ MẠNG

MẬU TÝ: 22 tuổi, mạng Hòa, cung Cấn. Năm này khắc tuổi vì năm Dậu thuộc Kim mà Hòa khắc Kim nên làm ăn phải cẩn thận mọi việc.
BÍNH TÝ: 34 tuổi, mạng Thủy, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Địa Vong. Công việc làm ăn có thể thuận lợi nhưng lo ngại về sự nghiệp rừng biển.

GIÁP TÝ: 46 tuổi, mạng Kim, cung Khôn, sao Kế Đê, hạn Thiên Tinh. Năm nay nên lấy phúc đức mà đong, cần phải tương trợ giúp đỡ về hoiá lãnh.
NHÂM TÝ: 58 tuổi, mạng Mộc, cung Cấn, sao Thái Âm, hạn Huỳnh Tuyền. Năm nay gặp năm việc lợi thời, chẳng qua cũng Thân có nhiều Kismet.

QUỖ SỬU: 57 tuổi, mạng Mộc, cung Li, sao Mộc Đức, hạn Tam Kheo. Mạng số trời dành sẵn ngôi giàu sang khỏi lo nghèo khổ.
ẤT SỬU: 45 tuổi, mạng Kim, cung Thán, sao Thủy Diệu, hạn Toàn Tàn. Nếu là dâm ông bôn mang năm nay sẽ hiểm nghèo.

BÍNH SỬU: 33 tuổi, mạng Thủy, cung Kiền, sao La Hầu, hạn Diêm Vương. Tuy là năm hợp, còn được năm sách vì Kim sinh Thủy, bôn mang kém.
KỖ SỬU: 21 tuổi, mạng Hòa, cung Li, sao Mộc Đức, hạn Ngũ mộ. Đường tình duyên gặp năm điều đẹp ý.

GIÁP DẦN: 56 tuổi, mạng Thủy, cung Khâm, sao Văn Hồn, hạn Ngũ mộ. Một năm lạc quan trong mọi công việc.
BÍNH DẦN: 44 tuổi, mạng Hòa, cung Tốn, sao Thái Bạch, hạn Thiên La. Năm nay, công việc làm ăn sẽ có người hảo tâm thiết thực giúp đỡ.

MẬU DẦN: 32 tuổi, mạng Mộc, cung Khâm, sao Văn Hồn, hạn Tam Kheo. Số không phân hướng cho phụ âm mà thân lập lấy thán.
CANH DẦN: 20 tuổi, mạng Mộc, cung Khâm, sao Văn Hồn, hạn Tam Kheo. Số không phân hướng cho phụ âm mà thân lập lấy thán.

QUỖ MÊO: 67 tuổi, mạng Kim, cung Cấn, sao Thái Âm, hạn Huỳnh Tuyền. Tuổi này là tuổi vinh hoa phú quý một đời.

ẤT MÊO: 55 tuổi, mạng Thủy, cung Khôn, sao Kế Đê, hạn Thiên Tinh. Năm nay gặp năm rất khó khăn nhờ phúc đức của ông bà việc đỡ hoiá lãnh.
BÍNH MÊO: 43 tuổi, mạng Hòa, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Địa Vong. Mặc dầu là năm xung nhưng mọi sự vẫn được yên vui phân chấn.

KỖ MÊO: 31 tuổi, mạng Thinh đầu thổ, cung Cấn, sao Thái Âm, hạn Thiên Tinh. Năm nay gặp năm xung nhưng nhờ sao Mão Nhựt Kế phủ trị mà mọi việc đều như ý.

BÍNH THÌN: 54 tuổi, mạng Thổ, cung Chấn, sao Thủy Diệu, hạn Toàn Tàn. Tuy năm nay đầu là năm thuận cũng còn vài điều xấu cần để phòng.
MẬU THÌN: 42 tuổi, mạng Mộc, cung Kiền, sao La Hầu, hạn Diêm Vương. Hết sức để phòng kẻn sinh sinh. Gia đạo an lành. Mọi sự đều tốt.
CANH THÌN: 30 tuổi, mạng Kim, cung Li, sao Mộc Đức, hạn Ngũ Mộ. Công việc làm ăn rất phát đạt; có điều nên thận trọng về tiền bạc.
NHÂM THÌN: 18 tuổi, mạng Thủy, cung Chấn, sao Thủy Diệu, hạn Toàn Tàn. Năm nay làm ăn được.

BÍNH TÝ: 53 tuổi, mạng Thổ, cung Tốn, sao Thái Bạch, hạn Thiên La. Năm nay chịu trọn một năm đầu thì xuất sắc năm nay mang nhiều bất ngờ.
KỖ TÝ: 41 tuổi, mạng Mộc, cung Đoài, sao Thổ Tú, hạn Huỳnh Tuyền. Số cực về tình niên và tình vợ chồng buổi thiếu thời.

TÂN TÝ: 29 tuổi, mạng Kim, cung Khôn, sao Văn Hồn, hạn Ngũ Mộ. Việc gia đạo năm nay tương đối tốt, năm nay làm ăn được.

QUỖ TÝ: 17 tuổi, mạng Thủy, cung Tốn, sao Thái Bạch, hạn Thiên La. Năm nay là một năm tươi đẹp như hoa xuân.

BÍNH NGỌ: 64 tuổi, mạng Thủy, cung Khôn, sao Kế Đê, hạn Thiên Tinh. Số làm sang cho chồng con mà cũng khó số vì chồng con.
MẬU NGỌ: 52 tuổi, mạng Hòa, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Địa Vong. Tuy là năm xung kếp, nhưng mọi việc đều êm vui, đẹp đẻ.

CANH NGỌ: 40 tuổi, mạng Thổ, cung Cấn, sao Thái Âm, hạn Tam Kheo. Đầu là năm xung mà lại là năm làm ăn tiến tài tiền lợi.

NHÂM NGỌ: 28 tuổi, mạng Mộc, cung Khôn, sao Kế Đê, hạn Thiên Tinh. Năm nay có sao Thái Hóa lưu, mọi đại kết tinh Nhị hợp bất tử ông ph.

BÍNH MÙI: 63 tuổi, mạng Thủy, cung Thán, sao Thủy Diệu, hạn Toàn Tàn. Một năm lặng lẽ như nước hồ thu.

KỖ MÙI: 51 tuổi, mạng Hòa, cung Kiền, sao La Hầu, hạn Diêm Vương. Công việc có Thiên Nguyệt ám lại có cả sao Thiên sát.

TÂN MÙI: 39 tuổi, mạng Thổ, cung Li, sao Mộc Đức, hạn Tam Kheo. Một năm đầy hy vọng về mọi mặt.

QUỖ MÙI: 27 tuổi, mạng Mộc, cung Chấn, sao Thủy Diệu, hạn Tàn Tàn. Mọi việc nên chậm rãi không nên vội vàng.

MẬU THÂN: 62 tuổi, mạng Thổ, cung Tốn, sao Thái Bạch, hạn Thiên La. Số tương về thể xác mà cực về tâm trí.

CANH THÂN: 50 tuổi, mạng Mộc, cung Đoài, sao Thổ Tú, hạn Huỳnh Tuyền. Giáo dục em ái.

THÂN THÂN: 38 tuổi, mạng Kim, cung Khôn, sao Văn Hồn, hạn Ngũ mộ. Tình duyên êm đẹp. Cảnh gia đình đầm ấm vui.

GIÁP THÂN: 26 tuổi, mạng Thủy, cung Tốn, sao Thái Bạch, hạn Thiên La. Đường tình duyên đẹp, hứa hẹn nhiều hạnh phúc tương lai.

KỖ DẬU: 61 tuổi, mạng Thổ, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Địa Vong. Một năm xung động về tình cảm, phần chính là do sự tranh chấp trong gia đình.

TÂN DẬU: 49 tuổi, mạng Mộc, cung Cấn, sao Thái Âm, hạn Huỳnh Tuyền. Năm nay gia đạo kết sức về vui. Hòa ái.

QUỖ DẬU: 37 tuổi, mạng Kim, cung Khôn, sao Kế Đê, hạn Thiên Tinh. Năm hưng thịnh lòng hành bôn mang của cải được phúc sang.

ẤT DẬU: 25 tuổi, mạng Thủy, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Địa Vong. Năm nay đầu gặp đỡ công hòa lãnh theo có kết tinh hệ mạng.

CANH TUẤT: 60 tuổi, mạng Kim, cung Kiền, sao La Hầu, hạn Diêm Vương. Số cực về nội chính con, đầu nhiều tiền cũng một trí.

NHÂM TUẤT: 48 tuổi, mạng Thủy, cung Li, sao Mộc Đức, hạn Tam Kheo. Năm nay có thời an nhàn, ngũ yên, chẳng còn rầu rầu công việc làm ăn.

GIÁP TUẤT: 36 tuổi, mạng Hòa, cung Cấn, sao Thủy Diệu, hạn Toàn Tàn. Tình cảm đối đạo gia đạo an vui.

BÍNH TUẤT: 24 tuổi, mạng Thổ, cung Kiền, sao La Hầu, hạn Diêm Vương. Năm nay mọi việc đều tốt, ngoại trừ bôn mang xấu.

TÂN HỢI: 59 tuổi, mạng Kim, cung Đoài, sao Thổ Tú, hạn Diêm Vương. Năm chỉ lo để phòng bệnh hoạn, Bôn mang vững.

QUỖ HỢI: 47 tuổi, mạng Thủy, sao Tân Hồn, cung Khôn, hạn Ngũ Mộ. Số này không nghèo, chỉ lên xuống theo hội phúc như nước lên, nước ròng.

ẤT HỢI: 35 tuổi, mạng Hòa, cung Tốn, sao Thái Bạch, hạn Thiên La. Gia đình có phần kém vui.

BÍNH HỢI: 23 tuổi, mạng Ốc thượng thổ, cung Cấn, sao Thái Dương, hạn Toàn Tàn. Năm nay mọi việc đều tốt, cầu danh được danh, cầu lợi được lợi.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Dân Biểu Phan-Huy-Đức

HẠ NGHỊ VIỆN — ĐƠN VỊ GIA ĐÌNH

Thành tâm cầu chúc toàn thể đồng bào Gia Định, nhất là đồng bào vùng Hàng Xanh Thị Nghè, hưởng được 1 năm hạnh phúc, an cư, no ấm

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Dân Biểu Võ-văn-Phát

Chủ Tịch Ủy Ban KINH TẾ
HẠ NGHỊ VIỆN — ĐƠN VỊ 2 ĐÔ THÀNH SAIGON

Thành thật cầu chúc đồng bào thân mến trọn năm hạnh phúc, thịnh vượng và yên lành.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

TRẦN-KIM-THOA

Dân Biểu Hạ Nghị Viện

- * Nghị viên Hội Đồng Đô Thành
- * Nghị viên Phòng Thương Mãi Saigon
- * Giám đốc nhà in "Tin Đức Thụ Xã"

TB: Đồng bào có thắc mắc, khiếu nại xin mời lại văn phòng.

Văn phòng 25-27, Tạ Thu Thâu Saigon — Điện thoại 20.678

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Dân Biểu Trần-Ngọc-Châu

Kính Chúc

Đồng bào Kiến Hòa và toàn quốc được sớm hưởng thái bình trong năm Kỷ Dậu.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Dân Biểu Nguyễn-văn-Thanh

Chủ Tịch Ủy Ban Quốc Phòng
HẠ NGHỊ VIỆN — ĐƠN VỊ VINH BÌNH

Kính chúc đồng bào vui hưởng trọn năm Kỷ Dậu thành bình hạnh phúc, lạc nghiệp an cư

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Dân Biểu bác sĩ Trần-Duy-Tự

Trưởng Khối DẪN TIẾN

HẠ NGHỊ VIỆN — ĐƠN VỊ BA XUYẾN

Kính chúc đồng bào toàn lĩnh vui hưởng trọn vẹn năm Kỷ Dậu hạnh phúc, an no và an cư lạc nghiệp.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Dân Biểu Trần-Quý-Phong

HẠ NGHỊ VIỆN — ĐƠN VỊ GIA ĐÌNH

Thành kính cầu chúc toàn thể đồng bào mọi nơi hưởng trọn 1 năm hạnh phúc, yên vui và no ấm.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Dân Biểu Đinh-văn-Đậm

Chủ Tịch Ủy Ban
Công Chánh và Giao Thông Vận Tải
ĐƠN VỊ TÂY NINH — HẠ NGHỊ VIỆN

Kính chúc đồng bào toàn tỉnh 1 năm hạnh phúc an lành no ấm.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

CHUYÊN TRỊ BỊNH TRỊ

Mạch lượng, đi tiểu ra máu, sa con trẻ, bạch đới, tử cung có mủ, mủi có thịt dư. Xin mời đến số 571 Petrus Ký Saigon (bến xe Tân Phụng Đa Lạt) Đồng y sĩ LÊ THỊ PHIÊN tự Hồng Hoa (KN số 1041 17-2-65).

CUNG
CHÚC
TÂN
XUÂN

VIET-NAM NGÂN-HÀNG

117, Đại lộ NGUYỄN-HUỆ • SAIGON • ĐT: 91326 - 91327 - 24328

42 NĂM HOẠT ĐỘNG TỐT ĐẸP

PHỤC-VỤ ĐÚNG MỨC QUYỀN-LỢI CÁC GIỚI ĐỒNG-BÀO
TƯ-SẢN, CÔNG-THƯƠNG KỸ-NGHỆ GIA

*Hàng rương
một mùa
Xuân tươi đẹp*

